உ

கணபதி துணை.

மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இது,

ஷ ஆதீனத்தலைவர்களாகிய

ஸ்ரீமத்

அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

நூதனமாக எழுதிய

அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிலவங்க௵ சித்திரைமீ

1907.

விலை அணா - அ.

Copyright Registered.

No
67705

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை.

உ. தேவாரம்.

ங. நூல்.

ச. அரும்பதவுரை, பக்கம் - கங.

ரு. சூசிபத்திரம், பக்கம் - எஉ.

முகவுரை.

மண்ணிப்படிக்கரையென்பது, சோழவளநாட்டிற் காவிரிமாநதியின் வடக்கேயுள்ள பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் மண்ணியாற்றின் படிக்கரையிலிருந்தமையின், இஃது இத்திருநாமம் பெற்றது. மிக்க அருகேயோடியமண்ணியாறு இத்திருக்கோயிலைச் சிதையாதபடி பலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன்பு ஒதுக்கி வெட்டிவிடப்பட்டதெனவும், அதுகாரணத்தால் இத்தலம் பழமண்ணிப்படிக்கரையென்று வழங்குமெனவும் இயம்புவர்; தேவாரத்தில், இத்தலம், "பழமண்ணிப்படிக்கரை" என்று கூறப்பெற்றிருத்தலும் இவ்வுண்மையை விளக்கும். இதனால், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் காலத்திற்குமுன்னமேயே மண்ணியாறு ஒதுக்கப்பெற்றதென்று தெரிகின்றது. இருப்பைப்பட்டு அல்லது இலுப்பைப்பட்டு, மதூகவனமென்றும் இதன்பெயர் வழங்கும்; [பட்டு - ஊர்; மதூகம் - இருப்பைமரம்.]

இத்தலத்திற்குரிய விநாயகமூர்த்திகள் இருவர்:

க. வலஞ்சுழிவிநாயகர். உ. நடனவிநாயகர்.

ஸ்வாமி, ஐந்துமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; அவர்கள் திருநாமங்கள்:

க. படிக்கரைநாயகர். ௪. பரமேசர்.
உ. நீலகண்டேசர். ௫. மகத்தீசர்.
௩. முத்தீசர்.

அம்பிகைகள் இருவருளர்; அவர்கள் திருநாமங்கள்:

க. மங்களநாயகி. உ. அமுதகரவல்லி.

தீர்த்தங்கள் மூன்று:

க. பிரமதீர்த்தம். ௩. கொள்ளிடம்.
உ. மண்ணியாறு.

ஸ்தலவிருக்ஷம், தெய்வவிருப்பை.

வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர்: பிரமதேவர், பஞ்சபாண்டவர் முதலியோர்கள்.

இத்தலத்தைச்சேர்ந்தஸ்தலம், நாகபுரமென்பது. அவ்வூர், இக்காலத்து மயானமேடு என்று வழங்கப்படுகின்றது. அதில்,

ஸ்வாமியின் திருநாமம்......................நாகலிங்கம்.
அம்பிகையின் திருநாமம்......................சுந்தரவல்லி.
தீர்த்தம்......................................நாகதீர்த்தம்.
விருக்ஷம்......................................புன்னை.

முகவுரை.

வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர் ஆதிசேடன் தௌமியமுனிவர் முதலியோர்.

இதனை வடமொழி முதனூலிலிருந்து பெயர்த்து இனியசெய்யுள்நடையாக இயற்றியவர், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவானாகிய திரிசிரபுரம், ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள். இந்நூலை இயற்றுவித்தோர், அவ் ஆதீனத்துவித்துவானும் அதனைச்சார்ந்த சிவக்ஷேத்திர குருக்ஷேத்திர பரிபாலகநிர்வாககர்களில் தலைமைபூண்டொழுகி விளங்கியவருமான ஸ்ரீகனகசபாபதிமுனிவரென்பவர். செய்வித்தகாலம், இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௪௦ வருடங்களுக்கு முந்தியது.

நூலாசிரியர்பெயரைக்கேட்கவே யாவருக்கும் இந்நூலின்பெருமை நன்குவிளங்குமாதலின், அதனைவிரித்தெழுதல் மிகையென்று இங்கே நிறுத்துகின்றேன். ஆனாலும் அநுபவசித்தமாதலின், ஒன்றைமட்டும் எழுதும்படி என்மனம் தூண்டுகின்றது! அஃதாவது, படித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வேறொன்றில், படிப்போருடைய ஞாபகத்தைச்செலுத்தவொட்டாமற்செய்து மற்றநூல்களினும் இந்நூல் நயம்படத்தோன்றுமென்பதே.

தம்முடைய ஆதீனவித்துவானியற்றப்பெற்றதும் செவ்வியதுமான இவ்வரியநூலைப் பலர்க்கும் பயன்படும்படி அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும்வண்ணம் செய்வித்த, திருவாவடுதுறையாதீனத்தலைவர்களும் சிவஞானபரிபாலகர்களுமாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்களுடைய பெருந்தகைமையும் [illegible]மையும் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலனவல்ல.

வெண்பா.

எண்ணிப் படித்திடவே யின்றமிழிற் சொல்கதைதான்
மண்ணிப் படிக்கரைக்கு வாய்த்ததே - நண்ணுதமிழ்ச்
சுந்தரமோ வென்னக் கவிமழைபெய் மீனாட்சி
சுந்தரநா வல்லோன் சொல.

சென்னபட்டணம் 28-4-07. இங்ஙனம் வே. சாமிநாதையர்.

மண்ணிப்படிக்கரை.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னவ னெங்கள்பிரான் முதல் காண்பரி தாயபிரான்
சென்னியி லெங்கள்பிரான் *திரு நீல மிடற்றெம்பிரான்
மன்னிய வெங்கள்பிரான் மறை நான்குங்கல் லானிழற்கீழ்ப்
பன்னிய வெங்கள்பிரான் பழ மண்ணிப் படிக்கரையே.

அண்ட கபாலஞ்சென் னியடி மேலல ரிட்டுநல்ல
தொண்டங் கடிபரவித் தொழு தேத்திநின் றுமிடம்
வெண்டிங்கள் வெண்மழுவன் விரை யார்கதிர் மூவிலைய
பண்டங்கன் மேயவிடம் பழ மண்ணிப் படிக்கரையே.

ஆடுமின் அன்புடையீ ரடிக் காட்பட்ட தூளிகொண்டு
சூடுமின் றொண்டருள்ளீ ரும ரோடெமர் சூழவந்து
வாடுமிவ் வாழ்க்கைதன்னை வருந் தாமற் றிருத்தச்சென்று
பாடுமின் பத்தருள்ளீர் பழ மண்ணிப் படிக்கரையே.

அடுதலை யேபுரிந்தா னவை யந்தர மூவெயிலுங்
கெடுதலை யேபுரிந்தான் கிள ருஞ்சிலை நாணியிற்கோ
ணடுதலை யேபுரிந்தா னரி கான்றிட்ட வெச்சில்வெள்ளைப்
படுதலை யேபுரிந்தான் பழ மண்ணிப் படிக்கரையே.

உங்கைக ளாற்கூப்பி யுகந் தேத்தித் தொழுமின்றொண்டீர்
மங்கையொர் கூறுடையான் வா னோர்முத லாயபிரா
[illegible] வெண்மழுவன் னலை யார்கதிர் மூவிலைய
பங்கய பாதனிடம் பழ மண்ணிப் படிக்கரையே.

* ஸ்வாமியின் திருநாமம்.

செடிபடத் தீவினைத்தான் சிலையார்மதிற் செம்புனஞ்சேர்
கொடிபடு மூரிவெள்ளை யெருதேற்றையு மேறக்கொண்டான்
கடியவன் காலன்றன்னைக் கறுத்தான்கழற் செம்பவளப்
படியவன் பாசுபதன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே.

கடுத்தவன் றேர்கொண்டோடிக் கயிலாயநன் மாமலையை
யெடுத்தவன் னீரைந்துவா யரக்கன்முடி பத்தலற
விடுத்தவன் கைநரம்பால் வேதகீதங்கள் பாடலுமப்
படுத்தவன் பால்வெண்ணீற்றன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே.

திரிவன மும்மதிலு மெரித்தா னிமையோர்பெருமா
னரியவ னட்டபுட்ப மவைகொண்டடி போற்றிநல்ல
கரியவ னான்முகனு மடியும்முடி காண்பரிய
பரியவன் பாசுபதன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே.

வெற்றரைக் கற்றமணும் விரையாதுவின் சாலமுண்ணுந்
துற்றரைத் துற்றறுப்பான் றுன்னவாடைத் தொழிலுடையீர்
பெற்றரைப் பித்தரென்று கருதேன்மின் படிக்கரையுட்
பற்றரைப் பற்றிநின்று பழிபாவங்க டீர்மின்களே.

பல்லுயிர் வாழுந்தெண்ணீர்ப் பழமண்ணிப் படிக்கரையை
யல்லியந் தாமரைத்தா ராரூர னுரைத்தடிமைச்
சொல்லுதல் கேட்டல்வல்லா ரவர்க்குந்தமர்க் குங்கிளைக்கு
மெல்லியு நன்பகலு மிடர்கூருத லில்லையன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

மண்ணிப்படிக்கரைப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

வலம்புரிவிநாயகர்.

மாமேவு வலம்புரியி னருள்பெருக வத்துவித மாண்பிர் முத்தி
காமேவு வகையளிப்பே ருமக்குயிர்கா ளெனத்தெரிக்கு நலமே மானத்
தாமேவு வலந்தழுவ மதம்பெருகு காசியொருந் தந்திக்கை கொண்ட
வோமேவு வலம்புரிக்குஞ் சரத்தினிரு தாட்கமல முன்னி வாழ்வாம்.

படிக்கரைநாயகர்.

நீர்பூத்த தாமரைப்பூ விரிநானுங் காலானு நெடிய வானத்
தேன்பூத்த மற்றொரு முடியு[illegible] பெருவரா[illegible]ஞ்சி யெய்தக்
கார்பூத்த விருப்பைவன வி[illegible]ப்பைவன மயி[illegible]ப்புரிவோன் கலைவி லாவிற்
றூர்பூத்த முடிக்கரையோன் படிக்கரைநாயகன்மலர்த்தா டலைமேல்வைப்பாம்.

நீலகண்டேசர்.

தூயமறை யாகமங்க ளொருசிவமே பிரமமெனச் சாற்றக் கேட்டு
மாயவனு மியக்கர்கள் பிரமமென வுழல்பசுக்கண் மயக்கந் தீர்ப்பா
னேயமிகு கருணையினு னீலகண்டே சுரனெனுமோர் பேர் திறவி மேன்மை
லாயவள மதூகவனத் தமருமொரு பெருவாழ்வை யகித்து வாழ்வாம். (ரு)

முத்தீசர்.

மூண்டவொருங் காதலினுற் றவமுயலும் பலவுயிர்க்கு முத்தி நல்கு
மாண்டலகமற் றொருதானே யென்றுணர முத்தீச னுய நாமம்
பூண்டவளா வளமலியு மிருப்பைவனத் தினிதமரும் புராணப் புத்தேள்
றாண்டகைய சேவடித்தா மரைமலர்மேல் விரைமலர்தூய்க் கனிந்து வாழ்வாம்.

பரமேசர்.

[illegible]யேறு கோதுமுலைவக் கஞ்சாது மூரட்குரங்க மங்கை தாவப்
புணையேறு விட[illegible]ற் கஞ்சாது முடிமதியம் பொலிந்து லாவ
வுனையேறு திருமேனித் தழற்கஞ்சா திதழிமது வுறைப்ப க[illegible]
[illegible]யேறு மதூகவனத் தமர்பரமே சனைப்பணிந்து விரும்பிவாழ்வாம். (௬)

மகதீசர்.

ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லானெனன் றாரணங்க ளாத்தற் கேற்ப
விப்பாரும் வி[illegible]கு மெடுத்தேத்து மகதீச னெனும்பேர் பூண்டு
தப்பாரு மறிவினருஞ் சங்கையறத் தழலங்கைத் தலத்தி னேந்திக்
கப்பாரு ம[illegible]னங் குடிகொண்ட பெருமானைக் கருதி வாழ்வாம். (௬)

மங்கலநாயகி.

இருவருநம் பெருமான்[illegible]ன் கண்ணிருபா லுந்தழுவி யிருத்தற் கேற்ப
வொருவருமற் றவர்மனையா[illegible] தலைவிரு பாலு[illegible]இ யுவப்பு[illegible]
வெருவருமற் றனையானை யுருவிடத்தும் பிரியாமன் மேவி யார்க்கும்
பொருவருமங் கலமளிக்கு மங்கலநா யகிமலர்த்தாள் போற்றி வாழ்வாம். (௭)

அழகு[illegible]கரவல்லி.

ஓங்குபுகழ்ப் பெருங்கணவன் கரத்தீமர்ந்து கந்தரத்தி னொளித்த நஞ்சந்
தீங்குபுரி யினுமதனை மாற்றும[illegible]ந் தெனவுமுது தி[illegible]நீர் வைப்பில்
வீங்குமுயிர்ப் பொருட்டமைத்த தென்னவுங்கைத் தலத்தமுத மேவக் கொண்டு
பாங்குபெறு மமுதக்[illegible] வல்லியெனும் பெயர்படை[illegible]தாள் பாதம் போற்றி. (௮)

[illegible]பாநாயகர். வேறு.

காடுதற் கெடுத்த[illegible] நை[illegible]தமா [illegible]னங் கொ[illegible]ளப்
பாடுதற் கெடுத்த மூவா யிரவ[illegible]ம் [illegible]றிப் போற்[illegible]
கூடுதற் கெடுத்த வன்பிற் குலவுமா தேவன் ம[illegible]று
ளாடுதற் கெடுத்த[illegible] மல்லது கதிவே றுண்[illegible]. (௯)

சிவகாமியம்மை.

தண்ணிய கடல்சூழ் வைப்பு முதலிய தானந் தோறுங்
கண்ணிய வுயிர்க ளெல்லாஞ் சிவத்தினைக் காமுற் றெய்த
வண்ணிய தானே காமுற் றருண[illegible]மையை நோக்கும்
புண்ணிய மலர்ப்பூங் கொம்பைப் போற்றிவாழ்த் தெடுத்தல் செய்வாம். (௧௦)

[illegible]ஞமூர்த்தி. வேறு.

மூலவா னவந்தப முனிவர் நால்வரு
மூலவா கமங்கரத் தேந்தி மொய்வட
மூலவாஞ் சைவினமர் முக்க ணற்புய
[illegible]ரா சிரியனை முன்னி யேத்துவாம். (௧௧)

வயிரவக்கடவுள்.

மறைகமழ் பரிகல மலர்க்கை யேந்துபு
கறைகமழ் பிச்சைதேர் கடவு டாட்டுணை
[illegible]றைகமழ் கமலமென் காளும் பூத்திடு
முறைகமழ் தாதவென் மனத்து முற்றியே. (௧௨)

நடனவிநாயகர். வேறு.

பொங்குபல் லுயிரு மீன்ற புனிதையார் திருக்கண் சாத்தப்
பொங்குமா னந்தக் கூத்தைப் புரிதரு பிரானு முள்ளம்
பொங்குமா தரவி னோக்கப் புவியெலாங் காப்ப வோவாப்
பொங்குசீர் நடிக்கூத் தாடும் புகர்முகக் களிற்றை யுள்வாம். (௧௩)

முருகக்கடவுள்.

திரைதரு கட[illegible]ற் றொற்றுந் தெய்வதப் பெண்[illegible]ன வேட்டுப்
புவ[illegible] காட்டு வாழப் புக்கமா [illegible]ன்ன
வரைதரு பெ[illegible]னை வேட்டு வரையெலாங் காணி கொண்ட
விரைதரு [illegible] ண்டார் வேலவற் கன்பு செய்வாம். (௧௪)

திருநந்திதேவர்.

மதலையத் தொடைசூழ் வேணி வா[illegible]லா வெறிப்ப வைகு
முதலைமுற் கண்டு [illegible]வகு மொய்ம்பினுற் பிரமன் கொங்கைத்
திதலையத் திருவாழ் மார்[illegible]றதியர் செற்[illegible]து காளும்
விதலையி றனைமுற் க[illegible]ண விளங்குநா யக[illegible]றன் போற்றி. (௧௫)

அகத்தியமுனிவர்.

உ[illegible]மிக்க ரொருத்தி[illegible]புள்ளா ளுமைபாமு[illegible] இறை[illegible]வெனு
ணமைமிக ரொருத்[illegible]ளா ன[illegible]ந்தமிழ் முனியே யன்று
னிமையவ ரறிமி னெ[illegible]று வெந்தைமி யருளிச் செய்யக்
கமைமிகு தவப்பே[illegible]ற்றார் கழலிணைக் கன்பு செய்வாம். (௧௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கொண்மன[illegible] கஞற்றுந் தெய்வத் தாமரைக் குடிகொள் செம்மல்
பொன்ம[illegible]ம் புணர்த்தோ ளுதிப் புலவர்தங் குழாமே மாறத்
தன்மனங் கரை வந்தார் யாருமவ் விடன்று[illegible] தைய
ணன்மனம் புணரச் செய்த நாயகற் கன்பு செய்வாம். (௧௭)

திருநாவுக்கரசு[illegible]யனார்.

சூலத்தைத் தோ[illegible]ளி லேற்றுஞ் சுதெழ ளிசை முண்டு
நீலத்தைக் குமைக்கு மேனி நெடுங்கரி வணங்குங் கண்டுஞ்
சீலத்தை யுடையா ரேத்துஞ் சிவபெரு மானே யென்னக்
கோலத்தைக் கொண்ட செம்மல் குளிர்மலர்ப் பாதம் போற்றி. (௧௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

[illegible]ண்டவ னின்னுந் தேமு கின்மலக் கமலப் பூந்தா
ளாண்டவ[illegible]கொண்ட வாறே யடியருங் கொண்டா ரென்னப்
பூண்டவன் புடைய மாத ரிருவரைப் புணர்ந்து மேவு
[illegible]ண்டவன் புடைய நம்பி பதமலர் முன்னி வாழ்வாம். (௧௯)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அளவரும் வருத்த மெய்தி யனைவரு மடிமை யாகுந்
தளவரும் பனைய மூரற் றையலோர் பாகன் றானே
வளவுறுங் கண்டை கட்டி மண்சுமந் தடியும் பட்டுப்
பிளவரு முடைமை கொள்ளப் பெற்றவர்க் கடிமை செய்வாம். (௨௦)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

அறத்தை நோக்கி யீய தனைப்புடை
இறத்தை யுற்ற தாதை சிதை யாதபால்
புறத்தை யுற்றிடப் போக்கிய தீவினைதெறு
நிறத்தை யுற்ற விமலனைப் போற்றுவாம் (௨௧)

அறுபத்துமூவர்.

வஞ்ச மாதி மருவிய தேனுமென்
னெஞ்ச மேற்புடை நின்றற வாழ்வரா
லஞ்ச மார்பர வேற்பதப் பாக்கவு
...ஞ்ச மாய வறுபத்து மூவரே. (௨௨)

பஞ்சாக்கரதேசிகர். வேறு.

கோலமார் துறைசை மேவுங் குருநமச் சிவாய தேவன்
...மார் கருணை சித்தர் சிவப்பிரகாச ரன்று
ஞாலமார் தாவ ருத்த மறைநயந் திருத்த வேலை
நீலமார் கொடிய ராயே னெஞ்சறை யகத்துஞ் வைகும். (௨௩)

அம்பலவாணதேசிகர்.

இன்னியற் புலவ ரேத்த வெழிற்பெருந் துறைசை நாளு
மன்னியற் கருணை மூர்த்தி யம்பல வாண வள்ளல்
பொன்னியற் கமல பாதம் புன்மையேன் சென்னி மன்னிப்
பின்னியற் சிந்தை நீக்க பெயர்தரி னினைக்க லாகும். (௨௪)

மற்றைச்சிவநேசர்கள்.

பண்ணவர் புகழு மண்ணிப் படிக்கரைப் பெருமான் மேய
கண்ணகன் றளியிற் றொண்டு புரிதரு கடப்பாட் டோரு
மெண்ணமக் கடவுட் பூந்தாட் கிசைத்திடு மற்றை யோரு
நண்ணுதற் கிடங்கொ டுக்கு நாயினே னுள்ள மாதோ. (௨௫)

ஆக்குவித்தோர். வேறு.

வானளவு புகழ்த்திருவா வடுதுறையிற் குருநமச்சி வாயமூர்த்தி
யானபர சிவனருளான் ஞானகலை முதற்பிறவு மமையக்கற்று
மோனமிகு சுத்தியனாய் மிளிர்கனக சபாபதிமா முனிவர் கோமான்
...ணம்மிகு முடித்தபிரான் மதூகவனப் புராணநீ கூறு கென்ன.

அவையடக்கம்.

அன்னவன்றன் மொழிமறுத்தற் கஞ்சியறி விலினாயே னளவா மேன்மை
மின்னியவம் மதூகவனப் புராணவட மொழியை... பார்த்து நாளு
மின்னிசைய தென்மொழியாற் பாடுதலுற் றேன்மறுவந் திசையு மேனுந்
தன்னியமெய் யன்புடையார் மதிமறுவிற் கொள்வரெனுந் துணிபான் மன்றே.

வேறு.

தீடுபே ரதிருர் தம்பா லிரப்பிய ... சவியி ...
பாடுபா ... மோ வென்று படிக்குநா நாதர் கேட்டி
... கங்கை தங்கு நல்லசின் முடிமேன் மனனே
ராடுந் ... தென்னை யென்பன் மற் றவரென் சொல்வார். (௩)

சிறப்புப்பாயிரம்.

முன்னுசீர்ப் பிரமன் ... முதலிய ... ருவா னுடர்
பன்னுசீர் ...ஞ்சான் மண்ணிப் படிக்கரைப் புராணஞ் செய்தான்
பின்னுசீர் முகில்வி ராவுஞ் சிராமலை மேவி வாழ்வோன்
றன்னுசீர்த் தமிழ்மீ னாட்சி சுந்தர நாவ லோனே.

ஆகத்திருவிருத்தம் ...

திருநாட்டுப்படலம்.

(*)

குணகடல் ... யாறு குடகம்வேங் கடமென் றிந்நான்
கணவிய வெல்லை யாக வமைந்ததென் றமிழ்நா டென்னு
மணமலி கூந்த லாட்கு மாமுக முகமே யாகிப்
புணர்தரு சோழ நாட்டின் ... ... னுற்றும். (௧)

பொதுவணி.

அண்ணலா ரினிது மேய வருட்பெருஞ் செய்ஞ ...
கண்ணகன் புகார்தென் னாரூர் கோழியொன் கருவூ ரென்னு
மெண்ணமை நகரோ ரைந்து முடிபுனை யிடமாக் கொண்ட
புண்ணிய வளவர் செங்கோற் பொலிவுடை யதுநீர் நாடு (௨)

பாரியும் பெண்ணை யாறும் பரந்தெழு பொருநை யாறும்
வாலிய வுள்ள நாட்டின் வரம்பயில் பொன்னி யாறு
சோலிய நாடி தொன்றே குளிர்புன் னுடென் றோர்பே
... வையு மென்னி னதன் சிறப் பெனைத்தா ராயின். (௩)

மழைவளம்.

திருமரு சிறைவன் போற்றத் தழைந்தமர் தியாகராசர்
செம்மைசே ராரூர் மேவித் திகழ்தரு சோழ நாட்டை
வெம்மைதீர்த் தளிப்பா மென்று விழைந்தெழு மேக மெல்லா
மும்மைநீர் முகந்து மாத மும்மழை பொழியா நிற்கும். (௪)

காவிரிநதிவளம்.

மழைவளம் மிகுந்த போதும் வார்தரு மருவி யாய
விழைவள மருது நல்கும் விண்டவழ் குடுமி மியாங்க
ளுழைவள மழைய முது பொழிதலர் துமிர்க ளெய்யத்
தழைவள மலியும் பொன்னித் தடநதி பெருகா நிற்கும். (௫)

வெண்மலர் பணியிற் சூழப் பொதிதரு விண்டோய் குன்றங்
கண்டில ரிமயக் குன்றங் கடுக்குமக் குன்ற நின்றுந்
தண்மலர் குணத்திற் சென்றித் தலைமிசைப் பரவும் பொன்னி
பின்னல ரமுதத் திஞ்சொற் பாய்துகு பூவை யா[illegible]ம். (௬)

வரையினின் றிழிந்து நாரு மன்தரு பொலிவிற் று[illegible]
விரைபல வளமைத் திங்கித் தாதுமே தகவின் மல்க
விரைபல வண்டு மொய்ப்ப வினமது வளாவித் தண்டினன்
[illegible]புகழ்ப் பொன்னி ந[illegible]லரைனற் றொப்ப மேவும். (௭)

பல்லுயி ருதித்து வாழும் பண்பிற்றுபுவன மாகி
நல்லபோ தகஞ்செ றிந்த நன்மையின் வாரி யாகி
யொல்லையி லெங்கும் பாயு மென்மையி னம்பு மதுய
தெல்லையின் மணிகள் வாரி யெறிந்துலாம் பொன்னி நீத்தம். (௮)

துறைமட மகட்கு வானந் தவழ்வரை சென்னி யாகப்
புலியதி னின்றும் போதும் பொன்னியொண் கண்டமாக
வுரையதி னிருகூ றாகி யொழுகுநீ ரொடிக்கை யாய
கரைதரு மிதனாற் பாணி யென்றனைக் கற்று ளர்[illegible] (௯)

விளம்புமக் கரங்க ளின்றும் விரல்பல கிளைத்தா லென்ன
வளம்படு மரிசி லென்று மலிபுனன் முள்ளி யென்று
முளம்பிணை [illegible] யென்று முறைமுத லாக வெண்ணில்
வளம்பயி னதிகள் பல்ல விரிந்திடுங் கிளைத்த மாதோ. (௧௦)

மண்ணியாறு.

மொழிதரு குடிஞை யாய பலவுள முருகப் புத்தேள்
பொழிதரு கருணை யாலே யழைத்திடப் போந்த மண்ணி
வழிதரு வெள்ள[illegible] மென்மை வகுப்பவர் யாவ ரன்னேன்
செழிதரு முருவுஞ் சீரு மெனச்சிறந் தோங்கு நாளும்.

மண்ணிமுற் குடிஞை நீத்த மதகுக டொறும்பு குந்து
தன்னைய பெருங்கா லேறிச் சாற்றருஞ் சிறுகால் புக்குப்
பன்னிய வயல்க ளெல்லாம் பாய்ந்தன வளவைக் கேற்பப்
புண்ணிய வளவைக் கேற்பப் புராரித னருள்பாய்ந் தென்ன. (௧௨)

உழுதொழில்முதலியன.

மருவிய சோழ நாட்டின் வண்புக ழிதுவே யென்னப்
பொருவில்பல் கழனி தோறும் புக்கதன் புனலை நோக்கி
வெருவரு நாஞ்சி லேர்க்கால் விழுநுகம் பகடு பூட்டி
யெருகையிற் றார்க்கோல் வாங்கி யுழுதொழின் முயன்றார் மள்ளர். (௧௩)

குடதிசை யிருந்து நேரே குணதிசைச் செல்ல வுய்த்தும்
வடதிசை யிருந்து நேரே தென்றிசை மருவ வுய்த்துந்
தொடர்படைச் சாலெ ருங்கப் புன்முதற் றலைந்து மாய
வடர்கருஞ் சேறு செய்தார் மைகுழைந் தென்ன வம்மா. (௧௪)

தயலரும் வரம்பி னேகி[illegible]துகங் கரிக[illegible] மீகிட்
டவலொடி[illegible] தீர[illegible]பரம் பதனு லாகத்
சவலருஞ் செம்மை வண்மை நென்முளை யளித்தி யானைச்
சுவலினை யன்னை வாழ்த்தித் தொழுதுவித் திலர்செய் தோறும். (௧௫)

வயலெலாந் தாம் தம்முள் வளவிய நறுநீ ரென்று
மியங்கு[illegible] யினிமையென் றணைத லென்னுஞ்
செயல்கொள்வெண் [illegible] வேய்த்துத் திகழ்தர பசப்ப தேங்கே
யுயலுற வந்நீர் பாய்ச்சத் தொறும்பசப் புயர்ந்த தன்றே. (௧௬)

நிறைபெருஞ் சயந் தோய்ந்த நிகழ்பசுங் கலைக ளெல்லா
மறைவிலவ் விடத்தி னின்றும் வாங்கிப்பல் விடத்துப் பார்போற்
குறையறு படவம் வாய்ந்த நாறுசோ தறப்ப றித்து
முறைபல கழனி தோறு நடுவான் முயன்று மள்ளர். (௧௭)

பதித்தபன் முதலுங் [illegible]தோர் மெலிவி னூலே
மதித்தவவ் விடத்துச் சற்று வாட்டமுற் றதுபோற் சாய்ந்து
நிதித்தநீர் பாய்த லாலே சிறப்புற நிமிர்ந்த பின்னை
ருதித்தபல் களையுந் தோன்றி யுடனியிர்த் தெழுந்த மாதோ. (௧௮)

களைகட்டல்.

களைகளை பருவ நோக்கிக் கடைஞர்த மேவல் போற்றி
வளைகெழு தளிர்க்கை மாத ரனையென வயனுட் புக்குத்
தளைவிழ் கமலங் கொய்வார் தம்முகம் புரைக்கண் டின்னு
முளையென நெருக்கை நீட்டிக் காணுறு தொளித்த தென்பார். (௧௯)

எங்கடஞ் செய்ய வாயோ டிகலிய கழுநீர் யாங்கள்
வெங்கொலை பரிசற் [illegible] தோங்கக் க[illegible]

மூங்கையும் [illegible]விமை பெண்ணே யொண்சம லங்கா ரெங்க
[illegible]ன் முகங்கள் கண்டு மலர்த்துளி ரெணச்சி வப்பார். (௨௰)

இன்னடிப்பு நிதுவாய் மூடி யிருத்தலை கம்ப வொண்ணு
தன்னமென் னடையீர் காதீத் தகன்றிடிற் சிவந்து தோன்று
முன்னமே யடனன் றென்று முருக்கினர் கழுநீர் முற்றும்
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த பூண்முலை யுழத்தி மாரே. (௨௧)

புக்கில்பெற் [illegible]டிபு மாயிற் புண்ட[illegible] கத்தோ டாம்பன்
மிக்கபல் சிறப்பு மேவு மேதினி யொருங்க ளாவுந்
தொக்கநெற் பயிரவாய துச்சில்பெற் றயர்த லின்றே
தக்கதம் பெருமை தீர்ந்து கலிகா லுற்ற வன்றே. (௨௨)

உரியகல் விடத்து மேவி ஓம்பர்கோ ணயன்மா லேனோர்க்
கரியவன் முடிமே லேறு மம்புயங் கழுநீ ராதி
யுரியதல் விடத்தீர் திங்க ளுறைதல்[illegible] சாதி
[illegible]பூமர் தடங்க ளெல்லா ரடித்[illegible]வப் பண்[illegible]. (௨௩)

களைகளை தொழிலி னின்றார் [illegible]கையகப் பட்ட மீனும்
அளைபுகு குளிரு மற்று மாயிடை[illegible] யகலக் கொள்வார்
விளைதரு மிடை[illegible] மேவில் வேட்டபல் புள்ளுங் கூட
வளைதரப் பிள்ளைச் சாய்த்து வருத்தமென் னுணர்த்தார் [illegible]. (௨௪)

பயிர் விளைவு.

வறுமைநோய் மடியி லாருண் மதியினன் கல்வி [illegible]
தெறுகளை பலவுந் தீர்த்த பயிரோ[illegible] செழிப்புற் [illegible]
யுறகருச் சுமந்து காலத் தொருங்குற வீன்று [illegible]
மறுகுற முதிர்ந்து சாய்த்து விளைத்தன வயல்க டோறும். (௨௫)

நெல்லரிதல்முதலியன.

அரிதரும் பருவ நோக்கி வேதின முங்கை வாங்கி
விரிதரு திண்டோ ளின் மள்ள ரரிந்துமேன் [illegible]
புரிதரு நாணிற் கட்டிப் பொலிகளிற் சுமந்து சேர்த்துப்
பரிதரு மேரு வென்னப் பற்பல போர்கள் செய்தார். (௨௬)

உட[illegible]ர் [illegible] [illegible] னேங்குபல் போருஞ் சாய்த்துக்
கடல்பரந் தனைய தாய கருங்கடாப் பிணைத்து மேல்[illegible]
டடுற நடத்தி வைக்கோ லகற்றிநெற் குவித்துத் தூற்றி
விடல்படா [illegible] வேந்தனுக் குரிமை நல்கி. (௨௭)

மறையவ ராதி யோர்க்கு வழங்குவ வெறுப்ப வீசிக்
குறையறு மெச்சம் வாரிக் கொண்டுபோய் மனையி லுய்த்து
முறைகொ[illegible] புலத்தா ராதி மொழிந்தபல் வகையா ரோடு
நிறைமகிழ் [illegible]ப்பத் துய்த்து நிரம்பிவாழ் குடிக ளெங்கும். (௨௮)

கந்திகல் [illegible]ங்கொள் வாரும் கதலிகல் வளங்கொள் வாரும்
பந்தியி னமைந்த தேமாப் படுபல வளங்கொள் வாரு
நந்திய மஞ்ச ளிஞ்சி நருபல வளங்கொள் வாரு
முந்திய கருப்புக் கட்டி முதற்பல வளங்கொள் வாரும். (௨௯)

இவர்பலர் துவன்றி நாளு மிணையில தாகி நன்மா
தவர்பலர் நெருங்க[illegible] கற்ற சான்றவர் செறியப் பெருஞ்செய்
பவர்பலர் பொலிய[illegible] காளும் பண்புசால் [illegible]ழ நாடாய்
குவர்பலர் சொ[illegible]ப்புக் காலுங் குறைவுறு [illegible]யானென் சொற்றேன். (௩௰)

திருநாட்டுப்படலம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்த[illegible] ௩௰.

திருநகரப்படலம்.

பண்டு[illegible] பஞ்சினமர் வ[illegible] டமாய்த்
தொன்[illegible]புரி பெருந்தகையார் துறப்பரிய [illegible]மையதாய்க்
கண்டு[illegible]ழ் தர[illegible]வருங் காதலிப்ப தாய்ச்சிறக்கும்
வண்டுமுரல் பொழில்புடைசூழ் வளமண்ணிப் படிக்கரையே. (௧)

சோலை.

வெயிலுறுத்த [illegible] குடைந்து மெலிவொடுமேட் புகுந்தவர்கள்
பயிலுறுத்[illegible] [illegible]யே பாராட்டக் குளிர்தவற்றுங்
குயிலுறுத்[illegible] கூக்குரலுங் கொழுஞ்சரும்ப ரோதையுங்கார்
மயிலுறுத்[illegible] நடமுமறு வானளவு பெருஞ்சோலை. (௨)

இத்தகைய [illegible]ஞ்சான்ற வெண்ணில்கிளைப் பெருஞ்சோலை
மொய்த்தசெழு மலரினுள முருகுவிரி நறுந்தேனிற்
கத்தகைய தருப[illegible]க் [illegible]கைப்பதரு லளிமுசா
வுத்தமருந் தெய்வமான் மியமென்பர் குணப்பெரவன். (௩)

தடாகங்கள்.

கோகநகம் புண்டரிகங் குவளைகை ரவமாம்பன்
மாகவின்மற் றி[illegible]முதற்பன் மலர்துவன்றி மணமெழுந்து
நாகருல கொடு[illegible]சையோ ரெட்டினுநண் ணுறவிடுத்து
மோகமிகப் பெ[illegible]விளைவான் மொய்த்தபுனற் றடம்பலவும். (௪)

[illegible]மாதியலை யெறு[illegible]பகறு முளரியலை தருதடத்துக்
காதியுகள் கயலெறியுங் காமாண்ம் பலபுகுந்து
சோதிமறை தாமுழ்கித் துளைந்துகலக் குவவளவா
[illegible]திமமோர் தடம்புகுந்தாங் கொருங்குகலக் குதல்[illegible]. (௫)

ஆடுவன மாஞ்சோலை யணிமயில்க ளெத்திசையும்
பாடுவன பிரமரங்கள் பார்ப்பதற்கா யிடைவந்து
கூடுவன மகளிர்குழாங் குறித்தவர் தமக்குமகிழ்
நீடுவன மனமுவகை நிரப்புவன முல்லைவைக்கே. (௬)

வாய்க்கால்கள்.

மண்ணிநதி யிடைக்கிளைத்து வருகால்கள் மலர்சுமந்து
நண்ணியசெல் லிடத்துமினி தாய்விளைத்து நயந்துவளம்
பண்ணியமை யியைந்தெழுகும் பார்புகழுந் திறலாகும்
புண்ணியநற் றேவைமென்று புக்கிருந்து தருபோலும். (௭)

வாரணமொன் றிந்நகரில் வேம்புரியென் றுரைத்திடுமெம்
பேரமையப் பூசுதலால் யாருமதன் பெயர்பூண்டாங்
கீரமைய வென்றுலவித் திரிதல்போ லொலிக்குமவை
நீரமைசெய் தொழுமுலவி நித்திலங்கள் பலவுமிழ்க்கும். [(௮)?]

கார்குழலை யாதபடி கருஞ்சோலை புடையுடுத்து
மேலுமிகக் கவிழ்ந்துநக நட்பொதிய மேவுதலால்
மாலுமனப் புகைகுருவோர்க் கிடர்வயக்கா விடமிதுவே
சாலுமெனச் சினக்கென்றே தங்கினு ளைவர்களும். (௯)

இளமுதித்த வானவர்கள் ளேனுபடா வகைமிந்தந்
களமுதித்த பூஞ்சோலை கவிழ்ந்துமூ டிவதாலும்
மணமுதித்த காலோடை யுருகுகுழ் தலினாலும்
வளமுதித்த நகரென்றே வையமிரட் டுறமொழியும். (௧௦)

மாடங்கள். வேறு.

வான நாடஞ் மகன்வழி பாடுசெய்
தான பூதல மண்ணி லவண்புரி
யூன மில்லையென் றோங்க லெடுத்துப்போ
லான மாட மளவில வோங்குமே. (௧௧)

மலைகள் மாளிகை யாய்ப்பொலி மாகை
[illegible] நவற் றுள்ள வொருத்தல்க
பொலிவி லடைவர் சூழ்ந்த பிடிக்குலஞ்
சிலைய வாறுத லாறெனச் சேர்ந்தன. (௧௨)

அன்ன மாமலை மேய வரும்பொழு
மின்ன வாம்பன் மணியுமிழ் மாநகர்
மன்ன வாழ்தரு மாதர்க்கு மைந்தர்க்குந்
தென்ன வாம்பல செல்வங்க ளாயவே. (௧௩)

அந்த மால்வரை யாய பசுங்கழை
சந்த மாளிகை மேற்றனி யோங்கிடும்
பந்த மாருங் கொடிமரப் பண்பின
முந்த வேயமைக் தாயின மொய்த்தரோ. (௧௪)

மாதர் மேனி வயங்கும் விளக்கமோ
காத லன்னார் கலந்து மணிகளோ
போத வாடவர் தீந்தெருளிப் பொம்மலோ
வோத நேரிரு ளோட்டு திறந்தவே. (௧௫)

[illegible]மின் மாதர்க ளெழுந்து கொழுநர்பாற்
[illegible]லவி மேவப் பதித்தெறி பூண்கரு
கிலவு தாண்மலர் மாலையு ஞ்சனம்
விலகு றாவெதிர் வீதியிற் குப்பையே. (௧௬)

பார்ப்பனர் வீதி.

இயன்று யற்றுந் தியந்த பயன்றரு
[illegible] பொலி றுடைவர்
[illegible] இந்தத் தகவின் புரிவுமிந்
மயன்ம டக்கொடி யார்மறு கோர்புறம். (௧௭)

செங்குந்தர் வீதி.

ஒன்று நல்கினுங் கோடி யுதவிநே
மென்று கூறவ லேற்றவ குஞ்சிசால
நன்று நெய்தொழி லுறும் டரியவர்
[illegible] மோர்புறஞ் சூழுமால். (௧௮)

வேளாளர் வீதி.

உழுதொ ழிற்குரி யார்சிவ பூசனை
வழுவி லாது வயக்குநர் வாய்மையிற்
பழுதி லாவிருந் தோம்பும் பரிசினர்
முழுது மேயவர் வீதியு மொய்த்ததால். (௧௯)

வைசியர் வீதி.

யாரு [illegible] வது நல்லென் றிசைப்பவுந்
சாரு [illegible] னைத யெதருஞ் செல்வமு
மேலு [illegible] ண்மையு முற்ற வணிகர்
வாருவ் வீதியு மல்கிய தாயிடை. (௨௦)

மறையவர் வீதி.

எய்த் [illegible] தீத்தொழி லேயினி தென்றுதாஞ்
செய்து நல்லவர் செம்பொரு ளாய்ந்தவர்
பொய்து வன்றுதல் போக்கிய புத்திய
ரைந்து வாழு மறுகுமங் கோர்புறம். (௨௧)

அந்தணர் வீதி.

இறைமு கத்துதித் தெய்துமான் மார்த்தமு
நிறைய ரார்த்தமு மோம்பு நெறியினார்
குறைவி லாமறை யாகமக் கொள்கையா
றுறையும் வீதியு மோர்புறத் துண்டரோ. (உஉ)

மடங்கள்.

ஆதி நாத னருளிய வாகம
மோதி மாமல மாதி யொழித்தவர்
சோதி பாதத் துணைமன் னித்திவர்
நீதி லாமட முஞ்செறிந் தோங்குமால். (உங)

திருக்கோயில்.

சொற்ற பல்லுருக் குழப் பொலிதருஞ்
செற்ற வல்விட முண்டிருந் தவா
னுற்ற தேவ ருயப்புரிந் தருளும்
பொற்ற செம்பொன் பொன்மணிக் கோயிலே. (உச)

பிரமதீர்த்தம்.

அஞ்ச மாதி மலர்ந்து கலந்துவெள்
ளஞ்ச மாதி யடர்ந்து பொலிதரு
நெஞ்ச மாதியி னேயம்வைப் போரிடை
வஞ்ச மாதிகண் மாய்க்குமோர் தீர்த்தமே. (உரு)

திருக்கோபுரம்.

கொடியி னம்மைக்கொண் டான்பணி கோயிலென்
றொடிவில் கோபுரத் துச்சி யிவர்கவி
கடிகொள் கற்பகத் தாவுநங் காவல
னெடிய தந்தைகண் டென்று நினைத்தல்போல். (உசு)

திருமதில்.

மும்ம திற்கொரு மொய்கணை தொட்டவர்
தம்ம திற்குல மென்றுயர் தன்மைய
[illegible]குறை யிட்டவர் யாரெனச்
செம்ம திற்றலை மஞ்சு திகழுமே. (உஎ)

விமானங்கள்.

குலவு மேருக் கொடுமுடி யிற்பலு
நிலவு சூடி நிலவரு ளெய்துவா
னுலவு வாகிழல் செய்த கயக்கென
விலகு சீர்ப்பல் விமானங்க ளோங்குமே. (உஅ)

முரசம்.

நம்மை யொன்கொடு காரு முயர்த்திறுகை
செம்மை யெய்தப் பணிந்தறித் தேமெறு
வெம்மை நீங்கவின் றோர்வந்து கூடுற
மும்மைப் போது முழங்கு முரசமே. (உகூ)

ஸ்தலவிருக்ஷம்.

குன்று வள்ளிநை கோட்டிபு மும்மதில்
வென்று வானம் புகந்துவிமலனார்
கன்று மேவிரி ணர்ந்துறை சித்தியாங்
கென்று சீழல் செயுமோ திருப்பையே. (ஙo)

இனிய சீழுமென் குஞ்செய் கருக்குலை
கனிய வாக்கனி மாதிக ளோகனைக்
கனிய மெய்த்தவர்க் காம்பு மிருப்பைதான்
மினிய [illegible] விளக்கும் நல்குமே.

இன்ன வாலயத் தெம்பெரு மாட்டியோ
டன்ன மேன முயன்று மறிதரா
னின்று தீர்த்துயிர் யாவுங் கதிபெற
மன்னர் மேவி யமர்தரு நாளுமே. (ஙஉ)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஙங.

நைமிசப்படலம்.

சந்தமு மகிலு முந்தித் தாளமு மணியுஞ் சிந்தி
யந்தமின் மலர்கள் வாரி யலைத்திரு புறத்துந் தூர்த்துப்
பந்தமென் னினர்க்கும் போக்கிப் பாரெழுந் தொழுகுங் கங்கைக்
கந்தவன் கோட்டு மேவு நைமிசக் காடொன் றும்மா. (க)

அதன்விசேடம்.

போகிவா ழிடமா யைந்து தருக்களே பொருந்தி வானத்
தாகிய சோலை கொல்லோ வொருமுத லாய துற்றம்
போகிய யோகர் வாழும் பலதருப் பொருந்தி மண்ணி
லாகிய குளிர்பூஞ் சோலை நைமிச மதற்கொப் பாகும். (உ)

தன்னிய குணமே வாய்ந்த சமந்தா மாதி யுற்ற
புண்ணிய முனிவ ராளோர்க் கிருக்கையும் பொலிய வீந்து

கன்னிய கனிகா யாதி நல்கலம் பெற்ற வீரை
யெண்ணிய விருகர் தங்கு மேனைய வனமோ மேரும். (௩)

வடமொழிப் புலவ ராலு மாண்புசா றமிழ்முன் ரேதுந்
திடமொழிப் புலவ ராலுஞ் செறிந்தமம் ரோர்க ளாலு
மிடனறப் புகழப் பட்ட இவ்வன மென்றே யல்லாற்
கடலுல கத்தில் வேறு முண்டுகொல் கற்று ளீரே. (௪)

வானரங்கள்.

மாதவர் ப[illegible]த் தாலே வானரக் குழாமு மோர்பாற்
காதலின் வேழ கிழ்ம கறையடிச் கவட்டுக் காப்பின்
மேதகு கவிர்கொய் திட்டுச் சமிதையும் வேண்டு மாறிட்
டாதர மதுத்தாய் வேள்வி யாற்றிடு மாடலாக. (௫)

சிங்கம், புலி, யானை.

ஆண்டசோ தியினு மன்று ளாடியவர் சிறந்தா ரென்ப
[illegible]தெரிந்தோ மன்று ளிகலிய சீயம் வேவளை
[illegible]ண்டமால் [illegible] யின்ன நிகரிலா முனிவர் பாங்கர்
[illegible]ண்டுபல் பணியுத் தாமே விறைதச வியற்று வாளே. (௬)

வேதவொலிமுதலியன.

செழுமறை முழக்கு மோதை செந்தழல் விளக்கு மோதை
வழுவக லவிகொள் பாக்கு வானரை விளிக்கு மோதை
முழுதுல கிறைஞ்சு மன்னுர் முழங்கிவர் திறக்கு மோதை
யெழுகட லடைக்கு மோதை யென்னினி வியம்ப [illegible] (௭)

மயில்கள்.

செறிபசுந் தழைகார் காட்டத் தீதத்துளி [illegible] காட்ட
வெறிகமழ் பலபூ வன்ன மிக்கிர வில்லுக் காட்ட
மறிதரு வளியு ருக்கும் வாவிரும் பாலி காட்டப்
பொறிமயிற் குலங்க ளென்றும் பொலிந்துவந் தவவு மாலோ. (௮)

குயில்கள்.

முனிவரர் வளர்க்கும் வேள்வி முதிர்தழல் கொழுந்து காட்டப்
பனித்துளி கான முற்றும் பரந்தபெப் புறத லாலு
மினியமென் றனிரின் றெங்கைச் சேயொளி யெழுத லானும்
புனிதமிக் கமைத லானும் பொலிவுடன் குயிலு மென்னும். (௯)

கிழங்குகள், கனிகள்.

வேலமுஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த செழுந்தவ முனிவர் செல்வர்
மூலமுங் கனியு நாளு முகர்துளைக் கொடுத்த லாலே
கோலமுங் குணமு [illegible] குளிர்விசும் பமுத மேனு
மாலமும் வேம்புமாக வருவிருப் புறவ ரென்றும். (௰)

முனிவர்.

இத்தகு வனத்து வாழ்வா ரெண்ணி [illegible] பல் லூழி கண்டா
ருத்தம வேத சார மெனவொளிர் திருவி பூதி
வித்தக வுருத்தி ராக்க மணிவிளங் கைந்தெ ழுத்தே
யத்தமென் றுவந்து கொள்வா ரளப்பருந் தவத்தின் மிக்கார். (௧௧)

பொறிபுல னவித்த நீரார் புகுமெனி னின்பத் துன்பஞ்
செறிவுடற் கமைந்த வூழ்வினை யின்மையிற் பொருளாக் கொள்ளார்
குறிகுணங் கடந்த தாமோர் குறியினைக் குறித்த வன்றி
யறிவது பிறிதொன் றில்லா ருருத்துவ முருக்கொண் டன்னார். (௧௨)

ஆக்கமு மழிவுந் தங்கள் வாக்கினு லமைக்க வல்லார்
போக்கரும் பிசாச லோகம் [illegible] பாகக் காண்பார்
நீக்கரு முயிர்க்கு நஞ்சு நடையினர் கெடுமா லாதித்
தேக்குவின் னவர்வாழ் வெல்லாங் கானறசேர் றெனத்தெ ளிந்தார். (௧௩)

பரசிவ புராணங் கேட்பார் பரசிவ னடியார் மேவிற்
பரசிவன் றனே யென்று பாங்குறப் பத்தி செய்வார்
பரசிவ பூசை யாற்றிப் பரசிவ தியானம் பூண்டு
பரசிவன் பணியே யென்றும் பத்தினு மமைந்து நின்றார். (௧௪)

கொடியகா மெழுந்து பேர்த்துக் குன்றங்க ளனைத்து மண்முற்
றொடியவெங் கனுமொன் றன்மே லொன்றுற வீசு மேனு
நெடியவேழ் கடலும் பொங்கி நிமிர்ந்துபார் புதைக்கு மேனும்
படியவாஞ் சலிப்பொனி றில்லார் பற்றொடு வெறுப்பு நீத்தார். (௧௫)

சூதமுனிவர் வருதல்.

[illegible]ாபுகழ் பெருமை சான்ற சவுநகமுனிவ ரோடு
வரைவில்பன் முனிவர் கூடி மகமொன்று செய்யும் போது
விரைகமழ் துளவ மேயமா வியாதமா முனிமா ணாக்க
னுரைகமழ் புராண மோரி ரென்பது முணர்ந்த மேலோன். (௧௬)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான சீலச் சூதமா முனிவன் மேவ
வத்தனென் றெழுந்து சேர்சென் றடிபணிந் திருக்கை நல்கி
யொத்தநல் லருக்கி யாதி யுதவுபூ சனை யாற்றி
வித்தக முனிவ ரெல்லாம் விழைந்தெதி ரிருந்து சொல்வார். (௧௭)

சூதனைக்கேட்டல்.

முற்றுணர் பெரியோ யாங்களு மொழியும்வின் னப்ப மொன்று
சற்றுநீ கேட்டல் வேண்டுஞ் சங்கரப் பெருமான் மேவ
லுற்றுவாழ் தலங்க ளெங்கு முலகத்தி னளவி லாத
பற்றுமத் தலத்தின் மேன்மை பழுதறத் தேர்ந்த யன்றே. (௧௮)

தலமுதன் மூன்று மேன்மை [தங்]கிய தா[னு] மொன்று
நலமுறக் [கூ]றல் வேண்டு நாங்களுய் பொருட்டே யென்னக்
குலமறை முனிவர் கூறக் குணப்பெருஞ் சூத மேலோன்
மலமுத லொழித்தீர் நல்ல காரிய மதித்தீ ரென்று. (க௯)

பாசமி லுமக்கு வேண்டும் படியதன் றெனினு நீராப்
பாசவல் வினையிற் பட்ட பூசக்கள் பேறு மா[கு]ம்
பாசமற் றியானு மும்மைப் போற்பய னடையு மாறேற் [illegible]
பாசமில் பரமன் காதை விரும்பினீர் பகர்வே னென்று. (உ0)

சூதமுனிவர் விடையளித்தல்.

மின்னுடைச் சடில மோலி விநாயகப் பெருமான் மூன்றும்
பொன்னுடைக் கலிங்கர் வாளிப் [illegible]பெருமான் மூன்றுந்
தன்னுடைக் குரவன் மூன்றுந் துன்னுளத் திருத்தி யேத்தி
மன்னுடைச் சூத மேலோன் மதித்துரை யாட லுற்றான். (உக)

[illegible] மரண்ட மென்னும் புராணத்தி லுபரி பாகந்
[illegible] கவின்ம லாக வனைத்திறப் பகையுந் தீமை
ய[illegible]ரு மதனை யார்க்கு மியம்பலா யறைந்த தில்லை
யி[illegible]தவி னீவிர் [illegible]ட்டும் விருப்பினு விசைப்பே னின்று. (உஉ)

வண்மைசான் றுயர்ம லாக வனமெனும் பெருந்த லத்தி
னுண்மைசால் பெருமான் பஞ்ச ரூபமு மொளிர்த் தோன்றித்
தண்மைசா லன்பிற் கேட்டோர் தமையும்வல் வினைதீர்த் தாளு
முண்மைசால் பிரம தீர்த்த மொன்றுமற் றதுவு மற்றே. (உங)

அளவறு தலங்க ளென்று மதிகமவ் விருப்பைக் கான
மளவறு தீர்த்தத் தொன்று மதிகமப் பிரம தீர்த்த
மளவறு மூர்த்தி யென்று மதிகமம் மூர்த்தி முத்தி
யளவறு தவத்தீர் தா[ரு] மென்னினு மளிப்ப தாமால். (உச)

சென்றுகண் டாலுங் ஞாதத் திருந்தகிற் றுதிசெய் தாலு
மொன்றவன் புத்தி முத்தி யுதவுவ ததுவே கண்டீர்
கன்று[வ]ோம் பொறியும் வாட்டிக் காய்தரு மலமோ லைந்துங்
கொன்று[illegible]ன் றிவீர் கேண்[மி]ி னென்றிது கூற லுற்றான். (உரு)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - [illegible].

பாண்டவர் உரோமசரையடைந்தபடலம்.

பொன்பூத்த குருநாட்டுப் பு[ரந்]திருமத் தினபுரத்திற்
றென்பூத்த மதிகுலத்தார் [தி]ருதராட் டிரன்மைந்தர்
மின்பூத்த கழற்சுயோ தன[ன்]முதனூற் றுவர்விளங்கக்
கொன்பூத்த [illegible]கார் தருமன்முதற் கூறைவர். (க)

உரைத்தவிரு வகையாரு மொற்றுமைகொண் டிறவாக்கால்
விரைத்தகறுந் தார்ப்பாண்டு விண்ணுலக மிருந்தாகத்
திரைத்த[கட]ற் புவிபுரப்பான் செய்யுளைத் தருமனுக்குப்
புரைத்தவிள வரசுரிமை யோ[டு]ம் [illegible]னுக் குதலில்லான். (உ)

காந்தாரி மூதன்மைந்த னதுகண்[illegible] கருத்[illegible]
தீர்தாத வழக்காறு கிரம்புவாற் றவம்புரியப்
போர்த்தோ ளெழுநிலைப் பொங்கியெழ வதுதெரிந்து
தேர்தரு கறம்புயத்துத் திருதராட் டிரனென்பான். (ங)

இங்கு[illegible] புகழ்வாய்ந்த வதிட்டிரன்மு னிவரையுந்
திங்குதவிர் பிதிர்க்கடனீர் செய்துவா ருங்களைத்
தாங்குப[illegible] பொருளுதவித் தராங்க ளெடுத்தெறியும்
வாங்குதி[illegible]ப் புனற்கங்கை வாரணவா சியிற்புகுத்த. (ச)

பெற்றவரெ[illegible] டைவருமப் பிறங்குகா சியையடைந்தன்
பற்றசுயோ தனன்புரிந்த வரக்குமா ளிகைவெருவி
யுத்[illegible]விடும் பாவனஞ்சார்க் குற்றிடும்பா சுரற்செவட்டிப்
[illegible]ற்றமைய வீசிடிமுலைப் பருப்பதமார் புறந்தழுவி. (ரு)

சக்கமரை யோருவப்பச் சார்ந்தபகா சுரற்சாய்த்து
வக்குறைதக் காத்தெறுழ் மற்றையர் [illegible]ருக்கூடி
நக்குமர்செய்ப் பாஞ்சால நகரடைந்து திட்டரிய
சந்தரஞ்சால் மழுந்தரலன் றோகைதனை மணம்புணர்ந்து. (சு)

மேவியவ் ருறைநாளில் வெளிப்பட்டா ரென்[று]ணர்ந்து
பாவிசுயோ தனற்பெற்றான் பாடினா டழைத்[தா]வைத்
தேவியொடும் வரைஞ்சாலிந் திரப்பிரத்த நகரடைந்தே
யோவியமல் குநயமன்செ யொப்பின்மா ளிகையமர்ந்தார். (எ)

இ[வ்]வகையி[ற்] காலியற்று பி[ரா]சசூ யக்கான
வத்தரிலை[illegible] தனைந்தரோ டைத்தவா வக்கொடியோ
னுருத்தகிய வியற்றியவப் பொள்ளியமா ளிகைபுகுந்து
சித்தமழுக் காறுவமா ணமுந்தெறியத் திரும்பினன். (அ)

தன்னகரம் புகுந்தொருமா ளிகையழகு பெறச்சமைத்து
நன்னரமை நாளிதனி ருங்குடிமே வுறநீவி
ரென்னநும்வம் மின்களென வெழுதிமுடங் கலைபிடித்தா
னன்னதுணர்ந் தப்பொழுதே யைவருமாங் கடைகின்றார். (௯)

அடைந்தவர்க ளன்னுறோ டாகூழில் லாமையினன்
மிடைந்தகொடுஞ் சூதாடி மேவரவுள் ளனதோற்றே
யுடைந்தமனத் தினரினிமே லுறுகதியென் னெனத்தேர்ந்து
தடைந்தபெருங் கான்புகுந்தா ரருவொடுதா ரமுந்தொடர. (௧௦)

கானமடைந் தியர்வருந்திக் கலங்கியமர் தருநாளி
லானமின்முற் றவப்பயனு முரோமசமா முனியிருக்குந்
தானமது கண்டோடிச் சார்ந்தவனும் பதம்பணிந்தங்
கானசெயன் முழுதுமுரைத் தாழ்ந்துமுற் றழுதனரால். (௧௧)

அழுதாரை முகநோக்கி யஞ்சலீ ரெனத்தேற்றி
முழுதார்வங் குடிகொள்ளமுனிவனுள மினியிரங்கி
யெழுதாத பெரும்புகழீ ரொற்றுக்கா குலமொழிமின்
பழுதாகா தெனிபெருமான் பதந்தொழினென் றருள்செய்தான். (௧௨)

வானமுழு தளிப்பானு மலர்மே லிருப்பானு
மானபெரும் பாற்கடன்மேற் கிடப்பானு மகலுலகத்
தீனமின்மற் றுள்ளோரு மெம்பிரான் பூசனையாற்
றுனமொடு கினைத்தவெலாந் தாழ்வறப்பெற் றுய்ந்தனர்காண். (௧௩)

நீயிர்களு மவ்வாறே நின்மலனு ரடிப்பூசை
யாயினது புரிவீரே லாகுலமுற் றொழிந்தவள
மேயினநா டும்பெறுவீர் மேற்கதியும் பெறுவீரென்
றேயினன்மற் றவருளுவந் தமைந்த னிதுவினவும். (௧௪)

எத்தவஞ்செய் தனகினையா மெய்ப்புழுவைப் பெனக்கண்டோ
மத்தபரனருட்பூசை யாற்றிடுமென் றருள்புரிந்தாய்
சத்தியொரு பாலவனைத் தலத்தின்விரைந் தருள்சுரக்குஞ்
சித்திகினைப் பிறமுவுத் தக்கதெது செப்புகென. (௧௫)

முனிவர்பிரா னறமுனிதன் முகநோக்கி யிஃதுரைப்பான்
புனிதமிகு சோணாட்டுப் புகழ்மண்ணித் தடங்கரைவா
யினியபுகழ் மதூகவன மென்றொருமா தலமுண்டு
பனிவிசும்பு முதலுலகம் பலவுமேத் திடப்பொலியும். (௧௬)

வெள்ளிவரை மந்தரம்பொன் மேருபருப் பதங்காசி
யொள்ளியதி காளத்தி யொண்காஞ்சி யாலவனந்
தெள்ளியவண் கழுக்குன்றந் தில்லையா ரூர்மதுரை
வள்ளியமா கேதமுதன் மண்ணுலகிற் புகியாக்கம். (௧௭)

இத்தகைய தலங்களினு மேற்றமா யெக்காலு
முத்தமநா யகனருள்சா லுமையோடு மகாரோடு
மெத்தினிதி சனகனொடும் வீற்றிருக்கத் தக்கதாய்ச்
சத்தமிக விருந்ததான் சொல்லியவத் தலமொன்றே. (௧௮)

அன்னதலத் துதித்ததரு வாதிகொடி யொடுபுல்லுந்
தன்னுயிர்க் கழும்பறவை விலங்குகளுந் திருமிகுந
மென்னவும்வலா கமையத் தெய்வத்தினி தமருமெனின்
மன்னவமற் றதன்பெருமை வகுத்திசைத்தற் கெளிதாமோ. (௧௯)

ஆயதலத் தென்றானுமமர்தனர்ருனை முதல்வர்களும்
பாயபுகழ் அமரர்களும் பங்கயனு நெடுமாலு
மேயபெருங் கின்னரர்கிம் புருடர்களி யாதாருந்
தூயதவ முனிவர்களுஞ் சூழ்ந்துபூசா தனர்குவரால். (௨௦)

இருந்துபெரும் புகழ்ப்பிரம தீர்த்தமென வொன்றுவிட
மருந்துசெய்தா யகர்க்கெல்லோ மன்னிலன தென்றானும்
பொருந்துமதின் மூழ்குநர்கள் போகமெலா மனுபவித்து
வருந்துதலி லிறைவனடி மலர்கலப்ப தண்மையே. (௨௧)

மேடமதிப் பூரணையின் மிளிர்பிரம தடத்துநீ
ராடவருந் தவம்புரிந்தா ரடையபன்யா ரெடுத்துரைவா
ராடமலர் புகழ்க்காவி லனகர்க்கங் கையதுபோற்
பாடமையும் பயன்றரா தென்னினினிப் பகர்வதெவன். (௨௨)

அன்னமலி திரைக்கங்கை யடைந்துமுடங் கிறப்பரெனிற்
பன்னரும்பூ ணிறையவனோர் தம்முரையும் பாலிக்கு
மின்னடை மறவியிறோர் தினம்படிந்தா ரெனினுமவர்
மின்னமற வடிக்கலக்கும் பேரின்பக் கதியளிக்கும். (௨௩)

எத்தலத்தி லேந்துவகை யுருத்தோற்றி யிறையவனுக்
குத்தலமும் புகழ்ந்தேத்த முனிவின்றி யமர்கின்ற
ரத்தலத்தி லவர்க்குகிழ லளிக்குமதா கப்பெருமை
பைத்தலத்து மணசுமக்கும் பாப்பரசுஞ் சொலற்கரிதால். (௨௪)

பிரமனெதிரே நடமாடும் பிள்ளையா ரிருப்பதனைப்
பராவுகழல் பணிந்தார்க்குப் பயவாத சித்தியிலை
யாராமுடிமண் பொறுப்பாய்கின் னதுமுரிரொடு மாங்கடைந்து
விராவுறுபூ சனையாற்றி விழைவெலாம் பெறுகென்றான். (௨௫)

பாண்டவர் உரோமசனையடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௬.

நடனவிநாயகப்படலம்.

முரசக் கொடியோ னதுகேட்டு முனிவர் பெருமான் பதம்பணிந்து
பரசப் படுநா யகனெதிரே பாரா தரிக்க நவிலுநவிலும்
பிரசக் கடுக்கைக் களிற்றுமுகப் பெருமா னுளவென் றுயனையான்
விரசக் களித்து நடமாடற் கேதுவி ளம்பு கெனவிளம்பும். (௧)

வானூர் தருதண் மதிகுலத்து மன்னு கேட்டி முன்னொருநாட்
டேனூர் கமல மலர்மேலான் றிருமோன் றிறுதி யெய்துதலுங்
கூனூர் வளைகள் பயில்கடலுட் கிளர்ந்த புனன்மேற் பொங்கியெழுஉக்
கானூர் புடவி முழுவதுந்த னகத்தே மறையக் கதித்ததே. (௨)

இந்த வாறு பிரளயமே லிட்ட துணர்ந்து சிவபெருமான்
மைந்த ரான களிற்றுமுக வானுன் மணிவேல் வலனுயர்த்தோன்
சிந்த மேவு குழலுமையாள் கணங்கள் முதலோர் புடைசூழச்
சந்த மாரும் புவிமலைளோர் நாவா யாகச் சமைத்திவர்ந்து. (௩)

அங்க ணுலகுக் காதார மாகப் புவியா கியதோணி
யெங்கும் வளர்ந்த பிரளயமே லியங்க வியக்கி வருபோது
பொங்குந் தரங்க மலியுமிரு பொன்னி நதிக்கு நடுப்பொலிந்து
தங்கு மண்ணிக் கரையருகு சார வந்து நிறுத்தினன். (௪)

திருப்பாற் கடலி லொருதோணி சேரக் கிடத்தி யத்தோணி
விருப்பாற் புணரு மொருதோணி யன்னை விருப்பி னிறுத்துதலு
மருப்பாற் பொலியு மதுகரநெடுங் கிம்புரிகங் கவலை யிடையசைய
சுருப்பாற் பொலிபூங் குழலுக்கித் தோன்றுமிதுவென் னென்றுரைத்தன். (௫)

மாதே நமக்கு மிகவிருப்பம் வளர்க்குந் தகைய திந்தாலம்
போதேய் தருமிக் கிளைநமக்கு நிழல்செய் மதுகப் பொலிகிளைகா
ணீதே பலவைப் புனுஞ்சிறந்த தென்று னதுகேட் டுமையுவந்தா
டாதேய் கடுக்கைக் களிற்றுமுகச் சாமி யதுகண் டினிதெழுந்து. (௬)

மேவி யிடு பெருமகிழ்ச்சி யுக்கா னந்தத் தலைசிறப்ப
வேவர் தேர்வ ரித்தலத்தி னியீணையில் பெருமை யென்றுன்னித்
தேவ தேவ மாதேவ தேசோ மயவென் றுறத்துதித்துப்
பாவ ராகு தாளமொடு பயிலு நடனம் புரிகின்றான். (௭)

இந்தத் தலத்துக் கொப்பாக வேற்ற மாவு லகுமிலை
யிந்தத் தலத்தைக் கண்டபொழு தெனக்கா னந்தந் தலைசிறந்த
திந்தத் தலத்தைக் காணுதா ரெய்துங் கதிகா ணுதாரியா
ரிந்தத் தலத்தி லகலேனென் றெழுந்து நடனம் புரிகின்றான். (௮)

நேய விதியாய்ப் படைப்பவனீ நெடுமா லாகிப் புரப்பவனீ
பாய வீமையத் துடைப்பவனீ பந்த முழுது மளிப்பவனீ
யாய வநுக்கி ரகப்பவனீ யகிலம் பரவப் படுபவனீ
[illegible] சொலின்றி நடனம் புரிகின்றான். (௯)

முன்னே நடந்தும் பின்னடந்து முருகு விரிவாய் நகையரும்பப்
பொன்னேய் சிலம்பு கலகலென வொலிப்ப மொருதா ளெடுத்தூன்றித்
தன்னே ரொருதா ளிடமாய் வலமாய்ச் சாரி சுழன்று கைவீசித்
துன்னே ரொழுக வெழுந்துதுள்ளித் துள்ளி நடனம் புரிகின்றான். (௧௦)

மதிக்கு மகுடம் வில்வீச மகரக் குழைக ளசைந்தாடத்
துதிக்கு மதாணி முதலாகச் சுடர்செய் மணிப்பூ ணிருண்மேயக்
கதிக்கு முதிர் பந்தமொடு கவின்செய் திருவாலி யசைந்தாடப்
பதிக்குங் கருணை யுந்தரும்பப் பாங்கார் நடனம் புரிகின்றான். (௧௧)

அரிய தலமித் தலங்கண்டே னுவா வென்று சிறுபோழ்து
தெரிய வொருகை விரனீட்டித் திறப்பத் தெரிக்குஞ் சிறுபோழ்து
புரிய மலர்க்கண் கொடுதெரித்தும் பொற்பார் திருவாய் மலர்ந்தன்று
விரியச் சிறுபோ தெடுத்துரைத்தும் விளக்கி நடனம் புரிகின்றான். (௧௨)

காம தகனா நினைத்தொழுதேன் கால கால நினைத்தொழுதேன்
சோம சூடா நினைத்தொழுதேன் மனைவி விடாது வீற்றிருக்கும்
வாம பாக நினைத்தொழுதேன் மதுக வனத்தாய் நினைத்தொழுதே
னேம வருவா நினைத்தொழுதே னென்று நடனம் புரிகின்றான். (௧௩)

வாழி கடக்கு மதுகவனத் தூண்மை நோக்கி யிவ்வாறு
காழி கடக்குங் கரமுகத்தோ மைந்த னடனம் புரிதாலு
மாழி கடக்குங் கொடிவிடையோன் நடஞ்செய்குங் கண்டுத் தவன்மகிழ்ந்தான்
[illegible] வாயுமையாளை மகிழ்ந்தாள் பிறரும் வியந்தனரே. (௧௪)

தோணி யியக்கி வருபெருமான் றோகா நடனம் புரிந்துநிறை
வேணி யொருத்தன் முகநோக்கி வேண்டும் வரமென் றுரைக்கென்னக்
காணி நினக்கீ தித்தலத்தைக் கடவா தமர்க மிக்கன்பு
பூணி யாய யாறுமுனக் கெதிரே யமர்ந்து பொலிகின்றேன். (௧௫)

இங்கு மருவி யெனைப்போற்றி யெம்மா னெயுந் திருவடிக்குங்
கொங்கு மலர்தூய்ப் பணிவோர்கள் குறிக்கொ ளிம்மைப் பயனுகர்ந்தே
யங்கு மருவிப் பெரும்போக மலகில் பலகா லனுபவித்ததற்பின்
றங்கு நினதாட் கலப்படைந்து தாவா வீடுபெற் றிடைமுழக. (௧௬)

இன்ன வரங்கள் வேண்டுமென் றெம்மா னவ்வா றருள்புரிந்து
கன்னார் மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப கங்கை யுமையா ளொடிருந்தார்க்
கின்ன றுமக்குஞ் சுந்தரெனும் பெருநிதிமன் மற்றைக் கணங்களொடுஞ்
சொன்ன தலத்தே யினிதமர்ந்தன் றெழுதுயங் திகிலா னுலகெல்லாம் (௧௭)

கன்று வேழ முகப்பெருமா னுத னெதிரே யுறைகின்ற
னன்று முதலா யாவருங்கூத் தாடும் பிள்ளை யெனப்பகர்வர்
சென்று பணியு மடியவர்க்குச் சித்தி யனைத்து மருளியிடர்
கொன்று புரப்பன் மதூகவனக் கூத்தாட் வெந்த வப்பெரியான். (க௮)

முட்டி யிருகை களும்பிடித்து மூன்று தரந்தம் முடித்தலையிற்
குட்டி யிருகை களுமாறிக் குழைக்கா திரண்டும் பிடித்துவிருப்
பொட்டி விளையி லிருக்கெழுவார்க் கொருகூத் தாடும் வேழமுக
னெட்டி வினைகெட் டோடவிழை வெல்லா முறநன் கருள்செய்வான். (க௯)

கதலி வருக்கை மாங்கனிதா தகமின் சுவைகோலை
யிதமென் றரை செருங் கடலைபய றினிய கரும்பு முதலாகச்
சிதர்த லறுமா நிவேதித்துத் தெங்கின் காயுந் தகர்ப்பாரேன்
மதகுஞ் சாமா முகனவர்க்கு வழங்கும் பயனை யளப்பவரார். (௨௦)

நீண்டு மதூகக் கிளைதோறு நீரி லலைவோர்க் குமைவினவ
வேண்டு பெருமா னருளவுங் தாடுந் திறத்தால் விநாயகனுக்
கீண்டு மன்னிய பெயராயிற் றென்று நீதி கோடாத
பாண்டு மகனே யுணரென்றான் பண்பார் தவத்து ரோமசனே. (௨௧)

நடனவிநாயகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கக௨

மதூகவனப்படலம்.

மாண்ட மாமுனி புரோமசன் றுளிணை வணங்கி
நீண்ட காதலி னறமக னேடும்புன லலைதல்
பூண்ட வின்கிளை மதூகமென் றுயதன் புரான
மீண்ட கீவிரித் துரையென முனிவ ரிசைப்பான். (க)

பந்த மாருயிர் மூவகைமையும் பாற்றிடு பாக்குச்
சந்த நான்மறைத் தலைகட னவிலுநத் தலைவன்
முந்த வேயவ னருட்குறி வடிவமாய் முளைத்தா
னந்த நாணிழல் செய்தக்கொன் றனை யவாவி. (௨)

மன்னு வெள்ளிமால் வரையமர் தருசுர மதூக
முன்னு முன்னமிங் கடைகென முன்னனு முதல்வ
னன்ன மத்திற முணர்ந்தவ னெரிஇயில னுற்றுப்
பன்னு நாயகன் பதந்தொழுஉப் பணியென வென்ன. (௩)

இசைம துரகமே நமக்குத்தென் கிழக்கெனு மெல்லை
யிசைத ராதுநீ நின்றுபல் லூழியு மமையப்
பசைசெய் நன்னிழல் செய்கெனப் பணித்தனன் பணிந்து
திசைய லங்கிளை மதூகனோர் நின்றிது செப்பும். (௪)

ஐய நின்பணி தலைமிசைச் சுமந்தன னடியேன்
வெய்ய துத்திசை விரும்பியா னமர்விழை வாமாச்
செய்ய நீச்சுட ரொனதுகெய் விழைவதனை செயவும்
வெய்ய மற்றதி னிமகிழ் வெய்தவும் வேண்டும். (௫)

இந்த நாட்டிலென் சாதிமேன் மேற்பெரு கிடவுஞ்
சந்த மாருமென் மெய்கொடு விளக்கினை தகையோர்
பந்த மாவுமா னெய்யினும் பயன்மிகப் பெறவு
மந்த மேவினென் சந்திநின் னுலகடைதரவும். (௬)

இறுதி மேயவென் சாதியா கியதரு வெல்லா
முறுதி மேவிய நின்பணிக் கேயுரித் துறவு
மறுதி யில்லவ வளிக்கென வேண்டது மனைத்தும்
பெறுதி யென்றனன் மகிழ்ந்தது பெரும்பெயர் மதூகம். (௭)

விழைபெ றுமியன் றுனெனக் குலமெலா மேவத்
தழைவி ருட்பொடு தம்பிரான் பாற்பெறு மதூகங்
கழைவி லாநபங்க மொழிப்படி யழலவன் கருபங்
குழைய ரும்புகாய் கனியொடு நின்றது குலவி. (௮)

அற்றை நான்முதன் மதூகநீர் காடெலா மாகிப்
பற்றை யார்தரக் காய்த்தநன் னெய்யினி னுதவிக்
கற்றை வார்சடைத் தம்பிரான் றனிப்பலாங் கதிர்ப்ப
நெற்றி ஞான்றினுய் விளக்கியுய் தருநிறத் திலயர்ந்த. (௯)

கால மேழுடை யவன்றிசை மரீஇயவத் தருநீர்
ஞால மேத்திட நன்னிழ லுயகற் றுதவிக்
கோல மாரவன் றிருவுரு வுள்ளத்துட் குறித்துச்
சால வின்பமுற் றரும்பிட நின்றிடுந் தழைத்து. (க௦)

அனைய தாருவை வலஞ்செய்து தொழும்பணி யமைந்தார்
புனைய வல்லரா யிம்மையிற் படுபெரும் போக
நனைய வாதரத் தொடுநுகர்ந் திறுதிநான் றொன்று
துனைய விந்திரன் முதலியோர் பதமலாந் துன்னி. (கக)

அங்கு மேவுபல் போகமுந் தனிதனி யமையத்
தங்கு மார்வத்தி னுகர்ந்துபின் சதுமுகத் தலைவன்
பொங்கு பாற்கடற் பள்ளியோன் புத்திக்கு மெட்டா
தெங்கு மாயவன் சிவபுரஞ் செய்தியின் புறுவார். (க௨)

அம்ம தூகத்தைக் கண்டவர் பெரிதற மடைவா
ரம்ம தூகத்தைத் தொழுதவர் பெரும்பொரு ளடைவா
ரம்ம தூகத்தைச் சூழ்ந்தவ ரின்பமிக் கடைவா
ரம்ம தூகத்தைத் தியானித்தோர் முத்தியு மடைவார். (௧௩)

வந்தி யானவ னெந்தரு தாருவை வலஞ்செய்
தந்தி வானிறத் தண்ணலே யென்றுளத் தமையச்
சிந்தி யாவினைத் தொழுதிடார் மண்டலஞ் செய்யிற்
புந்தி யார்தரு நன்மகப் பெறுகுவர் புரிந்தே. (௧௪)

விரிந்த வத்தரு தாருவி னடியுற வேதி
பரிந்த வர்பிறைப் புரிவர் பெறுவரெப் படினும்
புரிந்த தீவினை யானரு மதனிழல் புக்கா
லெரிந்த கூற்றவன் றன்னிடும் மிகப்பரி வண்மை. (௧௫)

காணி யின்பமிக் களிக்குமத் தருநிழல் கலந்து
தோணி யாயபூ தேவியு மிறைவனொடு மெழுந்து
[illegible]ளி கேள்வனங் கமைத்தவோர் தீர்த்தமும் வயங்கும்
பாணி பாய்தரு காட்சியே புனரெனப் பகர்ந்தான். (௧௬)

மதூகவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௰.

பிரமதீர்த்தப்படலம்.

நன்றுளத் தடைத்த வேந்தனொருபுகழ் முனியைத் தாழ்ந்து
வென்றுள மதூகக் கோட்டின் மேவிய பிரம தீர்த்த
மொன்றுள தென்று மத்தத் தீர்த்தத்தின் வரலா றுண்மை
யின்றுளந் தெளியச் சொற்றி யென்னவம் முனிவன் கூறும். (௧)

அரும்புசான் மதூக நீழ லமர்ந்தருண் முக்கண் மூர்த்தி
விரும்புறு மறையோன் மாயோன் மேனியி னிருபா கத்து
நிரம்பவர் துதித்[illegible] தனை யினைந்த வாறே
பரம்பவல் லிருவர் தோன்றிப் பணிந்துமுன் னின்றார் முன்னம். (௨)

பணியெவ னென்று நின்ற பங்கயத் தவனை மாலோ
டணிகிளர் கடுக்கை மோலி யங்கண னருளி நோக்கிப்
பிணிதப வுயிர்க ளெல்லா மாக்குதி பிரம மாலே
தணிவறக் காக்கி யென்று னப்பணி தலைமேற் கொண்டார். (௩)

அனையருட் பிரம னென்பா னவ்வ மலக்கோட் பட்டுத்
தனைநிகர் பவரா ரென்று தருக்கினன் றருக்க வாக்கும்
வினையிழந் தவல னாகி மாயனைப் பணிந்து வேண்ட
வனைதுழாய் முகின்ம தூக வனம்புகூஉப் பணிதி யென்றான். (௪)

என்றலு மலரின் மேலா னிருப்பையா ரணியம் புக்கு
நன்றவ ணமர்ந்த தாடு நாயகக் களிற்றைப் போற்றி
மன்றலைத் தருவ மாகி வயங்குசங் கரப்பி [illegible]
மென்றளிர் மேனி வாய்ந்த தேவியை விருப்பிற் றாழ்ந்து. (௫)

வானக முரிஞ வோங்கு மதூகத்தைச் சூழ்ந்து போற்றித்
தேனக மலரான் மீட்டுஞ் சிவலிங்கப் பெருமான் முன்போய்த்
தானக மகிழ்ந்து நேரோர் குஞ்சமைத் தூத்த டத்தே
மேனகந் தரி ராதித் தீர்த்தங்கள் விரவச் செய்து. (௬)

தருப்பையை விரலிற் கோத்துச் சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டு
விருப்பையுள் ளமைத்து மூழ்கி வெள்ளிய நீறு பூசிப்
பொருப்பையில் லாக்கி ஞெண்கண் புணர்மணி வடங்கள் பூண்டே
யிருப்பைமா வனம்புக் கானைத் தெழுத்துநாத் தழும்ப வோதி. (௭)

மின்செய்த முந்நூன் மார்பன் விரும்பித்தா னமைத்த தீர்த்தம்
பொன்செய்த குடத்தின் மொண்டு புரிகடக் களிற்றை யாட்டித்
தென்செய்த மலர்க ளாதி செறிதரக் கொடுபூ சித்துக்
கொன்செய்த வனுனை வாங்கிக் குழகன்முன் சென்று னன்றே. (௮)

ஐவகை யுருவாய் நின்ற வமலநா யகனை நாளு
மெய்வகை விளக்கி நின்ற விமலமா தேவி தன்னை
நைவகை யில்லா வன்பி னம்புனன் மொண்டு மொண்டு
செய்வகை மனுக்கள் கூறித் திருந்தற வாட்டி னானே. (௯)

சந்தன நறிய வில்வந் தாமரை மலர்முன் னான
கந்தமென் மலரு மற்ற யாவையுங் கையிற் கொண்டே
யந்தமொன் றில்லா வன்பி னமைதரு பூசை யாற்றி
முந்தநேர் பணிந்தெ ழுந்து தோத்திர மொழிய லுற்றான். (௰)

கோனுடை மலக்கோட் பட்டுக் குணமழிந் தறத்த ருக்கி
யேனுடைத் தொழிலுங் கைவிட் டினைத்துவந் தடைநா யேற்கு
மானுடை யுருவங் காட்டி மயக்கற வருளு நாத
பூனுடைப் புராண போற்றி பூரண முதல்வ போற்றி. (௧௧)

சென்னியோர் பத்து வாய்ந்த வத்தொழி லரக்கன் போந்து
மன்னிய கைலைக் குன்றைப் பெயர்த்தலு மலர்த்தா ளூன்ற
முன்னிய வினையான் நேர்ந்து முற்றருக் கொழிந்து பாடத்
துன்னிய நாளும் வாளுங் கொடுத்தரு ளனிவு போற்றி. (௧௨)

அறிவிலா மையிருல் யானு மாழியஞ் சேக்கை யானு
மறிதராச் செருக்கி ஞல்யாம் பிரமம்யாம் பிரம மென்று
மறிதரா துடற்ற வந்த மனச்செருக் கொழியு மாறு
முறிதரா கழல்வெம் பாதி நின்றருண் முதன்மை போற்றி. (கங)

பாலனு ருயிர்மேல் வந்த காலனூர் பதைப்ப மாய்த்துக்
காலனூர் மீட்டும் வேண்டவுங் கண்ணருள் புரிந்தாய் போற்றி
வேலனூர் தம்மைத் தந்த வெந்தொழி லவுணர்க் கஞ்சிக்
கோலனூர் தம்மை யாண்ட குணப்பெருங் குன்றே போற்றி. (கச)

இளைத்தடைந் தபய மென்ற விந்திரைத் தரித்தாய் போற்றி
முளைத்தெழுந் திங்க ளொத்தார் மொய்வினை தொலைப்பாய் போற்றி
தளைத்தகட் டறுத்து வீடு தாழ்ந்தவர்க் கருள்வாய் போற்றி
வளைத்தநீர் மண்ணி சூழு மதூரமா வனத்தாய் போற்றி. (கரு)

என்றிருந் துதிகள் பாடி யிருகணீ ரருவி பாய
நின்றலந் தமிழ்மேலான் மதூரநன் னிழலிற் சென்று
நின்றமை யுதிசி நோக்கி நருகரந் தலைமேற் கூப்பித்
தன்றனி யுளத்து நந்தன் சரணம்வைத் திருந்தா னன்றே. (கசு)

மறையவன் பன்னு ளிவ்வா றிருத்தலு மகிழ்ந்த வேணிப்
பிறையவன் சமட்டி யான பேருருக் கொண்டு தோன்றி
விறையவன் காட்சி தந்தா னென்றுளத் துணர்ந்து வேத
னறையவ னடியில் வீழ்ந்தா னன்றெழுந் தாடிச் சூழ்ந்தான். (கஎ)

அயனுடை யன்பு நோக்கி யாண்டகா யகன்மகிழ்ந்து
வியனுடைச் சமட்டி நீங்கி விட்டியா முருவ மாய்
நயனுடைக் காட்சி நல்க நான்முகன் மீட்டுந் தாழ்ந்து
பயனுடை யவ்வியா னென்றுமே பண்ணவன் யீங்கே னென்றான். (கஅ)

அண்ணலே யடியேன் பூசை யாற்றநீ யுவந்த வாற்றான்
மண்ணகம் பிரமனீர்த னென்றுனை வழங்க வேண்டு
நண்ணுநின் றிருமுன் னாக நாயினே னமைத்த தீர்த்தம்
புண்ணிய பிரம தீர்த்த மென்றுபேர் பொலிய வேண்டும். (ககூ)

அடியனேன் கண்ட வித்த வியட்டியா முருவ மைந்தோ
டிடையறா வில்பல் லூழி தோறு முற்றிவண் பொலிய வேண்டும்
மாடவமிவ் வனந்தாள் தாழ்ந்தோர் வழுத்தினோர் பூசை செய்தோர்
நெடியபல் போகந் துய்த்து நின்பத மடைதல் வேண்டும். (உo)

நீடமா மதியின் மிக்கு விளங்குநீ ரனைய நீயென்
கூடநீ காட்சி தந்த கொள்கையா லினைய நாளி
லாடவல் லவரித் தீர்த்த மரும்பெரும் போகத் தாழ்ந்து
வீடருந் துறக்கந் துய்த்து நின்பதம் விரவல் வேண்டும். (உக)

செருக்குபு கடையேன் விட்ட சிருட்டியும் பெறுதல் வேண்டு
முருக்குமுப் புரமுஞ் செந்தீ முழுகமுன் னகைத்தா யென்று
மருக்கிளர் மலரோன் வேண்ட வள்ளலு மகிழ்ச்சி பூத்துத்
திருக்கிள ரினைவெய லாந்தந் தோமென்று பின்னுஞ் செப்பும். (உஉ)

நம்மைநீ யாட்ட நீவண்டி நமக்குமுன் னமைத்த தீர்த்தஞ்
செம்மைசேர் பூனத்த ராகிச் சேர்ந்தெவர் மூழ்கி னாலும்
வெம்மைசேர் பழிபா வங்கள் விட்டுயர் புனிதராகி
நம்மைவா னவரே யாகி யரும்பெரும் போகத் தாழ்வார். (உங)

துன்னுமூ வுலகத் துள்ள சுத்தநற் றீர்த்த மெல்லா
மன்னிநீ யமைத்த தீர்த்த மருவிடப் புரிந்தோ மிங்குற்
றன்னிரா வுடையா யந்தத் தீர்த்தத்திற் கலந்து மூழ்கின்
மின்னிவாழ் பஃறீர்த் தத்து மாடிய பயனே மேவும். (உச)

தென்புலத் தவர்பொ ருட்டுத் திருந்தநீ யமைத்த தீர்த்த
நன்புலக் கரையின் மேவிச் சிராத்தநன் கியற்று வாரேன்
முன்புலப் பரிய வாய வினையெலா முழுது மாய
வன்புலப் பரிய தாய்வந் தடைந்துநம் முலகிற் வாழ்வார். (உரு)

என்றுநன் கருளி யெங்கோ னெழின்மலர் மிசையோன் றனையெத்
தன்றனிக் கரத்தால் வாங்கி முதுகுறை வந்து பன்னாள்
ளன்றவம் புரிந்து டம்பு மெலிந்தனை போலு மைந்தா
நன்றுநன் றென்றான் றாழ்ந்து நான்முக னுய்ந்தே னென்றான். (உசு)

அலர்மரு விருக்கை யானை யாதன பீடத் தேற்றிப்
பலர்புகழ்த் தேத்த வையகம் பரித்தபி டேகஞ் செய்து
குலவுசத் தியலோ கங்கைக் கொண்டினி திருந்தி யென்றா
னிலகரு மகிழ்ச்சி யோடும் விதிகரங் குவித்தி ருந்து. (உஎ)

கோயிலை வலங்கொண் டேத்திக் கும்பிட்டு நேரே வந்து
தாயினு மினியான் றன்னைத் தாவொடுந் தாழ்ந்து போற்றி
நாயினே னுய்ந்தே னல்கு விடையென நன்கு பெற்றுப்
பாயின கணங்கள் சூழப் பரவுதன் னுலகம் புக்கான். (உஅ)

தன்னுடை யுலகத் தெய்தித் தன்னிய மதூர மூழ்
மன்னுதம் பிரானை யன்னான் வாமத்து முதல்வி தன்னை
முன்னுபு சிருட்டி செய்து முகிழ்முலை வாணி யோடு
துன்னுமின் புற்று வாழ்ந்தான் சூட்டன முயர்த்த தோன்றல். (உகூ)

இந்திர னாதி யெண்ம ரின்னடை யுலகினன் போல
வந்தோர் பிரம தீர்த்த மருவிநீ ராடி யையன்
பந்தமில் பாதம் போற்றிப் பரவுதம் மிருக்கை பெற்றா
ரந்தமில் பெருமான் கையா லபிடேகஞ் செய்யப் பெற்றே. (ஙo)

பின்னுமோர் காலத் தெய்திப் பெருவலிக் குலிசப் புத்தேள்
மன்னுமப் பிரம தீர்த்த வாவிநீ ராடப் பெற்றுத்
தன்னுடைப் பழிதீர்க் கையன் றாட்டுணை பழிச்சி வாழ்ந்தா
னின்னுமத் தீர்த்த மேன்மை யியம்பவல் லவர்யா ரென்றான். (௩௩)

பிரமதீர்த்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உ0௧.

இந்திரன்பழிதீர்ந்தபடலம்.

மறைநவி லும்புனைய வெண்ணீறுங் கண்மணியும் வன்னை மைந்தங்
குறைவில்லொரு னெனக்கொண்முனி பாதமலர் முரசுயர்த்த கொடியோன்
நிறைகருணைப் பெருவாழ்வே பிரமதீர்த் தம்படிந்து கெடுவா னுட [ரூழ்ந்து
னறைபழிதீர்ந்தனனெனக் ரு யுத்கதையுங் கூறுகென வருளிற் கூறும். (க)

தானவர்தங் குலத்தலைமைப் முன்னம்விருத் திரனெனுமோர் தறுகண் ரோன்றி
வானவர்தங் குலஞ்சாய வெளிவந்தான் பகைசவட்டும் வலியான் மிக்கான்
போனவிருத் திரனெனுமோர் படுவலியான் பனிங்கினடி போற்றிச் சூழ்ந்தே
யீனமின்மா தவம்பதினா யிரவருடம் விதியைநினைந் தியற்றி னானே. (உ)

விதியுமவ னெதிர்தோன்றி வேண்டியதெ னுரைத்தியென விளம்ப லோடு
மதிவலிசால் விருத்திரனு மெழுந்துபணிந் தடிகேள்யா னிமர்க்குங் காலே
மதியமைய வெதிர்நின்று பொருமமர ராணைரான் மாவாற் புள்ளாற்
பதியவிரும் பாலமைந்த வேதிகளாற் சாவாத படியல் கென்றான். (௩)

என்றலுமப் படியருளிச் சதுமுகனேலா கம்புகுந்தா னென்ற தாதை
குன்றநிலை கலங்கவிரு தோள்புடைத்து விருத்திரன்றன் குரவர் ரூழ்ந்து
வென்றவா மெய்த்தியம்பினால்வாகைச்சே னைகுழ விரைந்து போந்து
மன்றனெடுங் கற்பகக்காட் டிமையவரைத் தான் வானவரு மறவி மூண்டார். (ச)

இருபெருஞ்சே னையுமுனைந்து கைகலந்து சிலைவாங்கி யெறிந்து காணை
வெருவருவா ளிகள்பொழிந்துந் தண்டுகொடு மோதியும்வான் வீசி யார்த்தும்
பொருவரும்வெஞ் சமர்புரியவிருத்திரன்போர்க் களம்புகுந்து பொங்கிச் சீறி
யிருவருவா ளிகள்சொரிந்தான் வானவர்தம் படைகலைந்து யோடிற் றன்றே.

...பொருவினைசெய் தமரமுனைக் கிந்திரனுமெதி ரேற்றா னில்லை
யதிர்கழல்வா னவர்பகைவன் பொன்னுலக முழுவதுந்தன் னுணை நாட்டி
யெதிர்பெருந்தோ ளாம்பையனைப் பிடித்தலைந்து மறக்கழிக விளைந்து வாழ்ந்
கதிர்முடியா னுடனொடு மிந்திரன்சத் தியவுலகங் கருதிப் புக்கான். (ரு) [தான்

வென்னை யுர்க் கிழத்திபெருந் தனத்துணைக னுழுதழுக்க வீங்குந் தோளான்
தன்னையுமிழ் மலர்ப்பதங் கலந்திறைஞ்சி யெழுந்துநின்று கைகள் கூப்பி

வன்னைபொரு மதர்நெடுங்க ணயிராணி குலையுழக்க மகிழுந் தோளான்
றன்னைபடு மனத்தேனுய் வந்தேனென் றழுதெடுத்துச் சொல்ல லுற்றான். (சு)

ஐயனே நீகொடுத்த வரவலியால் விருத்திரனென் னரக்க மாற்றி
வெய்யதீ வினைபுரிய மெலிந்துவா னாடொழிந் தேகினேனா [ந்
துய்யவாம் வழியீதுவென் றொன்றுரைத்தி யென்றுமறையிற் றொத்தலோடு
செய்யவாய் மறைக்கிழவ னிரங்கியுறத் தொர்ந்துவினைச் செப்ப லுற்றான். (அ)

வானாட ரொடுமடைந்த கைபதிநீ யுளசற்க வலியான் மிக்கான்
கேளனில் வரம்பெற்ற தெதிர்த்தாரா லிருப்பேதி விசேடந் தாற்றன்
றுனொரு முயிர்துறவா வரமன்றே யானையுடன் றுடன்று சேரி
யானுந பகைவனுடன் னெதிர்வந்து போர்புரிநி யன்ன காலை. (கூ)

அனையனினை யெதிர்த்துவிழுங் கிலவனெனும் பானுலிச யதனுலன்னான்
கனையுமுரங் கிழித்துவெளி வருநிபடு வானகமுமன் கன்னை தாரும்
வினையமிது போதியென விடைகொடுத்தா னமரரொடு மீண்டான வேந்தன்
றுனையவம ராவதியைப் போய்வினைத்தான் மாதிவரு நிருழ்ந்து நோக்கார். (க0)

மொய்த்தபெருந் தானவர்தோள் கொட்டினார் முகமொழு மூறைக்கினார்தோள்
வைத்தசிலை வாங்கினார் காணைறிந்தார் வடிவாளுமாய்ந்தார் முன்னை [ரூர்
மெய்த்தவர்தா மெய்வலிகொண் டிங்கடைந்தா ரென்றுநகைத் தெயிறு தின்
பைத்தவழல் விழிகாட்டி நெடுமொழிசொற் றெழுந்தனர்வான் பகைத்த தம்மா.

எறிவாரு மெய்வாரு மெய்மரம்வேர் பறிதாப்போர்த் தெற்று வாரு
முறிவாருஞ் சினப்பாரும் வைவாருஞ் சினந்துநெடு மொழிசொல் வாரும்
பறிவாரு மெறுகெறுதைப் பற்கதிப் பாருமிலர் பான்மை யிற்றென்
றறிவாரு மெழுவாரு மகமகிழ்வி யினர்கூரு மனைய ரானார். (கஉ)

வேலொடு வேலர்கெடு வில்லொடு வில்லர் சூழல் விசித்துக் கட்டுங்
காலொடு விலர்தைக் கையொடு கையினிலே கவைத்த வெந்தீச்
சூலொடு சூலர்விட்டுத் தோலொடு தோளொடுங் கொறியதன் றிகழும்
பாலொடு பாலவில்லா திருதிறத்தா ருஞ்சினந்தி பெண்ணி னார்போர். (கங)

தலையொடு முடியிழந்தார் காலொடு கழலிழந்தார் தாவாத் திண்டோள்
மலையொடு தாரிழந்தார் கையொடு வாளிழந்தார் மாற்று ரஞ்சு
கிலையொடு சினமிழந்தார் கண்ணொடு நெருப்பிழந்தார் நீங்கு றாத
கொலையொடு பயிலசுர ரதுகண்டு விருத்திரனுங் கொதித்தெழுந் தானே. (கச)

சினங்கொண்டு விருத்திரனு மமர்படை யுட்புகுந்து திசைதோர் சாரி
வனங்கொண்டு முகில்பொழிவு தெனக்கணைபெய் திடவிரிந்தார் வானோ ராட
ரனங்கண்டு மொழிநடையா ளய்யனெனி மூதுவா னாதிகைக் கண்டு
தினங்கலந்து குலிசமொடு வெள்ளானை மிசையிவர்ந்து செலுத்தினானே. (கரு)

யானைமிசை வருவானை விருத்திரன்பார்த் தனன்விசைத்திங் கெய்தி கென்று
தேனையுமிழ் கனிபொருவ வெடித்தவாய்ப் பெய்தனனுட் செல்ல வேந்த

ஞூனையமை வச்சிரத்தா லுடல்கிழித்து வெளிவந்தா னெழுந்தான் மாற்றூ
னேனையசு [illegible]ளதுகண் டிரிந்தநடு நடுங்கியோட் டெடுத்தா ரன்றே. (கசு)

விதியுரைத்த படியவனை வென்றிடலும் பிரமகத்தி மேவிச் சூழ்ந்து
கொதிகொதித்தப் பிடர்பிடித்துத் தள்ளியெயி றதுக்கிகிலே குலைய மோத
மதிமிகுத்த வானவர்கோன் பார்ப்பனத்தைப் பணிந்தென் செய்வலினி வள்ளா லென்று
றுதிமிகுத்த நாரதனை யடைமயன்று னன்னவனைத் துருவிக் கண்டான். [ன்

கண்டுபணிந் தடிகேளிக் கடும்பழிதீர்த் தருளென்றி கரைந்து வேண்ட
வண்டுபடு நறுங்கன்னி வாருட னிலவிலகின் வருகா வேரி
யண்டுபடு நவோக மண்ணிநதி யின்றுளதா லதன்றீ ரத்திற்
றெண்டுபடு மவர்க்கினிய மதூகவன மெனப்புகலோர் சூழ லுண்டால். (கஎ)

அத்தலத்தி லெண்ணிறந்த முனிவரிருடிகணெல் மெத்தெடுப்ப வருள்சீரன் மேன்மை
யெத்தலத்தும் பெறற்கரிய படிக்கரைதா னகனிருப்ப னெழிலன் ஞானோர்
முத்தலத்து மரியதெனும் படிபிரம தீர்த்தமொன்று முகிழ்த்துத் தோன்று
நித்தலத்து விதஞான யோகருமேத் தடந்தீர்த்தி நீங்கார் சூழ்வர். (கஅ)

அன்னபெருந் தீர்த்தமுழுகு குறினிதுமட் டோபழியோ ரயுதமேனு
மின்னவிடம் போயதெனவிடுதலிவரிதா யொழிர்தகனு மேந்தா னீயான்
சொன்னபடி யீங்கடைந்து முழுகென்று னவன்பாதநீ தொழுது போற்றி
மன்னவனும் விடைகொண்டு மதூகவனத் திடைப்புகுந்தான் மகிழ்ச்சியோங்க.

பிரமதீர்த் தம்படிந்தா னப்பொழுதே பிரமகத்தி பெயர்ந்து போய
தூரவுசான் மகிழ்ச்சியுட னங்கமர்கண் ணுவமுனிதா ளவந்து தாழ்ந்து
பரவுபே ராலயத்துப் புகுந்திடை குஞ்சரத்தைப் பணிந்தெல் லாமாய்
விரவுபடிக் கரைநாதர் தம்மையம்மை யொடுங்கண்டு மேவித் தாழ்ந்தான். ()

ஆறுத பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறப்பச் சிலநாளங் கமர்ந்து போற்றி
வீறுடு புகுந்தபெரு வாழ்க்கையொடு மருவினான் மகவா னின்னு
மூறுடு படையினுங்தே மூடிகமென் றந்தீர்த்தத் துறைநீர் தோயப்
பாறுடு தெய்வவுருப் பகைநீந்தன் பெருமையெவர் பகர்வா ரென்றான். ()

இந்திரன் பழிதீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகக.

மூடிகம் தெய்வரூபம்பெற்றபடலம்.

உத்தம வறமைந்த வுரோமச ராகேத்தம்
பத்தியிற் றெழுதேத்திப் பார்கெழு மூடிகமொன்
றுத்தடப் புனலுறையால் வானவ ருயதென்று
மெத்திற மதுவிரித்தி யென்னவம் முனிகூறும். (க)

கிளர்தரு கௌசிகவங் கிசத்தினி லவதரித்தோன்
பகைறு குணவீர பத்திர னெனுமறையோன்
றளவமர் நகைமனைவி சாற்றுசீலையென்பாள
வளமுற விருவர்களு மருவினர் வாழ்நாளில். (உ)

புத்திர ரின்மையினுற் புந்திகொள் தொழில்வீர
பத்திரன் மனைவியொடும் பரிதிக் கரையடையா
அத்திர விழிமடவா ளருந்தவ மான்புரிவேன்
சித்திர மெனவென்பாற் றிருந்து மவமொன்றான். (ந)

தொழுகுல வான்வார்த்தை சுசீலையு நினைக்கொண்டு
பழுதற மருங்கிருந்து பணிவிடை புரிநாளி
விழுதைசெய் தீவினையோ னெய்தமக் தாகினிவாய்க
கொழுமலர்க் குழல்சென்றா ளினிர்புன லாடுதற்கு. (ச)

வளர்பெருந் தவப்பரத்து வாசர்தங் கோத்திரத்தான்
களமில்சி சீடபத மாமுனி யென்முனைதர்
துளசியிலை தவிர்வீர பாதனென் றொருவிடலை
இளர்மத முருக்கொண்டு இடைத்தெனாடு மாலியழகன். (ரு)

வாயிலை யெதுபாட மாதர்கண் விழிசெல்லத்
தோய்தரு சந்தனக்கத் தூரியெங் குங்கமழ
வாய்தரு மலர்மாலை யணிமுடிச் சிகழியனுய்
வேய்புகழ்ப் புனற்கங்கை மேவினன் றன்னியல்பே. (சு)

வந்தவன் மதிமுகமும் வரைபொரு தடந்தோளுஞ்
சந்தனங் கமழ்மார்பந் தடமெனு காதலமுந்
சுந்தர முழுவதுந்தேர் திவனவ னியிதென்று
மின்றிர் தமதன்கொ லென்மருண் டன்னனையாள். (எ)

சொல்லரும் பெருங்காமஞ் சுசீலைக்குத் தூங்கித்தழலு
மல்லல்செய் மதவேளு மருகுகின் றலர்வாளி
பல்லவு மெடுத்தெய்தான் பதைபதைத் தனள்சோர்ந்தாள்
வெல்லுந ரெவர்காம மெய்யுணர் விலராயின். (அ)

சோர்ந்தவள் விழுவாள்போற் றநதிப் புனல்வீழ்ந்து
வார்ந்தவிப் புனல்வீழ்ந்தேன் மற்றெனைக் கரையேற்றி
ஞார்ந்தவின் புகழுண்டா மில்லெனிற் பெரும்பழியாஞ்
சார்ந்தமெய் யழகாவென் றழைத்தன டவக்கடல். (கூ)

கண ரமிசைத் தனிநின்ற [illegible] மறையோனும
[illegible]ரதரத் தண்புனலில் வீழ்ந்தனள் காதலினு
ஆனைசெயு மவள்கரத்தொட் டொய்யென [illegible]த்தான்
றினையமு தனையாளுஞ் சேர்த்தவன் றனை[illegible]ர்த்தாள். (க0)

இருவரு நிலைசீரி லிவ்வணங் கலப்பெய்தி
யொருவரு கீரினராய் வெளிக்கரை மேலிவர்ந்தா
ரொருவரு மன்றமுத லோரெழு நாள்காறு
மருவரு மவள்கொங்கை மார்புறத் தினைத்தனனால். (கக)

னவர்தங் குலவீ பாதகனப் பாதகத்தான்
மனமமர் பெருந்துயரும் வறுமையுங் கொடுநோயு
மினமெனெ மேன்மேல்வந் திடர்செய நிதந்தளர்ந்து
தனதெழி லறமாய்ந்தான் றீவினை தடுப்பவரார். (கஉ)

வந்தவத் தீவினையான் மயந்தம தாகவனத்
தெந்தரற் பவத்தியற்றும் புண்ணிய மென்னேயோ
முந்தவோர் மூடிகமாய்ப் பிறந்தபின் முனிவர்குழா
நந்தநன் கமர்பிரம தடக்கரை நண்ணினனால். (கங)

அத்தின மேடமதிப் பூரணை யதுவாதப்
பத்தியி னுயிடையே பன்முனி வரர்போந்து
சுத்தியின் மூழ்குநருஞ் சூழ்தருப் பணமாதி
நித்திய மாற்றுநரு மிருந்தனர் நிரந்தெங்கும். (கச)

மெய்யைமண் ணுதிகளால் விதிவழிச் சுத்திபுரிந்
தையகம் பரனைநினைந் தாடு ரொருபாலாங்
கையமைம பொருளளவைக் கேற்பன கனிதான
முய்யநன் மறையோருக் குதவுந ரொருபாலாம். (கரு)

சிவபர னடியிரண்டுஞ் சிந்தையி னுறப்பதித்தே
யவமறு வொருதனிபோ லமர்பவ ரொருபாலா
முவமையி லிலையபிரா னெள்ளிய குறிப்பூசை
இவர்தரு விருப்பொடுஞ்செய் திருப்பவ ரொருபாலாம். (கசு)

பொருளாந்து பெரிதல்லுறீத் தாடுநர் பொலிவொருபான்
மருளிரி யறம்வேண்டி மூழ்குநர் மாண்பொருபாற்
சுருள்குழ லியர்வேண்டிக் குடைபவர் தொகையொருபா
லருளமை கதிவேண்டிப் படிபவ ரமைவொருபால். (கஎ)

மகவுயிர்த் திடன்மதித்துங் கல்வியை யுறமதித்துஞ்
சகமளித் திடன்மதித்துந் தவாவலி யுறன்மதித்து
மிகல்புரி பகையினர்கெட் டிரிதர லதுமதித்துஞ்
சுகமிகப் படிந்தாடித் துளைபவ ரெண்ணிலரால். (கஅ)

கோவளிப் பவரொருபாற் குறையுறும் விளைபுலனும்
பூவளிப் பவரொருபாற் பொலிதரு கடுநடைய
மாவளிப் பவரொருபால் வளமலி சிவலிங்கத்
தேவளிப் பவரொருபாற் றீர்த்தத்தின் கரையெங்கும். (ககூ)

இன்னன நிகழ்காலை யிருந்தவத் துயர்மேலோன்
மின்னரு சடைமோலி விபாண்டக னெனுமுனிவன்
பன்னரு மந்திரத்தம் படிந்தனன் செபஞ்செய்தன்
றுன்னருந் தானக்கோ துமையரு குறவைத்தே. (உ0)

அத்தகு கோதுமைதா னருகிருப் பதநாடிக்
கொத்தமை தாக்கவர்ந்து மூடிகங் கொறித்திடலும்
வித்தக முனிகண்டு மற்றது விலக்கியோன்
வைத்ததன் கமண்டலநீர் தெளித்தனன் மலர்க்கையினால். (உக)

அப்புனல் பிரமதடத் தப்புன லிதுவென
வொப்பறு மொருதிவலை யுறப்பெறு மூடிகமுந்
தப்புறு மவ்வுருவந் தனைவிட்டொரு தெய்வவுருத்
திப்பிய முறவடைந்த தியாவருஞ் சிந்தைசெய. (உஉ)

முனிவர னதுகாணூஉ மூடிக வுருநீங்கிப்
பனிவிசும் பமர்தேவாய் நின்றனை பழுதில்லா
வினிதின துறுவரவென் னியம்புதி யெனக்கென்னக்
கனியெழில் வடிவமான் கட்டுரைத் திடுகின்றான். (உங)

முன்னொரு மறையவன்யான் முற்றிய தீவினையா
லன்னமென் னடையுடையா ளாயவோர் பார்ப்பனியைத்
தன்னமும் பிறன்மனையென் றெண்ணிலன் றழுவியதா
லின்னல்கொண் மூடிகமா யிவ்வுருத் தாங்கினனே. (உச)

இத்தகு பிரமதடத் திரும்புனல் கமண்டலத்தில்
வைத்தநிற் சிறிதள்ளி யென்மிசை வந்தவிழ
வுத்தம கீருவு மோதரும் பெரும்பேற்றால்
வித்தக வமரவுரு மேவினே னென்றுரைத்து. (உரு)

பளகறு கோயில்புகூஉப் படிக்கரை நாயகனை
வளரரு ளுருவாய மங்கல நாயகியைத்
தளர்வற வமுதகடந் தாங்கிய கரத்துமையை
யுளமிற மூர்த்திகளைப் பணிந்துவப் புறுபோது. (உசு)

நிகரரு யிருப்பைநறு நிழலமர் பெருமானோர்
புகர்தவிர் பேரருளாற் பொன்செய்வி மானமொன்று
பகர்பெருங் கணங்களொடு பார்வர வதின்மேவித்
தகரருஞ் சிவலோகஞ் சார்ந்தினி தமர்ந்தனனே. (உஎ)

ஒருதுளி மேல்விழலான் மூடிக முருமாறித்
திருவமர் தெய்வவுருச் சிவனுறு சிவலோகம்
வெருவற வெளிகாணும் விமானத்திற் சென்றனெனிற்
பொருவரு மந்திரத்துப் புகழளப் பதற்காமோ. (உஅ)

எண்ணிய வெண்ணியவா றெய்துபு மாமுனிவர்
கண்ணிய மண்ணிப்படிக் கரையமர் பெருமான்மு
னண்ணிய பெருந்தீர்த்த நயந்துபொன் முதற்றானம்
பண்ணிய வன்பினராய்ப் படிந்தினி தாடினரே. (௨௯)

லாவன் பிரிதீர்த்த மான்மிய மென்னுரைக்கேன்
பலரிழி பொருகுட்டி பரிந்தவந் ததின்மூழ்கி
கலர்துமி புரியுருவ நண்ணின னென்றுரைத்தான்
கலர்மரு வருஞ்சீர்த்திக் காமரு மாதவனே. (௩0)

முடிகம் தெய்வருபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௩௩.

கந்தருவன் பிணிநீங்குபடலம்.

தருமனென் பவன்பெருந் தவத்து மாமுனி
மருமலர்ப் பதந்தொழு தெழுந்து வள்ளலே
யொருவருங் குட்டிதன் வரவை யோதெனப்
பொருவிலம் முனிவரன் புகறன் மேயினன். (௧)

திருவமிக் குற்றகந் தருவன் சீர்த்திசா
லொருபெயத் துர்துவென் றுரைக்கப் பட்டவன்
மருவுதன் னுலகொரீஇ மண்ணில் வந்தனன்
பொருவில்பல் வளங்களின் பொலிவு நோக்கவே. (௨)

வந்தவன் யமுனையின் றுறைக்கு மாகதிச்
சந்தவன் கரைமிசைத் தனியு லாவுபோ
தெந்தநல் வினைகளு மிரியல் போயிட
முந்தநற் றவஞ்செயோர் முனிவன் வைகினன். (௩)

வற்கலை யுடுத்தவன் வார்ந்த வேணிய
னைற்கமி லுணர்ச்சிய னூர்த்த வாகுவன்
பற்கழல் பருவத்தன் படிம யாக்கைய
னற்கழன் மனத்தின னனைய மாமுனி. (௪)

இருப்பது கண்டுகே ரெய்தித் துர்துவும்
இருப்பொடு வணங்கிடு வேட்கை நீர்தவ
னுருப்பெலி கோலங்கண் டுநகைத்தனன்
றிருப்பியிவ் வொழித்தவன் கனன்று நோக்கியே. (௫)

உருவுகண் டெள்ளுத லொண்மை யன்றெனு
மருவுசான் றவருணா மறுத்த பாவிநீ
வெருவுபுன் னுடம்பெலாம் விரவக் குட்டநோ
யொருவறக் கோடிபல் லுயிர்க வைக்கவே. (௬)

என்றனை னென்னுமுன் னெய்தி யந்தநோய்
வன்றிற லெழிலிழந் துருவு மாழ்பு
கன்றிய மனத்தனாய்க் கசிந்து தாடொழு
தென்றனிப் பிணைபொறுத் தருடி யென்றனன். (௭)

துர்துவென் பவன்பன் மொழிக்கி ரங்கியே
நந்துநற் றவமுனி கலியு மிந்தநோய்
முந்துற வகற்றுமான் முதல்வன் மேவுதென்
வந்துவந் தியலொரு மதுக மாபுரம். (௮)

பெயர்வரு மத்தலப் பிரம தீர்த்தத்தின்
மயர்வறு சித்திரை மதியிற் பூரணை
யயர்வற வருபொழு தாய்ந்து மூழ்கினிவ்
வுயர்பிணி பிறவியோ டொழியு மென்றனன். (௯)

அன்னவன் பதந்தொழு தடிய னுய்ந்தனே
னென்னநன் றிசைத்தெழுந் தினிது நாடியே
தன்கமர் விருப்பொடு வந்து சார்ந்தனன்
மன்னலிற் றிருப்பெரு மதுக மாநகர். (௧0)

அழுகிய வுறுப்பின னுக்கை யெங்கணு
மொழுகிய சீயின னுடற்றும் புண்ணின
னிழுகிய வாக்குநீ ரியலை சொட்டுட
முழுகிய வடைந்தவன் மொழிந்த தீர்த்தத்தே. (௧௧)

கண்டவ ருவருத் தகலக் கண்கணீர்
கொண்டவன் சித்திரை குலாய திங்களி
லெண்டரு பூரணை யெய்தி மூழ்கினன்
மண்டலம் புகழ்விதி வகுத்த தீர்த்தத்தே. (௧௨)

முழுகிமே லெழுதலு மொய்த்த புண்ணொடு
மொழுகிய கறைமுத லொன்றுங் கண்டிலா
னெழுதருந் திப்பிய வுருவ மெய்தினன்
விழுமிதென் றியாவரும் வியந்து நோக்கினார். (௧௩)

முடிக்கரை மதிபுனை முதல்வ னாகிய
படிக்கரை நாதனைப் பணிந்து போற்றியே
வடிக்கருங் கண்ணுமை மலர்ப்ப தந்தொழாக்
கொடிக்கருந் தன்னகர் கூடி வாழ்ந்தனன். (௧௪)

சிவபுர மடைந்தனன் றிசைமு கத்தவ
னவமற வாற்றிய வனைய தீர்த்தத்தி
னுவமையி னளனுமுன் னூற்று மூழ்கினன்
குவலய பாலனே யென்று கூறினான். (௬௯)

கர்க்குவன் பிணிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௧.

நளன் கலிநீங்குபடலம்.

குந்தி மைந்தன் குலமுனி தாமொடுமூ
மூந்தி யுயர்நளன் மூழ்கின னொன்றனை
சிந்தி யாதக் கதையையுஞ் செப்பென
நந்தி யோகை நவிலுவ துன்னரோ. (௧)

கூடு சோலை குலாய நிடதத்தி
னூடு மாவிந்த மொன்று மொருநகர்
நீடு செங்கோல் செலுத்து நெறியினன்
மாடு வாய்ந்த மதிகுல மன்னனே. (௨)

வீர சேன னளித்த விடலைமுத்
தார மார்பின னைப்பெருங் கல்வியான்
கார வாவு கொடைத்தடக் கையினூ
னூர வாவு நளனென நாமத்தான். (௩)

ஓதி மஞ்சென் றுரைத்த மொழியினன்
மேதி னிக்கண் விளங்கு விதர்ப்பத்திற்
கோதி லாநகர் குண்டினபுரத் தெய்தினூ
னூத நந்தி ராணிக நெருங்கவே. (௪)

பாரும் விண்ணு மூவந்து பராவுஞ்
சாரும் வீம னடைந்த வரத்தினுற்
சாரு காசினி பெற்ற தமயந்தி
யோரு மன்ற லவைப்பப் புரிந்தபின். (௫)

முன்னர் சேர்ந்து முனிந்துவெம் போர்புரி
மன்னர் தோள்வலி யாவயின் மாற்றியே
தன்னர் மாதொடு தண்ணு படையொடு
மன்னர் மன்னவன் மாவிந்த மெய்தினான். (௬)

வண்ணம் வாய்ந்த தமயந்தி மாமுலை
யண்ணல் கூடி யகமகிழ் வெய்துநா

ளெண்ணம் வாய்ப்ப வெழுந்தொரு புட்கரன்
கண்ண மேவு கலியொடு டைந்தனன். (௭)

அனைய னொடொட்டி யாடிய சூதினுற்
புனைய வல்ல புகழ்மிகு நாடொடு
வினையு மியானையு மீயெனத் தோற்றுத்தன்
மனைவி யோடு வனம்புகுந் தானரோ. (௮)

மக்கள் வீம னகர்வைக முன்வைத்தோன்
றொக்க கானிற் றுணைவியுந் தானுமாய்
மிக்க செல்லலின் மேவுறு நாளனம்
புக்கு தாடை கவர்ந்தது போயிற்றே. (௯)

ஆடை யொன்றிரு வோரு மரையுடீஇ
வாடை வந்து வருத்திட வைகுவார்
பேடை நித்திரை யேர்ந்து பிறங்கிறு
ளோடை மாகளிற் றண்ண லொருவினன். (௧௦)

பாதி யாடைப் பசுங்கொடி கண்விழித்
தோதி சோர வொருவழிக் கொண்டன
ணீதி யில்லவன் றன்னை நெருப்புண
வாதி யென்றடைந் தாடக்கை யூடரோ. (௧௧)

மனையை நீத்தவன் மாசுணத் தான்மந்
தனைய தன்னுரு மாறி யயோத்திசேர்ந்
தினைய மெல்லி யிருதுபன் னன்னிடைத்
துனைய வாகுவ னைப்பரி தூண்டுவான். (௧௨)

அன்ன நாட்டம யந்தி சுயம்வர
மென்ன வோர்ந்தவ் விருதுபன் னன்னெழு
மன்னன் றேர்ப்பரி தூண்டி மதாகம்வாந்
தன்ன ராரணி யத்திடை நண்ணினான். (௧௩)

மேட மாமதி மேவிய பூர்வை
நாட நின்றநன் னாளுமன் னூதலே
லரட மேவவ ரோடடைக் தாடினான்
பீட மைந்த பிரமதற் றீர்த்தமே. (௧௪)

ஆய போதி லகன்றது வெங்கலி
பாய தாண்டியின் பீசிலை யென்னுற
மேய வித்தையவ் வேந்தன்பாற் பெற்றன
னேய வீம னிடையடைந் தானரோ. (௧௫)

அங்கு முன்னுருத் தோற்றி யணங்கொடு
பொங்கு தன்னகர் புக்கொரு புட்கான்

மங்க வென்று மகிதல முற்றங்கொண்
டங்க ணண்டன னன்ன னாளனரோ. (௧௬)

கலிது ரந்துமண் காக்குந் திருவரு
ளொலி புனைந்தட மும்பிய ரோடிநீ
பொலிய நாடிப் புராணனைப் பூசிப்பின்
மெலிவி லென்று விளம்பி விடுத்தனன். (௧௭)

நளன் கலிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௬௩.

பாண்டவர் பூசைப்படலம்.

விடையருண் முனிவன் பாதம் விருப்பொடு பணிந்து போற்றி
நடையுறு தரும னாதி யைவரு நறும்பூச் செற்ற
தொடைமலி கரிய கூந்தற் றுருபதன் மகளு மேன்மை
யுடையவா ரியனுங் கூடியுயர்வழிக் கொண்டா ரன்றே. (௧)

வழியுள தலங்க ளெல்லாம் வணங்குபு போற்றிப் போற்றி
மொழிதரு வடகா வேரிக் குடிகரைத்தென் கரையை முன்னி
பொழில்பல வளங்க ளோங்கி யொளிர்புன னன்னி சூழ்வைப்
பழிதவிர் தெய்வ மண்ணிப் படிக்கரை யுற்று ரன்றே. (௨)

தேவிய லொருங்கு பெற்ற மதுகமுஞ் செழித்த கொன்றைப்
பூவியல் சடையா னைத்து புகழ்மிகு குறிபு மேலோர்
நாவியல் சீர்த்தி யம்மை நல்வடி விரண்டு மைந்து
காவியல் கரக்கூத் தாடு களிறுமாங் கோளிற் கண்டார். (௩)

அன்னது னெதிரே யாடு மமைந்தொளிர் பிரம தீர்த்தக்
கன்னகன் றடமுங் கண்டார் பற்பலர் கருதி வந்து
நன்னுமத் தீர்த்தந் தோய்ந்து நாயகற் றொழுவங் கண்டா
ருண்ணரு களிப்பு மேவ வுற்றதந் துவலே காணர். (௪)

வறியவன் றனக்குச் செம்பொன் வைப்பிடந் தெரிப்பார் போலத்
தறிதுயர் சூழ்க வுற்ற நமக்குமித் தலந் தெரித்து
மறிதலில் வழியுங் காட்டு மாமுனி யுரோம சற்குப்
பிறிதெவன் செய்ய வாவ தென்றுபே ருவகைபூத்தார். (௫)

நிங்குலக் குரவ னான தவுமிய முனிவ னென்பான்
பொங்குபைந் தருப்பை நல்கிச் சங்கற்பம் புகலப் பெற்று
வெங்குண மில்லா வைந்து வேந்தரு மனைவி யோடு
தங்குறற் பிரம தீர்த்தத் தடம்புகுந் தாடி னரே. (௬)

வெள்ளிய நீறு பூசி விளங்குகண் மணியும் பூண்டு
வள்ளிய வெழுத்தோ ரைந்து மனனுறக் கணித்தல் செய்து
துள்ளிய வுவப்பு மேவ மனாகத்தைச் சூழ்ந்து நிமை
தள்ளிய வொருகூட் டுடும் பிள்ளையைச் சார்ந்தா ரன்றே. (௭)

மலரவன் றீர்த்த மாட்டு மலர்பல வெடுத்துச் சூட்டி
யலர்சுவைக் கனிகா யூட்டி யமைதரப் பணிந்து போற்றிப்
பலர்புகழ் பெரும யாங்கள் பண்ணுபூ சைக்கு நிர்ற
யலர்தலி லருள்செய் யென்று வேண்டியங் கொருவிப் போனார். (௮)

நான்முக னமைத்த தீர்த்த நலங்கொண்மஞ் சனமக் கானுட்
டேன்முகங் கவிழ்க்கும் பல்பூச் சிறிலை வில்வஞ் சந்தம்
வான்முகந் தவழுஞ் சோலை மதுப்பொதி கனிகா யாதிப்
பான்முகத் துள்ள யாவும் பயப்பட வீட்டிக் கொண்டார். (௯)

ஐவருட் டரும னென்பா னரவிலன் புருவே யாகிப்
பைவரு பணிப்பூண் வேணி நீலகண் டேசர் பாத
மைவரு பிழை யுறாது வயங்கரால் விதியி னாற்றாற்
கைவரு தொழிற்பே றெய்தக் கசிந்துளம் பூசித் தானே. (௧௦)

வாங்குவில் விசய னென்பான் படிக்கரை நாதி வள்ளல்
பாங்குசெய் பதுமப் பூந்தாள் பற்பல மலர்க ளேவி
யோங்குபே ரன்புந் தானும் வேறென வுணரா வண்ணந்
தீங்குதீர் மனுக்க ளோதித் திருத்தகப் பூசித் தானே. (௧௧)

விறலுடைத் தண்டங் கொண்ட வீமனென் பவனு காயத்
தறலுடைச் சடில மோலி யருண்மக நீசன் பொற்று
ளுறலுடை யன்பு தோன்றிற் றெடுங்கிற்றென் றுணரா வண்ணம்
விறலுடை யுறுதி பூண்டு விளங்குறப் பூசித் தானே. (௧௨)

வாம்பரி நகுல னென்பான் மறுதபே ரன்பு பூண்டு
பாம்பரி யதண்மே லார்த்த திருவரைப் பரமே சன்பொற்
றேம்பரி கமலப் பூந்தாள் செழுமல ராதி கொண்டு
காம்பரி விரண்டு நீங்க நலத்தகப் பூசித் தானே. (௧௩)

கலையுணர் சிறப்பார் வித்த கன்சகா தேவ னென்பா
னிலையுணர் முனிவர் போற்ற நிகழுமுத் தீசன் வேதத்
தலையுணர் பதுமப் பூந்தா டன்புனன் மலர்கைக் கொண்டு
புலையுணர் வொழிய வன்பு பொலிதரப் பூசித் தானே. (௧௪)

குலம்புரி சிறப்புவாய்ந்த கோற்றொடி யொருபாஞ் சால
னலம்புரி தவத்து வந்தா னண்ணுபே ரன்பு பொங்க
வலம்புரி புனல்பூ வாதி யங்கையிற் றழுவித் தெய்வ
வலம்புரிக் களிற்றை நாழ்த்தி வணங்குபு பூசித் தாளே. (௧௫)

குரவனித் தலத்தின் றென்பாற் குலவுடன் ஞாக நீழல்
பரவலீற் றிருக்கு நாக நாதர்தம் பாத மாக்கு
விரவுமா நாக தீர்த்தம் விதிப்படி தோய்ந்தே மூழ்கு
கரவுதீர் பூசை யாதி கைக்கொண்டு பூசித் தானே. (கசு)

மின்னரும் பிரம தீர்த்தம் பெரும்புகழ்க் குரவ னடி
பன்னரு மதூக நீழற் பரமனைப் போற்றி வாழ்ந்தா
னன்னரு நாக தீர்த்த மாடிப்பூம் புன்னை நீழ
லென்னரும் போற்ற வைகு மிறைவனைப் போற்றி வாழ்ந்தார். (கஎ)

இனையரிவ் வாறு பூசை நித்தலு மினிதி னாற்றி
நனையமைப் பன்னை சாலை நயந்தவ னென்று செய்து
புனையமிக் கமைத்த சித்திப் புரவல ராரி னாரும்
வனையமை யழகி னானுங் குரவனு மருவி வாழ்நாள். (கஅ)

மயாறும் வான நாடர் மாதவத் துயர்ந்த மேலோ
ரயாறும் புவியி னுள்ளார் யாவரு மடைந்து மூழ்க
வுயாறும் பேறு நல்கு மொப்பிலாப் பிரம தீர்த்தம்
பெயாறு நச்சுப் பொய்கை யெனும்பெயர் பெற்ற தென்றான். (ககூ)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நான்முக னமைத்த தீர்த்த
மென்றதை யாடா நச்சுப் பொய்கையென் றாய தென்னே
யின்றுரை செய்தி யென்றார் சூதனு மியம்பப் புக்கான். (உ0)

பாண்டவர் பூசைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௧௬.

நச்சுப்பொய்கைப்படலம்.

வழுவறு பழிக்கு நாணன் வாளரா வுயர்த்தோன் றீமை
தழுவிய சகுனி யச்சா தனன்முத லோரை நோக்கிப்
பழுதுபட் டெல்லாந் தோற்ற பாண்டவர் மனையோ டெங்குக்
கெழுமின ரறிந்து வம்மி னென்றனன் கேடு சூழ்வான். (க)

அன்னவ ருரைத்த வின்றே யனையரத் தொழின்மேற் கொண்டு
பன்னரு கானுங் குன்றும் படர்நதிக் கரையுந் தேடி
மன்னுந்தன் சோழ நாட்டின் மதூகமா வனத்து மேவித்
துன்னுற விருந்தார் தம்மைக் கண்டுபோய்ச் சொல்ல லுற்றார். (உ)

அரவுடைக் கொடியாய் கேட்டி யைவரு மனைவி யோடும்
புரவுடைச் சென்னி நாட்டுப் பொன்னிமா நதிக்கு நாப்பண்

விரவுடை மண்ணி யாற்றின் மிக்குயர் கரைப்பால் மன்னோர்
வரவுடைத் தான மாய மதூகமா வனத்து மொன் றுண்டால். (ங)

அத்தரு வனத்திற் பன்ன சாலையொன் றமைத்துக் கொண்டாங்
குத்தம தீர்த்த மொன்று முதயத்தி னங்கீர் மூழ்கி
வித்தக முனிவர் சூழ விறைசிவ பூசை யாற்றித்
தத்தமுன் மகிழ்ச்சி மேவித் தவாதிருக் கின்றா ரென்றார். (ச)

என்றது மழுக்கா றெய்தி யின்னமு மிறவா ராகி
நன்றிருக் தனரோ வென்று நைந்துளம் புழுங்கி யாய்ந்து
கன்றுநெஞ் சினனாய் மாயக் கருவிடங் கலந்து நீவிர்
சென்றவர் மூழ்கி யுண்ணுந் தீர்த்தத்திற் கலப்பி ரென்றான். (ரு)

பாவிசொற் படியே தீமை பயின்றிடு சகுனி முன்னோர்
மேவிய கொடிய தீய வெவ்விட மளிக்க வாங்கே
காவியங் கண்ணு ளோடு கண்ணுதற் பெருமான் மேய
வாவிசூழ் சோலை சூழு மதூகமா வனம்புக் காரே. (சு)

புக்கவ ரிரவி னூடு பொன்னொளி மறைந்து சென்று
தக்கவர் புகழா நிற்குஞ் சதுமுக தீர்த்தந் தன்னிற்
கைக்கவர் கொடிய தீய விடமெலாங் கலத்தல் செய்தார்
மைக்கவர் படர்ந்தா லென்னப் படர்ந்தது மாநீர் முற்றும். (எ)

பாலுறு பிறைபோ லென்றும் பரவிய தன்மை நேர்ந்து
மாலுறு மனத்தர் காலை வந்துநீர் மூழ்கு வாரேற்
கோலுறு முயிர்தப் பார்கள் கோளராக் கொடியி னானுக்
கேலுறு முவகை சொல்வ மெனநினைந் தெழுந்து போனார். (அ)

தீயவர் போன பின்பு தினகர னுதய மாக
நேயமார் பன்ன சாலை நின்றெழுந் தைவர் தாமும்
பாயமே கலையி னாளும் பரமமா முனியும் போந்தார்
தூயமா தீர்த்த மாடத் துணைந்திரா நடந்த தோரார். (கூ)

இவர்துறை வருமுன் னாக வெம்மையா னுடைய செல்வி
தவலருங் கருணை பொங்கத் தனிவெளி வந்து நின்று
கவலருங் கனவு னானக் கைதொழு தழைத்தா ளன்று
முவ்வை யின் மடவா யுற்ற தோர்தனை வெளிவந் தாரே. (க0)

வந்தவர் தம்மைப் போற்றி வள்ளலை நினைப்பு நிக்கு
மந்தமில் லன்பு சான்ற வைவரு மிறக்கும் வண்ண
நிந்தனை செய்து தீயோர் தீர்த்தநஞ் சிட்டா ரென்று
சிந்தனை யாருங் கோமா னகைத்திது கூற லுற்றான். (கக)

நம்மடி யவர்க்கிழைத்த நஞ்சுசெய் வதுமொன் றுண்டோ
வம்மலர்க் குழலாய் நின்னருட்கெனக் கிடனும் போதுங்

செம்மலர் பொருவு கங்கைத் திருந்தடி நீடினுஞ் சாதுங்
கொம்மென விரண்டு மின்று வேறென்று கூடச் செய்வாம். (கஉ)

முத்தநேர் நகையா யின்று முதலுல குயிர்கட் கெல்லாஞ்
சுத்தநீர் விராய நஞ்சஞ் சுவையுடை யமுதே யாக
வொத்தபே ரருள்செய் தோமென் றுரைத்துமை யவள்கைப் பற்றி
யத்தன்மெய் யுருக்க ரந்தா னவருந் துறையை யுற்றார். (கங)

துறையடைந் தவர்க ளுத்தந் தோற்றம்வே றுருவ நோக்கி
நிறைதரு மையங் கொண்டு நின்றன ரன்ன காலை
யிறைவனு காய வாக்கா லெம்மடிக் கன்பு பூண்டீர்
மறையவன் றுங்கண் மாற்றார் வல்விடங் கலந்தா தென்னல். (கச)

அதுகம திடப்பரல் வைகு மாரணந் தெமக்குக் கூறக்
கதுமென வமிர்த மாகக் கருணைசெய் தனமின் றுதி
முதுவிடஞ் சுத்த நீரிற் கலக்குமேன் முறிந்து போகப்
புதுவர மளித்தோ மென்று புகன்றனன் புகழ்சால் பெம்மான். (கரு)

அருண்மொழி செவியிற் கேட்ட வைவரு மேனை யோரும்
பெருண்மொழி சிவபி ரானார் பொங்குபே ரருளைப் போற்றித்
தெருண்மொழி யதனு னச்சுப் பொய்கையென் றொருபேர் செப்பி
மருண்மொழி யனுக்குந் தீர்த்த மகிழ்ந்தினி தாடி னாரே. (கசு)

ஆடிமுன் போல வைய ரருட்குறிப் பூசை யாற்றி
நாடியங் கிருந்தார் நச்சுப் பொய்கையென் றுரைக்கு நாம
நீடியத் தீர்த்தம் பெற்ற தத்தின முதனே ராணாக்
கூடிவேந் தடைந்த மேன்மை கூறுதுங் கேண்மி னென்றான். (கஎ)

நச்சுப்பொய்கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௦.

பாண்டவர் அருள்பெறுபடலம்.

முரச வார்கொடி யோன்முதல் யாவரு மகிழ்ச்சி
விரச மேவுநாட் சித்திரைப் பூரணை மேவ
வரச ரோருக ணியற்றிய மாதடம் படிந்து
பரச மேவரு மருப்புறுதிப் பூசனை பண்ணி. (க)

அடுத்த தென்றிசை நாகதீர்த் தமும்படிந் தாடி
யெடுத்த சூலத்தர் புன்னைகன் னிழல்வீற் றிருப்பார்
மடுத்த பொன்னடிப் பூசனை யினிதுற வயக்கி
விடுத்த நீமையார் முதாகமா வணம்புகூஉ வீட்டுக். (உ)

கரிய கண்டனைப் பணிந்தனர் நின்றிடு காலை
மரிய வன்பினீர் நீங்கள்செய் பூசனை மகிழ்ந்தோ
முரிய நம்பதிக் கெய்திடும் பகைமுழு தொழித்துப்
பிரிய மண்புரந் தெய்துவீர் நம்பதம் பின்னர். (ங)

இன்று செல்லுமி னென்றுவிண் வாக்கினு லிசைப்ப
நன்று தாழ்ந்தெழுந் தளவிலாப் பெருமகிழ் நண்ணிக்
கன்று முன்னளீக் கைவருங் காரிகை மாது
மொன்று பேரருட் குரவனுந் தங்களூ ரெற்றார். (ச)

உற்ற காலையிற் சுயோதனன் முதலிய ரொருங்கு
செற்ற மேவமர்க் களத்திடை நேர்ந்துயிர் நீக்
கொற்றம் வாய்ந்தற மைந்தனே குருமுடி கவித்துக்
கற்ற மேதையர் சூழ்தரக் காசினி புரந்தான். (ரு)

அளவி லாப்பெருஞ் செல்வத்தி னமைதரு காளி
வளவி லாத்துய ரடைந்தகா லருள்பொழிந் தளித்த
வளவி லாவளத் தமைமதா கேசனை நினைந்தா
னளவி லாக்குணத் துயரிய வறமக னம்மா. (சு)

நினைந்த காலையிற் செம்பொனும் பன்மணி நிரையும்
வனைந்த பொன்னிழைக் கலிங்கமுங் கவிகைசா மரையு
மினைந்த தன்மையி லானையுங் குதிரையு மிருளை
முனைந்த பேரொளிப் பொன்செய்பாத் திரங்களு முற்ற. (எ)

வேண்டு மியாவையு மிதப்புறக் கொடுத்தனை விலகா
தீண்டு தம்பிய ரமைச்சர்பல் சேனையு மெய்தத்
தாண்டு மாப்புனை யிரதமேற் கொண்டுதா வாத
பாண்டு மாமகன் வந்தனன் மதுகைப் பழங்கான். (அ)

வந்து நாயகன் மலரடி பணிந்துபொன் மதில்வான்
முந்து கோபுர முன்றொரு டெழுகருக் கிருக்
கந்து மத்தமண் டபமகா மண்டப நலங்
ரிந்து வாணுத லிறைவிய திருக்கோயில். (கூ)

திருத்த குஞ்சரம் விடும்புரிக் குஞ்சர நெடுவேற்
றிருத்த னுங்கம ராலயம் பிறகட வுளர்க்குந்
திருத்த மாகிய சினகரந் திருமடைப் பள்ளி
பொருத்த வேள்விசெய் சாலைபொன் னொலிதரு பொதுவே. (க0)

வேறு பற்பல விழாக்கொளு மண்டபம் விளித்து
நாறு தாமரைப் பிரமதீர்த் தப்படி நலஞ்சா
லேறு மூர்த்தவர் புன்னைவாழ் பெருந்தளி யின்னும்
கூறு பற்பல வமைப்புக் கின்பொருள் கொண்டு. (கக)

நல்ல மாமறையோர்முதற் சாதியோர் நான்குஞ்
சொல்லு மேவிய மற்றுள குடிகளுந் துவன்றிச்
செல்வ மேவுநால் வீதியு மழகுறச் சிறப்ப
வொல்வ தாக்கினனளகையி னகர்பொலி வுறவே. (கஉ)

விடையு மன்னமும் பூசுரூந் கைலையும் விளக்க
மடையும் வையமு மானையுங் குதிரையு மணிசால்
குடையு மாலவட் டங்களுஞ் சாமரைக் குலமு
முடையு மாமணிப் பூண்களும் பிறவுமிக் குதவி. (கங)

ஓங்கு சோலையும் விளைநிலங் களும்பல வுதவி
யாங்கு நல்லநா டெரிந்துபொற் கும்பநீ ராட்டி
யெங்கு பல்லிய மெழுகட லினுமுழக் கெடுப்ப
வீங்கு மாமறை வாழ்த்தொலி முகிலினும் விம்ம. (கச)

இலகு சித்திரைச் சட்டியின் விடைக்கொடி யேற்றி
யலகு நீர்பல வாசரு மவன்வர வழைத்தே
யுலகு போற்றிடக் காலையு மாலையு முவந்து
நிலவு மைவரு வூர்திமேல் வருவிழா நிகழ்த்தி. (கரு)

மேய் பூரணைத் திதியினில் விதியமை தீர்த்தத்
தாய நூல்வழி யத்திர தேவரை யாட்டிப்
பாய தம்பிமார் பிறரொடு தானுநீர் படிந்தே
தூய வன்றிரா விடைக்கொடி யிறக்கினன் றூயோன். (கசு)

முன்னு மாலயப் பணிபுரி மறையவர் முதலோ
ருன்னும் வேட்கையின் மேற்பட வுகேக்குமா டைகளும்
பொன்னு மாமணிப் பணிகளும் பொலிவினை யீவுறு
மன்னு மாறுநன் குதவினன் வள்ளன்முன் சென்றான். (கஎ)

அங்க மெட்டினு மாறினு மைந்தினும் வணங்கித்
தங்க மிக்கெழு சிடையறு மகிழ்ச்சிமீ துள்ளப்
பொங்க வன்புடன் குவித்தெதிர் நின்றனன் பொலிவு
தங்க நன்கிவை துதிக்கிடத் தொடங்கினன் றருமன். (கஅ)

போற்றி மாலயனிருவரு மறிதராப் புனித
போற்றி மாலயன் றலைக்கலம் பூண்டமெய்ப் புனித
போற்றி மாலய னிடம்வல முறவருள் புகழ
போற்றி மாலய னூர்திபா தெனக்கொண்ட புயங்க. (ககூ)

அளவி லாதவே ரருளுடைப் புங்கவ சரண
மளவி லாதபல் லுயிர்க்குயி ராயவ சரண
மளவி லாதபே ராற்றலி னமைத்தவ சரண
மளவி லாதபே ரன்புடை யண்ணலே சரணம். (உ0)

ஐய மெய்த்தவ வுரோமச மாமுனி யருளால்
வெய்ய பாவியே னின்னருண் மேதகத் தெளிந்து
செய்ய வித்தலம் புகுதரச் சிறுமைதீர்த் தருளி
யுய்ய வைத்தநின் கருணையை யுளங்கொளா நின்றேன். (உக)

பாவி யாயவ னஞ்சினைப் படியினர் கலக்கத்
தேவி யாருரை கேட்டமு மமுதமாச் செய்தே
யாவி போகியான் குலத்தொடு மழிதரா வண்ண
மேவி யாரருள் புரிந்தநின் கருணையே விழைவேன். (உஉ)

பருந்து சூழ்தரு முத்தலைச் சூற்படைப் பகவ
திருந்து வானவர் செறிதரு படிக்கரைத் தேவ
பொருந்து மங்கல நாயகி யோடமர் புராண
மருந்து நேருட் டுனைவநின் மலரடி மறவேன். (உங)

என்று தோத்திரஞ் செய்யம்பிறுன் விடைகொடங் கெழுந்து
குன்று வில்லியார் புன்னையங் கோயிலைக் குறுகி
நன்று தாழ்ந்தெழுந் தினைவரு முடன்வர நடந்தான்
சென்று தன்பதி யடைந்தனன் செய்யகோற் றருமன். (உச)

பரவு தம்பியர் சூழ்தரப் பல்பகல் வாழ்ந்து
விரவு நீதியே யெல்லிடத் தினுஞ்செல் விளக்கி
யுரவு சேர்புயத் தன்னைற நுறுவிலை யோடுங்
கரவு நீர்சிவ புரமடைந் தின்புற்றுக் களித்தான். (உரு)

பாண்டவர் அருள்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ருகூ.

புன்னைவனப்படலம்.

என்றுரை யாடிய வந்நிலை மாதவ ரெல்லோரு
நன்றுற வாழ்த்தி வணங்கி விளக்குற நலமிக்காய்
வென்றிசை மேயபுன் னாக வனத்தமர் திருவாளன்
நன்றிகழ் மேன்மை யுரைக்கென வத்தவ முனிசொல்வான். (க)

என்னுலில் புதல மேவிய நாகத் திறைவன்பரன்
மென்னரு மாண்சுமை யாற்றவு மிக்க கொழுங்கல்வி
நன்னிலந் தன்னி மகாவிபிம் மண்ணிடை நகமேவி
வள்ளலை யாற்றியிடு பெற்றி மனங்கொண்டு. (உ)

தருதல மெவ்விட முள்ள தெனத்தனி யாரரயப்
புகுதரு போதருள் கூடலின்முன்னைப் புவிதந்தான்
மிருதுயர் தீர்த்தது தெய்வ மதூக வியன்முரு
நருதல மென்று தெரிந்தன னுயிடை கண்ணுற்றான். (௩)

கன்னிய சேடன் மலர்த்தலை வானவ னற்றீர்த்தம்
புன்னிய மேவர மூழ்கி மதூகப் பொலிநீழ
னன்னிய நாயக னல்லருள் போற்றி நயந்தேத்தி
யண்ணிய தென்றிசை மேயின னூர்வ மருதோங்க. (௪)

பொற்ப வரும்பி மலர்ந்து விரைத்தெழு புன்னகைச்
சொற்பயில் சூழலி லற்புத மான சுலுவத்தீர்த்தம்
பற்பலர் சூழ்தர வொன்றிவரி தாக்கிப் பயிலன்பிற்
சிற்பரன் மெய்க்குறி யொன்று பதிட்டை செய் தான்மாதோ. (௫)

தானினி தாற்றிய நின்னி ராட்டித் தழைபுன்னைக்
கானியல் பூவுங் கூவிள முந்தழல் கைவைத்தான்
மேனி குளிர்ந்திடு மாமுடி சூட்டி விருப்பேற
வானியி லாதுப லூரும ளங்கூர்ந் தருச்சிக்க. (௬)

இறைவன் வெளிப்பட் டெவ்வரம் வேண்டு மியம்பென்னக்
குறையகல் வான்பொற் றாட்டுணை போற்றிக் கோமானே
நிறைதரு மட்சுமை தாழ்கெது ழோடு நீகிழ்ந்தோங்குங்
கறையறு கல்வியு நல்குதி யென்று கசிந்தானால். (௭)

பின்னாமு வேண்டிவ னென்பெயி னாலித் தலத்தீர்த்த
நன்னர் நிகழ்ந்திட நியுமென் னும நலமிவ்வுற
வென்னரு மிப்புன லாடி நினைத்தொழு மியல்புற்றோ
லன்னர் நினைத்தவை யாவு மடைந்துநி னடிசார்க. (௮)

இவ்வரி முத்தமு வேண்டு மெனத்தொழ வீறில்லா
னவ்வமு முற்று மளித்தன மென்றவ் விலிங்கத்தே
செவ்வன் மறைந்தனன் மிக்க மகிழ்ச்சி திளைத்தாரு
யொவ்வரி தாகிய தன்பதி சேட னுறு வாழ்ந்தான். (௯)

தலமவிர் தீர்த்த மிலிங்கமிம் மூன்றுந் தனவாமே
கலமலி நாக மெனும்பெயர் முற்கொடு காணுரு
நிலவுல கத்தி னிகழ்ந்திடு மந்நிம லன்பாகத்
திலகிய தேவி திருப்பெயர் சுந்தர மென்பாரால். (௰)

நாக மருச்சனை செய்துயர் நாகி டரஞ்சென்று
நாகம் விரும்புறு நாக தடப்புன னன்றாடி
நாக மணிந்தரு ளுக விலிங்கனை நருபூத்கொ
ளூக வனம்பொலி சுந்தர வல்லியை நனிபூத்தி. (௧௧)

வழிபடு வோரெவை யும்பெறு வார்மிக வாய்ப்புரார்மார்
கழிவரு பூரணை யத்தட மூழ்குநர் காவென்று
பழிதபு சூத னுரைத்தனன் மாதவர் பல்லோரு
மொழிவரி தாகிய பேருவ கைக்கடன் மூழ்குற்றார். (௧௨)

புன்னைவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

நீலகண்டப்படலம்.

கர்பிர மாண்ட புராணத்தி னுபரி பாகத்தின் மொழிந்தன மொழிந்தாம்
புகர்தபு காந்த புராணங்கேத் திரவை யவப்பெயர் பூண்டகண் டத்து
நிகரரு மதூக வனப்பெருங் காதை நிகழ்வன வினிமொழிக் கிடுவாக்
தகர்மல வலியீர் கேண்மினென் றெடுத்துச் சாற்றுவன் சூதமா தவனே. (௧)

மன்னுயி ரனைத்துந் தன்னுயிர் போல மதித்திடு கருணையா னலகிற் றன்
னுவண் புகழான் கவனவாம் பரியான் றேன்றல்சால் வுலாபுனை களிற்றான்,
மின்னுவெண் குடையான் கல்வியங் கடலான் மேகமுஞ் சமழ்ப்புறுங் கொடை
யான், பன்னும்வெங் கதிரோன் மரபில்வந் துதித்தான் பாவெலாம் புரந்
தருள் வேந்தன். (௨)

அனையன்மாந் தாதா வென்பவன் பெருமா னடிமலர்க் கன்புபூண் டவனுப்
புனையவாஞ் செங்கோ னடாத்துழி வீணைப் பகழ்முனி யடைந்தன னுகத்
துனையவாங் கெழுந்து சென்றடி வீழ்ந்து துதித்துவே ருதனத் திருத்தி
நனையவா மொழியாற் புகழ்முக மனவின் றிருக் கெனவிருந் தனனே. (௩)

இருந்தவா னுழவன் மகதியாழ் முனியே யிருங்கட லுலகிலெத் தலமும்,
பொருந்தநீ தெரிவா யவற்றுளென் னினைக்கும் போகம்வீ டளிப்பதாய்ச் சிறந்
து, திருந்துமோர் தலத்தை புரைத்தியென் றுரைப்பச் சிந்தையின் மகிழ்ச்சி
கொண் டவனுய், முருந்துவா ணகையாள் பாகனை யுளத்து மூன்னியம் மாதவ
முனிவன். (௪)

கடல்புடை யுடுத்த குவலய வளைப்பிற் காமரு சோழநன் னாட்டு
மிடல்கெழு மிருகா விரிநதி கரையின் விளங்கிய மண்ணிமா நதியி
னிடைக்கரை யுடைத்திடுங் கோட்டி னுளிர்தரு மதூகமா வனமென்
றில்லறுத் தவர்வாழ் மாத்தல மொன்றுண் டியம்பரும் பெருமைத் தன்றே.
தழைதரு மனைய மதூகமா வனத்தைச் சார்ந்துறை வசிக்கினுஞ் சார்ந்து
மழைதரு போற்றி யினிது மொருநாள் விரும்பியத் தலவழிச் செலினும்
பிழைதப மதூக வனமென வெடுத்துப் பேசினுஞ் சிந்தைசெய் திடினு [தே.
மழைபுரை களத்தெம் பிரானருள் பெறுவார் மாறிலாத் திருவொடும் பொலிந்

சித்தன் குவப்பத் தெரிவுசெய் பிரம தீர்த்தமென் றொருகட முனதான்
..ரின் றிமைக்கு மத்தடம் படியின் முன்னிய யாவையும் பெறுவார்
புக்கமு தனைய பொருள் வழங்கிப் புண்ணிய நீலகண் டேச
ரத்தலத் தமர்வா ரப்பெயு ரவருக் காத்து விளம்புதும் கேட்டி. (எ)

வானவ ரசுரர் வலியுடை யவராய் வானமர் புரிதரக் கருதி
யூனமி லொருபாற் கடலைமுன் கடைந்தார் குபேந்திர னொருமுனி சபிக்கப்
போனதன் செல்வ மிந்திரன் பெறுவான் பொங்குமப் பாற்கட லடைந்து
தேனைக விளங்குங் கற்பக மாலைத் தேவரே குழ்தரக் கடைவான். (அ)

மந்தரப் பொருப்பு மத்தெனக் கூட்டி வாசுகி கயிறெனப் பூட்டிச்
சுந்தர மதியைத் தூணெனை நாட்டிக் கரமொடு கடையுமக் காலை
யந்தர வுலக முழுவது நடுங்க வினவிந் மஞ்சியோட் டெடுப்பக்
கந்தரப் படல மெழுந்தது பொருவக் கருவிட மெழுந்ததை யன்றே. (௯)

கொதிகொதித் தெழுந்த கடுவிட நோக்கிக் கொண்டன்மே னியன்கர ரோடு
மதியமைத் தொருவா வச்சமுன் றாடப மதாகமா வனந்திடைப் புகுந்து
பொதிமுறுக் கவிழ்க்க குமலை மிசையோன் புண்ணிய தீர்த்தசீ ராடி
விதிமுறைக் கியைவெண் ணீறுடல் வயக்கி விளங்குறு கண்மணி பூண்டு. (௰)

மறைநவில் பயனே யாயவைந் தெழுத்து மனமுறப் பன்முறை கணித்து
முறையினட் டாங்க முதற்பல வாக மொழிதரு வர்ச்சனை செய்தே
யிறைவன் திருமு னெய்திநின் றஞ்சலி யிணைமலர் பெசிகை குட்டிக்
குறையறப் பிரவு ஙியற்றுப் பணிந்து குடத்தமுற் றெதிர்நின்று துதிப்பான். ()

அறிவரும் பொருளே நின்திரு வருளா லிலகு கடப்பதென் றுணரார்
சிறியருக் கேவல் செய்துவல் விறுவினைப் பிணிப்பிற் சிழிப்புண்டு மும்மைத் தழுந்திப்
பொறிவழி நெஞ்சம் போதரப் புரிந்திப் புணரகன் மெரு ளொன்று
முறிதரா தெழுதல் செய்யமா ழாக்கென் முட்டின்று முனிவுற வழக்கம். ()

உனையடைந் தினிது பூசனை யியற்றி யுன்னரு ளிரம்புறப் பெறுது,
வினையடைத் தழுதும் வானவ ருடன்யான் விதிவழி மதியெனல் விளக்க,
முனையடைத் திலங்குஞ் சூற்படைப் பிரானே முக்கைதாள் போன்றபா
லமுதி, தனையடைத் துவந்து கடைந்தனன் பெருக்கத் தருவிடந் தோன்ற
வோட் டெடுத்தேன். (௧௩)

வருத்தமொன் றற்று ஙின்னடி நினைப்பேன் மாறிலப் பொருளினின்
றறப்பேன், திருத்திநே யமைந்த வுயிர்க்குண மலது செறிதர வேறுயிரின்
றுளதோ, கருத்தமை மயக்குகின் பெரு மாயைக் கலப்பலாற் பிறிதிலை யுடம
பிற், பொருத்தமின் றெழுமெ வடியன்மே லிரக்கம் புரிதரா தொழிருவை
யென்னிலை. (௧௪)

வரையெடுத் தெழுந்த கிசர வலற மலரடிப் பெருவிர லூன்
வினையமற் றனையின் கனிந்தினி தேத்த வேண்டுதி யடியாங் களித்தாய்

புரைதபுத் தடியேன் புரிபிழை மறந்து பொங்குபே ரருள்செயல் வேண்டுங்
திரையிடைப் பிறந்த கொடுவிட மடுத்துச் சிவணிய தென்செய்வ லையே. (௧௫)

மறைமுதற் பொருளே வாழ்த்துவார் நிதியே மதாகமா வனங்குடி யிருந்த
நிறைபரஞ் சுடரே நின்மலக் கொழுந்தே நித்தியமோனநல் வாழ்வே
குறையறப் பணைத்துப் புடைத்திறு மாந்த குவிமுலைக் கோற்றொடிக் கொருபா
லறைதரக் கொடுத்த வருட்பெரு வாழ்வே யடியனேற் கருள்செயல் வேண்டும்.

என்றநெக் குருகி மாயவன் றுதிப்ப வெய்திய வானநாட் டவருங்
கன்றுமுட் பதைப்பத் தனித்தனி துதித்தார் கற்பகங் காவல்செய் வேந்து
மொன்றுமெஞ் சுருகிக் கண்கனீ ரொழுக வோலமிட் டஞ்சுப் துதித்தா
னன்றநம் பெருமா னருட்குறி நின்றவர்க்கெதிர் காட்சிதந் தருள. (௧௭)

விரைகெழு துளவோன் முதற்பல ராய விண்ணவர் தம்முக நோக்கித்
திரைகெழு விடத்துக் கஞ்சலீ ரென்றோர் திருக்கரமமைத்தொரு திருக்கை
புரைதப மலர்த்த மருவில்வன் டென்னப் போந்தது கொடுவிடங் குறுகிக்
கரையறு கருணைப் பெருங்கட லுவற் கனியென வாய்மடுத் தனனே. (௧அ)

ஆயதோர் காலை மகதியா முடையா னம்மையா லடைந்துநின் கொழுநன்
றீயவல் விடமுட் கொள்ளுவா னெனவத் தேவிபுந் தன்னொரு திருக்கை
மேயபே ரமுதம் படைத்தமைத் தடைய வெருவால் வெருவர லென்று
நாயனார் கண்டத் தமைத்தனர் பலரு நடுங்கிய நடுக்கமுற் றொழிய. (௧௯)

அதுமுத னீல கண்டனென் றொருபே ரார்ந்தனன் கடைந்தன ரமுது
விதுநுதல் கரத்தி லேந்தியப் பெயரே மேவினள் விண்ணவ ரோடு
மதுமலர்த் துளவோன் பணிந்தருள் பெற்று வாரிதி கடைந்துபல் லுறுப் பேறினர் [தே.
புகழ் வேதற் குதவிமுக் திருந்தான் மொய்த்ததன் வளம்பதி யடைக்

பின்னரு மதாகம லனத்துமால் புகுந்து பிரானடி பணிந்துநின் னிடப்
பா, லன்னர்வந் துதித்தே றுதலா லிந்த கலமலி தலத்துநின் னிடப்பான்,
மன்னயான் விழைந்தே னென்னலும் பெருமான் வடதிசைக் கொள்ளிடக்
கரையின், முன்னநீ யுறைதி யென்றனன் றிருமான் மொழியுமோர் கோயில்
கொண் டமர்ந்தான். (௨௧)

வையக முழுதும் பொதுக்கருக் தோம்பும் வள்ளலே மதாகமா வனத்துச்
செய்யவே ணியர்நா நிலகண் டேசத் திருப்பெயர் படைத்தோர்ந் தனையே
மெய்யில்வெங் காக மொன்றவன் மேவி விடலுறும் பவந்துயர் வீட்டு
மையாகன் கமைந்த சிவபுர முற்ற துணர்தியென் றுரைக்குமம் முனிவன். (௨௨)

நீலகண்டப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் . ௯௮.

காகம் முத்தியடைந்தபடலம்.

ஆசிறவம் புரிசிறப்பி லொமைக்கருணை யுருவாய
காசிபகோத் திரத்துதித்தான் கபிலனெனு மொருமறையோன்
பேசுபல பாதகமோ ருருக்கொண்ட பெற்றியினுன்
கூசுதலி லாதென்றுங் கொடும்பழிசெய் தொழுகுவான். (௧)

புண்ணியமென் னினுநகைப் பூசியறி யானுயர்ந்தோர்
கண்ணியமென் மணியாலே கனவகத்தும் பூண்டறியா
னெண்ணியவோ ரெழுத்தைத்தா னாவகத்து நவின்றறியான்
பண்ணியவெந் தீவினைசால் பாவியா யுழன்றிருவான். (௨)

சாதுபதி வேதியர்க டமைச்சார்ந்து பணிந்தொழுந்து
கோதுதவிர் தம்பூசைக் குற்றேவல் செய்வமினென
வோதுதல்செய் தமர்ந்தமைய நிறநோக்கி யிலிங்கமுதற்
காதுதல்செய் தீவினையான் கவர்ந்தொளித்து விலைசெய்வான். (௩)

பாவுசிவா லயங்டொறும் பணிசெய்வார் போன்மருவிக்
காவுதனிற் றண்டிலம்பால் கருப்பிகைட் டிகடயிர்தேன்
விரவுசுடர் விடுதவிலம் விரும்பியபாத் திரமாதி
யிரவுபெறக் கவர்ந்தொளித்து பொல்லாத விலைசெய்வான். (௪)

வழிநடக்கு மவர்க்குறவு மருவினர்போற் றொடர்ந்து
மொழிவழியின்னலைற் றுணையாயத் தொடர்ந்தொடர்பின் மிகக்கலந்து
விழியமைய வவர்சோர்வுபார்த் திடைமை முற்றுவதுங்கொண்
டொழிவழி யாதவினைக் கொருகுழிசி யாயினுன். (௫)

மிக்கபொரு ளுடையானை வேற்றூர்க் குறநட்டுத்
தக்கவர்பூ சிக்கிலே தமோற வணவருந்தித்
தொக்கபெரு வஞ்சனையாற் சோர்வுதெரிந் துறக்கவர்ந்து
பக்கநகர் புகுந்தொளிப்பான் பாதகத்திற் றலைநின்றோன். (௬)

உடலுயிர்போ னட்பினமைத் தொழுகுவார் தங்கூட்டுந்
தடலுடைய கூற்றுவன்போ லடைக்கரை வேருக்கி
மிடலுடைய பலவழக்கு விளைத்தொருபொய்ச் சான்றேறிப்
படலுடைய பொருள்விளைப்பான் பழிபாவங் கொலையஞ்சான். (௭)

எயுமொளி யுடைப்பொன்னை யிரதத்தா லுருமாற்றிக்
காயுமிழ விட்டெடுத்துக் காட்டிகாங் குருமாற்றிக்
பாயுமொளி யித்துணைப்பொன் வேண்டுமெனப் பகர்ந்தருந்தான்
மேயமனைக் கொண்டொளிப்பா னின்றுயிலுந் தொழுதனக்கும். (௮)

இவ்வாறு முயன்றீட்டு மிரும்பொருளை யாங்கொடுபோய்
வெவ்வாளொண் கருநெடுங்கண் விலைமாதர் பாற்கொடுத்துத்
தெவ்வாத வவர்போகந் திருந்துநகர்ந் தொழுகுமோ
ரொவ்வாத நெறிநின்று வுண்மைசிறி துணரான். (௯)

பெருகுமுலோ காயதப்பேய் பிடித்தலைப்ப விவ்வாறே
கருகுகுழல் விலைமாதர் கலவிடைநின் றகலாது
யுருகுமனந் தொடுபயிலு ளுலகாமர் நிலைசிறப்ப
முருகுமது வுண்டுவந்தான் முதுபழையர் சேரியிற்போய். (௰)

கள்ளுண்டு தேக்கெறிந்து கடைவாயி லிமொய்ப்பத்
தள்ளுண்டு வருமறையோன் றவநிலவழக் குடைகாற
வெள்ளுண்டு திரிபுலைச்சியெதிர்ப்பட்ட வொருத்திதனை
யுள்ளுண்டு பயில்காம முறப்புணர்ந்தா னொருதினத்தில். (௧௧)

பொல்லாத விழிபுலைமை புணர்ந்துதிரி கேதடியோனை
யொல்லாத புரிபவனிவ் வூரினின்று மொழிகவெனக்
கல்லாத மாந்தரொடு கற்றோரும் விராய்த்துரப்பப்
புல்லாத பெருங்கானம் போயொளித்தான் புகலில்லான். (௧௨)

கடுங்கானிற் புக்கொளித்துக் காய்ப்பியா லறவருந்தி
யொடுங்காத பலபிணியு மோவாம லுடற்றியெழ
நெடுங்கால முழிதந்து நெடுந்துயிலுற் றுனடைந்த
கொடுங்கால படர்பாசங் கொண்டெயிற் றனரலைப்பார். (௧௩)

தலைதகர்த்து பொடியாகத் தண்டத்தா லொத்தியுமெய்
நிலைகுலைந்து சோர்ந்துவிழ நெட்டிலைவே லாற்பொதிர்த்து
மலைபுரிந்து பற்றுகறை நைத்துமின துலைத்திழுத்து
மலைபடுத்தா ரினையவகை பலதுயர்விளைத்தார். (௧௪)

தாம்புரியப் படியவைத் தண்டமெலா முறப்புரிந்து
பாம்புசினந் தெனச்சீறிப் பாதகனைக் கொடுபோகித்
தேம்புதலெய் துறவிடுத்தார் செய்யகோற் கடவுண்முன
மோம்புமுறை யவன்காணூஉ வுறுதழலின் மிகக்கனன்று. (௧௫)

செய்தபா தகமனைத்துந் தெரிவிப்பா ரான்றெரிந்து
வெய்துதீ யெனக்கொதித்து வெய்யபா தகனிவனைக்
கொய்துதசை யழலிட்டுக் குருதியெழப் புடைத்தப்பி
யெய்தெறிந்து புரிவனசெய் இடுங்கொடிய வுளரென்றான். (௧௬)

புத்தியுளைப் புறம்பார்ந்து புகலரிய பாவியனைச்
சத்திகொடு மெய்துளைத்துத் தழலிடுசெய் மிடாவிட்டு
மெத்திரடு மிருப்பாலை யிடைக்கரும்பி னிட்டரைத்துங்
கொத்தியிருப் பிணையுலைக் கொடிதாய விடத்துய்த்தும். (௧௭)

ரெக் : 38 : வரிசை 67765
No 7

அடியெலிலை யுண்ணியவென் றடர்பவ்வீப் புழுவிட்டுங்
கடிமுறுவன் டிடுகென்று கசியுமுடைச் சிவார்த்துங்
கொடிறுடையக் கரமுட்டி கொம்புகள்த்தும் பல்லுடைத்துந்
தடியரிந்து வாய்க்கொடுத்தார் தழல்வடிசீர் வாய்ப்பெய்தும். (௧௮)

ஊசிகுறி யிடைச்செறித்து மெள்ளியகண் களிற்செறித்து
மேசியழ லிடையுருக்கு மியக்கிரிடைத்தோய்த்தும்
பேசிமுடி வரியதுய ரிவ்வாறு பெருக்கியபின்
வீசியழல் பகுகும்பி வீழ்த்தினார் தலைகவிழ. (௧௯)

உள்ளவள நத்தனையு மொன்றொழியா வகைபுகுத்தக்
கள்ளகெடும் பாவமெலாங் கழித்திப்பன் றுறுகர்ந்து
மெள்ளநில வுலகினிடை மேவிமல குகரமாக்
தன்னரிய பிறப்பெடுத்து சார்ந்தபெருந் துயருற்றான். (௨௦)

பின்னர்நா யுருவெடுத்தான் பெருங்குரங்கெய் கரமானான்
வன்னகரு லமுமானான் வாயுவினரியானா
னென்னவிழி பிறப்புமடைந் திவ்வாறே யுழிதருவா
னன்னமலி புனலுட்டோ ரருங்காகப் பிறப்புற்றான். (௨௧)

காகவுருக் கொண்டுழல்வான் கழிபலமுற் பிறப்பினைடத்தோம்
போகவரு மெய்பவத்துப் புரிதருபுண் ணியத்தினால்லோ
ரேகருமைநத் திடநிவந்து மிகக்குளிர நிழல்விரித்து
மாகநவின் றிடவிளங்கு மருதமர்ந் திடைப்புகுந்தான். (௨௨)

மன்னியகாற் றினைகயாத கதிவாரும் பெருந்தினைத்து
துன்னியவன் பினர்கூடிமுன் னவர்கள் மெருங்கோயின்
மின்னியபல் தீவமொடு விருப்பமுள பணிபுரிவோர்
துன்னியமெய்ப் பத்தியொடு சூழ்வாரத் தனைபுரிவார். (௨௩)

பிரமதீர்த் தம்படித்து பிறங்கியவெண் ணீறணித்து
புரமெரித்தோன் மணிமாலை சென்னிமுத லுறப்புனைந்து
பாவுறுமைந் தெழுத்தெண்ணிப் பாமரு மெதிர்வந்தே
யாகரமென் றெலித்திருகை யுகிர்த்துடைய னம்புரிவார். (௨௪)

மல்லிகைமுதற் பலமலரும் வளக்கொடவிர்க் குவிமுடிக்க
சொல்லியதா லக்கைதயுக் தூவியருச் சித்திடுவா
ரெல்லையிலாஞ் பாலாதி யெய்ந்ததிரு மஞ்சனங்கொண்
டொல்லையவ ளூற்றிடுவா ருற்றபலர் குழ்பொழுது. (௨௫)

இருப்பையொடு லிடையுடைத்த விறிகாக மெய்பெருமான்
விருப்பமிகு சக்கிதிகோர் மேவியொரு தகளியிடை
யுருப்பமிகு சுடர்விளங்கா தூங்கவதி னெய்கவர்வான்
கருப்பாவு மிலூக்கு வைத்தமன னவன் [illegible] (௨௬)

மூனையலகு வைத்தெடுக்க முயன்றதுதான் றுறுகோலா
லனையசுடர் விளங்கியெழ வதுகண்டு பெருமானார்
நினைவரிய மகிழ்ச்சியராய் நீயுறுவுங் கருங்காக
மினைவரிய பேருணர்ச்சி யெய்திவருள் செய்தனரே. (௨௭)

வாழ்முழு வதுங்காத்த மணிகண்டர் பேரருளா
லாவைய வுணர்வுற்ற வக்காகம் பிரமதடத்
தூணமில்வண் புனன்மூழ்கி யோங்குதினை காருழ்ந்து
காணமுற தடியேனைக் காகாவென் றுறக்கரையும். (௨௮)

சின்னாளில் வழிபாடு செய்தபடி யொருதினைத்து
மின்னார்செஞ் சடைப்பெருமான் விரும்புறுபே ரருள்பெற்றுப்
பன்னாளின் றருக்கவஞ்செய் பண்பினரு மனுகரிய
பொன்னார்வண் சிவலோகம் புக்கதுமே வருமெய்தி. (௨௯)

வையமுழு வதும்போற்று மணிகண்டப் பெருமானார்
செய்யதிரு வருளடைந்த சிறுசெப்டியின் காதையிது
வெய்யமறை யவனிவன்போன் மேவியுளானி மற்றொருவ
னையவவன் சரிதமுங்கே ளென்றறையும் யாழ்முனியே. (௩௦)

காகம் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௧௧.

கருமசேனன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சீர்த்தி சால்கட
சோத்தி ரத்தினன்
காத்தி ரம்பல
பார்த்து ணர்ந்தவன். (௧)

கரும சேனனென்
றுரைசெய் காமத்தான்
பொருளி னுகிய
பெருகு மார்வத்தான். (௨)

கூவி லாங்கிய
சாறு மாமறை
நால்க ளோதுவான்
சில மோர்கிலான். (௩)

மடிவி லாவினை
செடிநி யற்றவு
முடிவி லாழியான்
மிடிய கன்றிலான். (௪)

வறுமை யாட்டிட
வெறுமை யெய்தியே
பொறுமை கொண்டிடா
துறுமை னெஞ்சினன். (௫)

[illegible]
மனையொர் வேதியன்
றனைய தெத்தமா
னினைவு முற்றவே. (௬)

அன்ன வன்னிவன்
றன்னை நோக்கியே
பொன்னை நேடினே
னென்ன செய்[illegible]வேன். (௭)

விருத்த யாக்கையேன்
றிருத்த யாத்திரை
பொருத்த மின்மையே
னருத்தி மேவினேன். (௮)

என்று கூறலு
நன்று நன்றெனு
மொன்று பேசுவான்
சென்று கூறுவான். (௯)

உங்கள் பேரினாற்
கங்கை யாடினார்
திங்க ளாறினி
லிங்கு மேவுவேன். (௧௦)

தக்க பொன்றரி
னிக்க ணஞ்செல்வே
னக்க னென்றனன்
மிக்க வன்பொர. (௧௧)

அனைய வார்த்தைகேட்
டனைய வேதிய
னனைய நீர்படிந்
தனைய னாகியே. (௧௨)

செம்பொ னாலிர
ணம்பி யீந்தனன்
வம்பன் வாங்கியே
கம்ப மில்லனாய். (௧௩)

அன்ன மாகிநி
தன்ன தாக்கினன்
பின்ன மேவுற
றன்ன மோர்கிலான். (௧௪)

படியி டத்[illegible]
படி வினைத் திறம்
படியறச்செறும்
படிய னாயினன். (௧௫)

றன்ன திமைகண்
மன்ன மேவலா
லன்ன வேதிய
னின்னன் மூழ்கினன். (௧௬)

குட்ட நோய்முத
லொட்ட வாடினு
னிட்ட நான்முறை
விட்ட பாவியே. (௧௭)

இளைத்துச் செத்தபின்
வளைத்துத் தூதுவர்
தளைத்துக் காலன்முன்
விளைத்து விட்டனர். (௧௮)

சீறி மற்றவ
னீறி லாநர
கூறு மேவியே
பாறு மாவிட. (௧௯)

ஆங்கு வெந்துய
ரோங்கு தீவினைத்
தீங்கு தீர்ந்தபின்
வேங்கை யாயினன். (௨௦)

புலியு ருக்கொடு
வலிய [illegible]மே
னலித [illegible]
[illegible]லிவி லாதவன். (௨௧)

எவ்வ நத்தியே
செவ்வி யார்பய
னவ்வி யற்கையார்
தெய்வ மத்தலம். (௨௨)

ஆம வாதகன
னாம வைப்பிடைக்
காழு முற்றனை
னேம மெய்துவான். (௨௩)

இளைவி ரும்பியப்
புளைவ லாந்தனை
வளைவி லாதுழக்
களைசெய் வெம்புலி. (௨௪)

உயிரி றந்திடப்
பெயர்த ராவல
மயர்த ருப்புலிச்
செயலை மைந்ததால். (௨௫)

இற[illegible]பு மத்தலத்
துறப்பு ருந்திட
வறப்பெ ருந்தனை
மறத்தி னீக்கினன். (௨௬)

சீல கண்டன்செய்
சீல க[illegible]ருன்
சால வேற்றுவான்
கோல மார்ந்தனன். (௨௭)

தேவ னானவன்
மூவர் தம்பிரான்
மேவு லோகத்தி
லியாவ ருந்தொழ. (௨௮)

சென்று வாழ்ந்தன
னன்று[illegible]பரவருங்
குன்ற[illegible]ல்லிசேர்
[illegible]று[illegible]றினர். (௨௯)

இன்று மத்தல
மன்று காதைத[illegible]
பன்னின் மிக்குள
மன்னர் மன்னனே. (௩௦)

என்று யாழ்முனி
யன்று ளாத்தனை
னென்று கூறினன்
வென்று நீதனே. (௩௧)

பின்ன ரென்செய்தான்
மன்ன னென்றவ
னென்ன நேர்ந்தது
பன்[illegible] [illegible]னே. (௩௨)

கருமசேனன் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் [illegible].

மாந்தாதா பூசைப்படலம்.

உ[illegible]ராத [illegible]னிவார்த்தை
[illegible]ரான் மனமொழி தரக்கேளா
வனமிலி பெரும்புகழ் மாந்தாதா
தனர்வெ[illegible]தி தரவெழுக் [illegible]. (௧)

மந்திர கலைபல வல்லார்க
டந்திர வதிபர்க டாஞ்சூழச்
சந்திர[illegible]விகர்குடை நிழல்செய்ய
வெந்திர விரதமி சைக்கொண்டு. (௨)

[illegible]மத கரிபரி வாள்வீர
ருழைவ[illegible]தாவிய மொழிசெய்யத்
தழைதரு மாகதர் தாம்வாழ்த்தக்
குழைதரு சாமரை புடைதுன்ன. (௩)

குன்றாமருதமுங் கொன்றானும்
பின்றவிதாவினை தருபெற்று
யொன்றாத் தடைந்தனு றுறக்கண்டா
னன்றிகிய தருபுனனன்றுமே. (௪)

கரும்புகள் கீழ்கெனக் கதித்தோங்கச்
சுரும்புகள் பன்மலர் மிசைவாவப்
பெரும்புயல் பொழிதவழ் வளஞ்சான்ற
விரும்புன றுட்டணி பலநோக்கி. (௫)

மணமகிழ்த் திறையவனுடமாடு
மனைகல லம்பல மவிர்தில்லை
கணமுரி ஞியவுயர் மதிற்காழி
பணவிசு மறையொலி யெழுபுள்ளூர். (௬)

இறையவன் மருவிய திருப்புன்கூர்
மறைமொழி வாளொளி புற்றூர்மும்
கறைமிடற் றவனமர் தானங்கள்
முறைமையிற் கனிவொடு பணிந்தேத்தி. (௭)

எண்ணிய வெண்ணிய படியருளுந்
தண்ணிய பொருள் குதிகொள்ளும்
புண்ணிய மல்கு மதுரகனார்
மண்ணிய படிக்கரை வந்துற்றான். (௮)

வடதிசை மன்னிய காவேரித்
தடநதி மூழ்கிபு வந்தொன்று
ரடறபு வேலவ ஞலாய
விடர்தபு மண்ணியின் மூழ்குற்றான். (௯)

விரம ணமைத்த பெருந்தீர்த்த
வாமுற வாடிபு வெண்ணீறு
விரவுறு கண்டிகை மெய்த்தாங்கி
யஞ்சர வெந்தெழுதி தைத்தெண்ணி. (௧௦)

மண்ணிய கோயில் வலஞ்செய்து
மின்னிய செஞ்சடை யார்முன்பு
... நெஞ்சுரு கத்தாழ்ந்தான்
பன்னிய மெய்ப்புகழ் மாந்தாதா. (௧௧)

மந்தவழ் கோபுர மதில்யாக
வீதியில் சாலை மடைப்பள்ளி
திதிகர் குழுறை வார்கோயில்
திகு மண்டப முதல்யாவும். (௧௨)

இலமற நன்கு புதுக்கிச்சீர்
நலமிகு பொற்பணி முதனல்கிப்
பலரு முவப்ப விழாச்செய்து
குலமறை யோர்முத லியக்கொள்ள. (௧௩)

கலைபுக ழுன முவந்தீந்து
நிலையுற மையவரு மகிழ்கொள்ள
வலைவில தாயபல் லபிடேகந்
தொலைவில தெனவெடுத் தினிதாட்டி. (௧௪)

நெய்தவழ் போனக முதலாய
வெய்தரும் யாவையு மினிதூட்டிக்
கைதரு முகமனு மனைவெல்லாஞ்
செய்தபின் றுதிமொழி புரிகிற்பான். (௧௫)

புண்ணிய வானவர் போரேறே
யெண்ணிய வன்பர்த மிறையோனே
நண்ணிய வினைகட நலிநாயேன்
றண்ணிய நின்மலர்த் தாடொழுவேன். (௧௬)

பற்றிலர் பற்று பரஞ்சோதி
கற்றில ரொருறுங் காணறியாய்
புற்றில வாளரா ...
மற்றிலங் குன்மலர்த் தாடொழுவேன். (௧௭)

மங்கள நாயகி மணவாளா
கொங்கலர் கொன்றையஞ் சடைக்கூத்தா
... வேந்திய கரத்தாய்நின்
பங்கயத் தாண்மலர் ... (௧௮)

வடிவுடை மாமணியே
பொடியணி மேனியெம் புண்ணியனே
கடிகமழ் கொன்றையங் கண்ணியனே
பொடியவு னின்பத முன்னுகின்றேன். (௧௯)

வானம் விராவு மதூகவனத்
தானம் விராவிய சங்கானே
யூனம் ... லாய்தாநின்
காலம் ... கழல் கைதொழுவேன். (௨௦)

... பர் ... யாய்
... விராயவனே
... புரி போர்த்திய கண்ணுதலே
பரிபுர நின்கழல் பற்றுவேன். (௨௧)

என்றுரைத்திடு மெந்தைதனை
நன்று மகிழ்ந்தன னம்பெருமா
னென்று மகப்பெறு வாஞ்சையினாற்
கன்று மனத்தொடு சார்ந்தனையால். (உ௨)

எய்தவை யன்னது வேண்டியதென்
செய்தவ மன்னவ வின்னுமெனப்
பொய்தவிர் சேவடி போற்றியெழாக்
கைதவ மில்லவன் கட்டுரைப்பான். (உ௩)

செய்யகண் மாறெறி யாமலர்த்தா
ளையவ ளித்திட வேண்டுமெனப்
பொய்யக லீற்றி னுறழ்பெறுதி
மெய்யிசெல் கென்று விடுத்தனனே. (உ௪)

விடைக்கொடு வேந்தர்தம் வேந்தனெழாப்
புடைசெழு தம்படை சூழ்வரப்போ
யடையல ரஞ்சு நெடும்புரிசை
நடைசெழு தன்பதி நண்ணினனே. (உ௫)

இறைவ னளித்த வரப்படியே
குறைவில் குழப்புதல் வற்பெற்றுப்
பொறைநில மற்றவர் மேல்வைத்து
நறைகமழ் பொற்பத நண்ணினனால். (உ௬)

மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்பெருமா
னெண்ணில் சரித்திர மின்னுமுள
வொண்ணுவ தோவெல வேர்யினெனப்
புண்ணியச் சூதன் புகன்றனனால். (உ௭)

மாந்தாதாபூசைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௭அ.

தலவிசேடப்படலம்.

கடலொலியில் சூத மேலோ னைமிச வனத்தில் வாழு
மடல்வலி முனிவர் தம்மை யன்பினு னோக்கி மீட்டும்
விடலருந் தலவி சேட மேன்மையு மளவின் றாக
முடலவை யுனைச் சில்ல வுரைத்துமென் றுரைக்க லுற்றான். (௧)

காசிமந் தரங்கே தாரங் காளத்தி காஞ்சி போற்றி
மாசிலா முதுகுன் றண்ணு மலைநெடுந் தில்லை காழி
பேசிய கூடல் சேது முதற்பெருந் தலங்கட் கெல்லாம்
பாசிலைத் தடஞ்சூழ் மண்ணிப் படிக்கரை விசேட மாகும். (௨)

மங்கை யுருவந் தோற்றி யமலனு றுறைகின்ற
வெவ்வகை யருந்த லத்தி னெல்லையை விரும்பிச் சூழ்வோர்
பொய்தவிர் புவி மேதம் புரிபய னடியோ ரொன்றே
செய்தவ ரெண்ணிற் கூற வேண்டுவ தினிமற் றென்னே. (௩)

பிரமதீர்த் தத்து நன்னூல் பேசிய விதியான் மூழ்கிப்
பரமனூர் மரீஇய மண்ணிப் படிக்கரை வசிப்போர் யாரு
முரவுநீர்க் கங்கை மூழ்கி யொள்ளிய காசி மேவ
விரவுமா பயனின் மேலும் பயன்விழைந் தடைவ ரன்றே. (௪)

மழைபுரை கிளர்த்த முக்கண் வானவர் [illegible]
விழைதரு மறையோர் மற்றை மெய்யடி யவர்க [illegible] ரேனும்
பிழைதப வொருவ ரோர்போழ் தூணமு தூட்டு வாரேல்
பழையவண் காசி யோரா யிரர்க்கூட் பயன் [illegible]ப்பார். (௫)

மறையவர் தமக்கோ ரில்ல மறைமுதல் கோயி லேவற்
றுறைபுரி பவர்க்கோ ரில்லந் துகளிலத் தலத்து மேவ
நிறைதர வியற்றி னல்கு நிறையுடை யவரெஞ் ஞான்றுங்
கறைதபு கயிலா யத்திற் காணிகொண் டிருப்பர் மாதோ. (௬)

படிக்கரை யிடிக்கும் வேலை யுடுத்தக ணிணிகொண் டிடும்
படிக்கரைப் பெருமான் கோயிற் பகவொரு [illegible] யிட்டோர்
முடிக்கணை மதியுஞ் சூடி முண்டகத் தோர் விழியுந் தாங்கி
வடிக்கனல் [illegible] திகழுவர் சிவலோ கத்தே. (௭)

படிக்கரை யேத ராதி [illegible] பரவு வேணி
முடிக்கணி யாகு மாறுந் தேவியர் முடிக்கு மாறுங்
கடிப்புத லணைந்த கந்த வணங்கமழ் தரச்செய் வோர்கள்
[illegible] லமுந்தா தின்ப வெள்ளத்து ளழுந்து வாரே. (அ)

சினம்வரும் புறக்கு வோரும் பாத்திரந் திருத்து வோரு
மனைநிக வணிசெ ஞடை மற்றுள வழங்கு வோரு
மனகநற் றிருவீ ழாவை யலங்கரித் திடுக வோரு
முனமுற வரைவில் போக வாரியுண் மூழ்கி வாழ்வார். (௯)

குடம்புரை [illegible] னல்லான் பொழிந்தபாற் குளிர வாட்டி
[illegible] கல்வய [illegible] பால் கலந்தவின் னடிசி லூட்டிப்
[illegible] கள் படிக்கரை காதற் சூழ்வோர்
[illegible] வினையி னீங்கி வையக முழுதாள் வாரால். (௧௦)

காலையி லெழுமன் டருங் காஞ்சன முச்சி புண்டா
மாலையி லின்ப முண்டா மத்தயா மத்து மன்று
ஞாலமுற் றுணர்ந்த வாரும் வேறலரு நவலா வின்பம்
பாலவென் மொழியாள் பாகப் பரமனைத் தரிசிப் பார்க்கே. (௧௧)

சென்றுகண் டிடிற்கயிலாசஞ் சென்னிதாழ்த் திடிற்சா மீபம்
நன்றுருத் தெரிற்சா ரூப மனந்தனைக் கூறுவி யுள்ளா
மொன்றுறத் துதித்தல் செய்யி லேங்குசா யுச்சியத் தான்
மன்றுணின் முடி மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்வென்மாதோ. (௧௨)

பயமிக வருளு மண்ணிப் படிக்கரைப் பெருமான் பொற்று
ணியமால் லொழுக்கம் பூண்டு நித்தலுந் தரிசித் தேத்தி
யியலுவ புரிவி செய்தத் தலத்திடை யிருக்கப் பெற்றோர்
பெயருங் பெரும்பே றெம்மாற் பேசலாந் தகைமைத் தாமோ. (௧௩)

வினையிலே மனைவு ... பட்ட படிக்கரை மாதே வர்க்கு
வினையில முதல் ...றோரும் விரிலொழி துதவு வோருந்
தனையவிழ் கற்ப மாலை சடைமுடி வேய்ந்து வாழ்ந்து
கனைமிகு சிவலோ கத்திற் கடைமுறை மருவு வாரே. (௧௪)

படவர வணிந்த வேணிப் படிக்கரைப் பெருமான் றன்னைக்
கடவுளர் போற்று நீல கண்டனை யுமைமா மற்றுறை
யிடர்சபு முவ னாய விலிங்கமூர்த் திகளை நாளு
முடனுற தேவி மாரை யுள்ளத்தி லெறுமை பூண்டு. (௧௫)

நித்தலுங் காதலந் தோறுந் தேவிக்கு நியமம் பூண்க
வத்தகு நியம மெல்லா மாயின்மா லையிற்போய்க் காண்க
வுத்தம மதுவு மொல்லா தெனினொன் சோம வாரம்
வித்தக பாதத் தோற்ற மாதியி லிமேவிப் போற்ற. (௧௬)

அன்னது மொல்லா தெனி னமர்திரு விழாநாட் சென்று
பன்னரு மன்பு பொங்கப் பத்தியி னேற்றஞ்சல் செய்க
சொன்னது மொல்லா தெனிற் றொழுதவந் தீரை நாடி
யுன்னரும் பூசை யாற்றி யுரிமையிற் போற்றி செய்க. (௧௭)

அனையது மொல்லா தெனி னத்தகு தலபு ராணம்
வினைதப விரும்பிக் கேட்டு மேவுறு பத்தி செய்க
வினையது மொல்லா தெனி னிதயத்தி நியானஞ் செய்க
நினைவரும் பிறவி நீந்தி நிகரிலின் படைவோர் யாரும். (௧௮)

மலைமிசை வளைத்தன் மண்ணிப் படிக்கரை மருவு வார்க்குந்
தலைமைசா லனையார் கோயிற் றிரவியஞ் சமைமைக் கொண்டு
புலைசெய்பா தகமொன் றல்லிப் பூதலத் தல்லவை ...
கொலைசெய்பா தகமுன் யாவுங் கழிந்துபோங் கூற லென்னே. (௧௯)

நினைபவ ரென்று மண்ணிப் படிக்கரை நினையல் வேண்டும்
புனைதரப் புகல்வா ரந்தத் தலத்தையே புகலல் வேண்டும்
வினைசெயப் புகுவா ராண்டே விருப்பொடு செய்யல் வேண்டும்
வினைதரு மனுதா ளிம்மை மறுமையுங் கொடுக்கு மாற்றல். (௨௦)

ஆதலின் முனிவீர் மண்ணிப் படிக்கரை யதற்கொப் பான
மேதகு தலமற் றுண்டோ வல்லதன் மேன்மை முற்று
மோதல்செய் திடவல் லார்யா ருணர்மினென் றுரைத்தான் சூத
மாதவ ரிதுகேட் டின்ப வாரியிற் குளித்தார் யாரும். (௨௧)

உரைசெயிப் புராணந் தன்னை யுண்மையிற் படிப்போர் கேட்போர்
வரைதல்செய் திடுவோர் பூசை வயங்கிடச் செய்வோர் யாருந்
தரைமிசை மனைவி மக்க ளுடனெலாஞ் சூழ வாழ்ந்து
விரைசெறுங் கடுக்கை வேணி விமலர்தா ளடைவ ரீற்றில். (௨௨)

பண்ணிய தவத்தான் மிக்க பரவுவான் சைவம் வாழ்க
கண்ணிய வமுத கும்பங் கையுளா ரருணை வாழ்க
வெண்ணிய தெய்வ மண்ணிப் படிக்கரை யென்றும் வாழ்வோன்
புண்ணிய மன்று ளாடும் பூங்கழல் வாழ்க வாழ்க. (௨௩)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦௧.

மண்ணிப்படிக்கரைப்புராணம் முற்றிற்று.

அரும்பதவுரை

கடவுள்வாழ்த்து.

க. இவ்விநாயகருக்குத் துதிக்கையானது வலமாகவளைந்து மதப்பெருக்குற்று நாகியோடுகூடியிருத்தல், உயிர்கள் வலம்புரிந்தால், அருட்பெருக்குற்று அவற்றிற்கு இவர் அத்துவிதமுத்தியளித்தலைப் புலப்படுத்துகின்றது. வலம்புரியின் - வலம்புரிந்தால். நாம் மேவு. ஒம் மேவு.

உ. உற்று ஒரும் திருவரங்கள். இருப்பைவனவிருப்பை இருப்பைவனத்துள்ளவிருப்பத்தை. வனமெனா மிகுதியாக. தார்பூத்தமுடிக்குக் கலை நிலாவின் அரவை (பிறையை)க் கொள்; "முடிக்கலை மதிபுனை முதல்வனாகிய, படிக்கரை நகரினை" என்பர் பின்னும்; (சுந்தருவர் கச).

ங. நாற்ற - பலரறியக்கூற. [illegible]சம் - இருப்பைமரம்.

ச. புராணம் - பழமை.

ரு. உழுவை-புலி. குரங்கம்-மான். பொலிந்து உலாவ. திருமேனியாகிய தழலுக்கு. இதழி - கொன்றை.

சா. மகத் - பெரியவர். தப்பு - தவறு. தழலைக் கையிலேந்தல் ஒருவகைக் குறைவு. கப்பு - கிளை.

எ. [illegible]யனும் [illegible]யும். பெருமான்றன்கண் - சிவபெருமானிடத்து; 'கண்' என்பதற்கு விழியென்பதுமொன்று. மனையாள் - திருமகளும் கலைமகளும். தனக்கண் - த[illegible]க்கண்; அம்பிகையின்வலக்கண் திருமகள், இடக்கண் கலைமகள்; (திருவிளை. நான்மாட. உ.)

கக. தய - கெட; நால்வரும் ஆணவம் தப. வடமலைய[illegible]ஞ்சையின் - ஆலமரத்தின் அடியில் உள்ளவிருப்பத்தால்.

கஉ. பிக்ஷாடன[illegible]திரம் பிரமதேவனது தலையாதலின், [illegible]றைகம்புபரிக லம்' என்றார். கறை - இரத்தம். தாட்[illegible]ணைக்கமலம்.

கங. பிரளயவெள்ளத்தின் நடுவே இவர் கூத்தாடியதற்குக்காரணம், இத்தலத்துப்பெருமையை அறிந்தமையே; நடனவிநாயகப்பட்[illegible]ர்க்க.

கச. தெய்வநற்பெண் - ஸ்ரீ[illegible]யார். காடாகியமுல்லை திருமாற்கு உரியது. வனநற்பெண் - வள்ளிநாயகியார். குறிஞ்சி முருகக்கடவுளுக்குரியது.

கரு. 'தொண்டகுழ் முன்றில் வ[illegible]ணிலாவெறிப்ப[illegible]மைசு, முதிர்[illegible]றம்பாட்டம்; இங்[illegible] "செஞ்சடைக் குற்றை முற்றத் திளநிலா வெறிக்குஞ் சென்னி, நஞ்சடை[illegible]கண்ட னாரை" (திருநா. தே. கோயி[illegible]) என்பதைத் தழுவினின்றது. முதலை - சிவபெருமானார்.

க[illegible]. இன்மையவர், அண்மைவிளி. களை[illegible] - [illegible].

கஎ. கொள் - பெருமை. பொன் - திருமகள். குழாம் மொற.

கஅ. பெண்ணைகடத்திற் சூலமுத்திரை பெற்றதும் சமணர்கள் பாலொடு கலந்தூட்டியநஞ்சை உண்டருளியதும் அவர்கள் கொல்லவிடுத்தயானையை வணங்கச்செய்ததுமாகிய திருநாவுக்கரசுநாயனாருடைய அருமைச் செயல்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

ககூ. ஆளுடையன்தொண்டவானே - சிவபெருமான் இரண்டுதேவியரைக் கொண்டருளியபடியே, சுந்தரரும் - பரவையார், சங்கிலியார்.

உ0. நிளவரும்பு - முல்லையரும்பு. வள அருக்கடை. [illegible] அரும் - [illegible]குதலில்லாத.

உக. காமும்காரும் [illegible]தயிறுறுப்புக்கள். இசைதி - இசைத்து.

உ௨. எவ்வின்ஞ்சம் மருவியமேனு ம். பதப்பால்கவர் அஞ்சுகாய் - திருவடியாகிய பாலைக்கவர்ந்த அன்னங்களாகிய. அறுபத்துமூவர்வாழ்வர்.

உ௩. துறைசை - திருவாவடுதுறை. சித்தர் சிவப்பிரகாசரென்பவர், [illegible] சாக்கரதேசிகருடைய ஆசிரியர்; [illegible] த்த அறை - அவர், பூமியிற் இறிய கோட்டம். நெஞ்சறை - மனமாகிய [illegible]றை; அறை - சிலேடை. தம் ஆசிரியராகிய சித்தர்சிவப்பிரகாசர், கிலத்தில் [illegible]க்காட்டிய இற்றறையிலேயே யிருக்க [illegible] [illegible]ர்ச்சியின்றிச் சிவ[illegible] முற்றிருந்தாரென்பது கருத்து. [illegible] பரம் [illegible]ரைச்செய்து; இஃது, "ஒளிசாளினது வருகையுந்தூலக்கேதம யாங்கள் வருத்தலறை, [illegible]ன்று [illegible] யெனமுகய ஞானத்தீர மதத்தர்ச் [illegible]ங்களித்த, [illegible] வருந்த [illegible]ன்றென் [illegible]த்தாய்" என்று இந்நூலாசிரியர் [illegible]யவர்ற்றும் துணியப்படும்; (திருவாவடுதுறை அம்பலவாண தேசிகர் பிள்ளைத் தமிழ், [illegible])

உ௪. பின் - பின்பு; பின்னுமத்தமம். புக்க - புகுந்தன. மறத்தாலசேந்து [illegible]ளைக்கவேண்டிவது.

உ௫. [illegible]ப்பாடு - கடமை.

ஆக்குவித்தோர்.

௧. சாத்தியம் - பயன், கனகசபாபதிமுனிவரென்பவர், 'பெரியகாறுபாறு' என்கிற அதிகாரம்பெற்றுத் திருவாவடுதுறையாதீனத்தைச்சார்ந்த எல்லாச் சிவக்ஷேத்திர குருக்ஷேத்திரங்களின் பரிபாலகராகவிளங்கியதன்றிக் கல்விமிகுதியால், 'பூதீனவித்வான்' என்னும் பட்டப்பெயரையும் பெற்றுவிளங்கிய பெரியவர்.

அவையடக்கம்.

௩. மதிப்புறவின் - மதிக்கவுள்ள மறுவைப்போல.

திருநாட்டுப்படலம்.

௨. புரம் [illegible] - விரிப்பூம்பட்டினம். கோழி - உறையூர். சேய்ஞலூர்முதலிய ஐந்தும், சோழர் முடிகவித்தற்குரிய நகரங்கள்; இவற்றுள், [illegible]

நீக்கித் திதம்பரத்தைக் கூறுவதும் உண்டு.

௩. வாலிய-புனிதமுடையன. பொன்னி - காவிரி; [illegible] யென்பது தன் வடமொழிப்பெயர். [illegible] மலைத்[illegible] கடற்காவிரி, புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்" என்பதனுமுணர்க; (பட்டினப்பாலை, ௬ - எ.) [illegible] முழங்க, எனைத்து [illegible].

௪. இறைவன் - இந்திரன். [illegible]மும் மைமீர்=மூக்கீர் - கடல். [illegible]. தழைவளம் - தழைத்தவளம்.

௫. கண்மலர் - இடம்விரித்த. கடுக்கும் - ஒக்கும்.

௭. மலர்தரு - விரிந்த. விளாபல - வாசனைப்பொருள்கள் பலவற்றை. தாது - [illegible], மகரந்தம். இரை - முழங்குகின்ற. அலர் - நீர், பூ; [illegible]லை.

௮. புவனம் - நீர், உலகவிசேடம். போதகம் செறித்த - மலர்கள் தன்னிடத்தே நெருங்கப்பெற்ற, யானைகள் நெருங்கப்பெற்ற. வாரி - நீர், யானைக்கூடம். அம்பு - நீர், பாணம்.

௯. இருகூறு - காவிரி, கொள்ளிடம். இவைமுறையே தென்காவிரி யென்றும் வடகாவிரியென்றும் வழங்கப்படும். பாணி - நீர், கை.

௧௦. முன்னி - முன்னியாறு; இது முன்னிவிரிவெராவும்வழங்கும்.

௧௧. முடிகொண்ட - ஆறு. மன்னியாறு முருகக்கடவுளால் அழைக்கப்பெற்று வந்ததென்பதைப் [illegible] பொன்னன்னமாந்தர் [illegible] கைப்படலத்தகைம் [illegible] ஞமுறைக, இக்காரணத்தால், முதகடல் கப்பிர [illegible]ன்னிகநதியென்று பெயர்பெற்றிருக்க இது, பிற்காலத்தில் மன்னியென வழங்கலாயிற்றென்பர்.

௧௨. அரவைக்கேதப் பாய்தல.

௧௩. காஞ்சி - கலப்புய,

௧௫. வரம்பின் ஓக்கம் - வரம்பின் உயர்ச்சி. நக்கு - வரம்பின்பக்கம். அவல் - பள்ளம். பரம்பு - ஒருவகைப்பலகை. சமமாக்கி, செம்மையவெண்மைநெல் - செந்நெல்வெண்ணெல். களிறபிணர் [illegible] வலிமை - இந்திரன்;

இவன் [illegible] மருதநிலத்திற்குத்தெய்வம். கொண்முகில விறந்தனர்.

௧௬. எய்த்து - பொருந்தச்செய்து. உயல் உற - உய[illegible] [illegible]மைழுக்க.

௧௭. காத[illegible] [illegible]றது.

௧௮. முதல் [illegible]பயிர் - இறை[illegible] - பாதுகாத்த.

௧௯. க[illegible] பருவம். களைகளை நீக்கும்பருவம். [illegible] - உள்ளாயென்று. [illegible] - பதிக்கந்து.

௨௦. விசிநாறு [illegible] மலராமல். விரைப்பார். கோப்பிப்பாலை.

௨௨. புக்கில்பெற்று - உரியவீடாப்பெற்று. செற்பயிரின் இல்லாய. [illegible]ச்சில் - ஒதுக்குக்குடி.

௨௩. அடிதுளைப்புண்ட - அடிகளால் மிதிப்புண்டன.

௨௪. குனிர் - கண்[illegible]

௨௫. மடி - சோம்பல். கருப்பம். அறு - அடி.

௨௬. வேதினம் - அரிவாள்.

௨௮. வெறுப்பவீசி - மிகக்கொடுத்து. எச்சம் - மிஞ்சியவை. தென்புலத்தார் - பிதிரர்.

௨௯. கந்தி - கமுகு. கருப்புக்கட்டி - கரும்புக்கட்டி - வெல்லக்கட்டி.

௩௦. நல்மாதவர், பொன்செய்பதி [illegible] வணிகர். ஆய்குவர்பலர். சோழநாடு குறைவுறுத.

திருநகரப்படலம்.

௨. தழற்கு-வெப்பத்திற்கு. [illegible] [illegible]ய - அவ்வெயிலையே. [illegible] மிகுந்த; சோலை [illegible].

௩. [illegible] - [illegible] [illegible] - சுறுபகம்.

௪. கோகநகம் - [illegible] புன்[illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible]ரிய அழகு.

௫. இரைத்து - முழங்கி.

௬. வாழு[illegible] [illegible] - [illegible]யென் [illegible] வலம்புரி [illegible]னை. வரி - சங்கு.

௯. காறும் [illegible] கற்றும், மாறும் - மயங்கும். பல[illegible] - [illegible]யாதறியர். இந்த அருந்[illegible] [illegible]மென்று. ஐவர்கள் - பாண்[illegible]ர்கள்.

௧௦. [illegible] - காசி, நீர். இரட்டுற - இரண்டுபொருள்பட.

௧௧. வானநாடன்மகன் - அருச்சுனன். [illegible]கன் - இந்திரன் [illegible] புரிவனம் - [illegible] அடைந்தன.

௧௨. [illegible] - [illegible]ளை [illegible]

௧௩. தென்னவம் - அழகையுடையவாகிய.

௧௪. வரைகுய - மலைக்கள். கண்டாடு.

௧௫. "இருபெரும்பசு, இனிமைடையுண்டத் திவிளக்கு [illegible], [illegible] லாக் கில்லன மசனிர் [illegible]யே" என்றார் கம்பரும்; (கம்ப. நகர. [illegible]) உததம் - கடல்,

௧௭. [illegible] இயைந்த பாவேந்தரா[illegible] பனை, "பல்வ முயற்சியனவிற் பயந்து, மருவிய அன்னநிலமாண்பா குமிழம்" என்று [illegible] இன்பு உதவு.

௧௮. கோடி - கோடியளவாகியபொன், புதிய ஆடை.

௨௦. வருதும் - [illegible].

௨௧. [illegible]சோழில் - [illegible] [illegible]ளாயிற்றுப்பிலெ[illegible] தமம் [illegible] பெ[illegible] செம் தம் [illegible]. செம்பொன்னின் - தாமம்; [illegible] [illegible] அண்டார்வாக்கு சொல்" என்பது [illegible] நந்துறன்; ௮௪. ஐது - அழகியக.

௨௨. இறை - சிவபெருமான்.

௨௩. செற்ற - கோபித்து. உண்டுபட்டப் புரித்தான் - சிவபெருமான். [illegible]ற்ற - பொலிவுபெற்ற. கோயில் [illegible]கும்.

௨௫. அருசம் [illegible] அன்னப்பறவை. [illegible]த்தம் பொலிதரும்.

௨௬. கொழுயல் கம்மை [illegible]ரத்து) க்கொண்டான் - அருச்சுனன். கவி - குரங்கு. [illegible] [illegible]லியை. அவனுடை [illegible] இந்திரன்.

௨௮. பல - பலகோடிமுடி[illegible] வருடி சிவபெருமான். [illegible] உவமிழல்; உரா - புராணம்.

௨௯. 'கம்மம்' என்றது, முரசத்தினை. உயர்த்திஞனே - தருமபுத்திரர். இத்தேம் - இவ்விடம்.

௩௧. மின்னிய - மின்னும்படி.

வாரணவதப்படலம்.

௧. கங்கைக்கோட்டு - கங்கைக்கரையில்; "கங்கையாற்றாகிருப்ப நைமிசக்காடு" என்பது திருநாகைக்காரோணப்புராணம்; (நைமிச. ௧.)

௨. போகி - போகமுடையவன்; இந்திரன். ஆகூரம் - காமம்.

௩. காமம் - புறக்கரணத்தையடக்குதல். தமம் - அகக்கரணத்தையடக்குதல். விருகம் - மிருகம்; "பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி" என்பதனுள் இருக்க; (திருவா. சிவ புராணம், ௨௬.)

௫. குறையடிச்சுவட்டோரப்பன் - உருவபோன்ற அடிச்சுவட்டின் தடம். கரட்டுமுள்ளுருங்கைப்பூ; ஆகுபெயர். மது தூய் - தேனைச்சொரிந்து. ஆடலாக - விளையாட்டாக.

௬. சியம் - சிங்கம்.

௭. வானவர் - தேவர்களே.

௮. வால் அரும்பு ஆவிகட்ட வெள்ளிய அரும்புகள் நிலங்கட்டியைகாட்ட.

௯. ஆர், எழுவாய்.

௧௧. அத்தம் - பொருள்.

௧௩. இதன், ௨-ம் அடி, "நின் செம்பொனு மெய்க்கவே நோக்குவார்" என்பதைத் தழுவியது; (பெரிய. திருக்கூட்ட. ௮.)

௧௬. துளவன் - திருமால்.

௧௭. அத்தன் - சிவபெருமான்.

௨௧. தன்னுடைத்துரவன் - வியாசமுனிவர்.

௨௨. உபரிபாகம் - மேற்பாகம்.

௨௩. பஞ்சரூபம் - படிக்கலாகிதர் முதலிய ஐவரின் திருவுருவங்கள்.

பாண்டவர்

தேராசனியடைந்தபடலம்.

௧. தேன் - அழகு.

௨. இளைத்த - கருட்டிய; புனைத்த - உயர்ந்த. நோக்குதலில்லானே - பார்த்தலில்லாதவன்; திருதராட்டிரன்.

௩. உதிட்டிரன் - தருமபுத்திரர். இயைவுடைது அன்பற்ற. சுயோதனன் - துரியோதனன். சுவட்டி - கொன்று.

௬. சந்தம் - சந்தனம். கதைக்கரத்தன் - வீமன். நந்து - சங்கம். பாஞ்சாலன் ... யாப்பதி.

௭. வளம் சால் இந்திரப்பிரத்த நகர். ஓவியம் மல்குற - சித்திரம்மிக.

௮. அரவக்கொடியோன் - துரியோதனன். சித்தத்திற்செறிய.

௯. முடங்கலை ஓலையை.

௧௦. ஆகூழ் - விருத்தியடைதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்வினை. தடைத்த தடைப்படுத்திய. குரு - தௌமியமுனிவர். தாரம் - மனைவி.

௧௨. எழுதாத - எழுதியடங்காத. எற்றுக்கு - எதற்கு.

௧௩. இது, வண்டோருந் தண்டூழாய் ... என்னுந் திருவிளையாடற்செய்யுளின் பொருளைத்தழுவிவந்தது; (வெள்ளையானை. ௧௪.)

௧௪. எவினன் - ஏவினன். அவர் உள்வந்து.

௧௫. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம். ஆலவனம் - திருவாலங்காடு.

௧௮. மெத்து - நிரம்பிய.

௧௯. விடம் மருந்துசெய்நாயகர் - நீலகண்டேசர்; மருந்து - அமிர்தம்.

௨௨. பாடு - பெருமை.

௨௩. மறவி - மறதி.

௨௪. ... த்தலத்து - படத்தினிடத்து. பாப்பூரக - ஆதிசேஷன்.

௨௫. நடமாடும்பிள்ளையார் - விநாயகர். ... தம்பிகள்.

இடைவிநாயகிப்படலம்.

௧. பாசப்படு - துதிக்கப்பெற்ற. என்று ... மாடற்கு.

விராச - கலக்க.

௨. எழுஉ - எழுந்து.

௩. மணி - வேலின் ... "வேலின் கடைமணிபோற் றிண்ணியான்கண்ணுப்பு" என்பது திரிகடுகம்.

௩, புவிமகள் - பூமிதேவி.

௫. சேனை - அம்பு, ... ஆங்கு ... அலைய. கருப்பா ... பால் - வண்டுகளால்.

௯. பழிவைப்புன்றிய - பலவஸ்தலங்களுள்ளும்.

௯, பாய - பரவிய.

௧௦. ... திருந்தி

௧௧. மருவி - பதகம். ... அழகு ...

௧௩. ... சேகரா. ... வைமம் - இன்பம்.

௧௪. வாழி - அசைநிலை. கடக்குஞ்சரம் - மதத்தையுடையயானை. ஆழி கடக்கும் - பாற்கடலைக்கடந்துவந்த. வீழி - விழுதிப்பழம்.

௧௫. ஒருத்தல் முகம் - ஒருவன் முகத்தை; ஒருத்தல் - யானையுமாம். பூணி ஆய - பூண்பவருகிய.

௧௮. கொங்கு - தேன்.

௧௯. முட்டி - ...

௨௦. கோலை - ... அறுமா - நீங்குமாறு.

௨௧. ஈண்டுதல் - நெருங்குதல்.

மந்தாகவாசப்படலம்.

௨. பந்தத்தைப் பார்றுதற்கு.

௩. ... மதுரகம் - தெய்வ இருப்பு; "தெய்வ மதுரக வியன்றருள்கொண் பரிசின்றும்; (புன்னைவனை. ௩.)

௫. சுடர் - விளக்கு.

௮. கழைவிலான்பகை - சிவபெருமான். கருபம் - திசை.

௯. தாலமேழுடையவன் - அக்கினி; தாலம் - ...

௧௧. ... - ...

௧௪. உருகல் - உருகுதல்.

௧௫. எரிந்து - கோபித்து.

... த்தப்படலம்.

௧. பணி ... - கைங்கரிய ...

௫. மந்தம் ... சமாக.

௯. ... அந்தரகர் - ஆகாயகங்கை.

௭. ... வில்லோனுடைய கண் ... - ருத்திர ...

௧௦. அற - மிக ...

௧௪. ... தம்மை - கோல அன்னோர் தம்மை ... அத்தேவர்

௧௫. தனைத்த - ...

௧௬. உதிசி - வடக்கு ...

௧௭. ... டியான - ... அனைத்த ... ப்படுகிற.

௧௮. வியன் - விசாலம். வியட்டி - வேறு. பயன் - பிரயோசனம். ... ... - சித்திரை. வீ ... அறியாத.

௨௨. விட்ட - இழந்த ... ...

௨௩. அழுங்கல் - அசறல். கண்ணிசாவுடையாய் - ...

௨௫. கன் புலம் ... கல் இடத்தையுடைய கரையல. ... அன்பு உலப்பரியதா ...

௨௬. வாக்கி - ... தைவந்து - தடவி.

௨௮. பனி - பரவிய ...

௨௯. குட்டு அன்னம்.

௩௦. இண்டை - தாமரை.

இந்திரன்பழிதீர்ந்தபடலம்.

௧. வன்னம் ஐந்தும் - எழுத்துகள் ஐந்தும்; பஞ்சாக்கரம்.

௨. தனுவன் - அசுரன். சவட்டும் அறிஞர். பளிங்கு - சுக்கிரன்.

௩. இரும்பால் அமைத்த ... திகள் - இரும்பால் செய்த ஆயுதங்களை; "இரும்பிற் ... செடத்தால் ..." ...

... மறலி - விரோதித்து.

௭. தொளாண் பிரமதேவராது. வன்னை - காது. தொன்மை - உள்ளிடன்மை.

௯. சேறி - செல்வாய்.

௧௦. குலிசம் - வச்சிராயுதம். விளையம் - குழ்ச்சி.

௧௧. முகரோமம் - மீசை; 'முகரோம முறுக்கிக்கொண் டெழுந்த ஞானப்பிரகாசமுனிவரோ' என்பது, சிவசமவாதக்கண்டனம். ... இளைத்தவர். எயிறுதின்றார் - பல்லைக் கடித்தார். பைத்த - விரிந்த. நெடுமொழி - தம்முடைய மேம்பாட்டினைப்புலப்படுத் தும் வார்த்தை; "தனுதுமேம் பாடு ... மொழி யென் றுமே" என்பது ... மணிக்கண்டு; (இலியற்றிய. ௬௨).

கரு. கலைத்த - பிளவுபட்ட குலர் - குலாயுத முடையோன். பட்டத்தோல் - கேடகம். பாலர் - பண்டி பாலமுடையோர்.

கசு. அனம்தென்றிமொழி தெரியாள் - அன்னம்போலும் நடையையும் கிளிபோலும் மொழியையுமுடையவள். தினம் - நல்லவேளை.

கள. ஆண்டளப்பான் - பிருகஸ்பதி. வள்ளால் - வள்ளலே. தருவி - தேடி.

கஅ. காவேரியின் நதிவாக; அன்பேடு - சாந்து.

கசு. மூழ்த்து - உண்டாகி. நித்தல் - தினந்தோறும்.

உஉ. மூடிகம் = மூஷிகம் - மூஞ்சூறு.

மூடிகப்தேவியருபேற்றபடலம்.

க. உதைரி - துளி.

உ. பர்ரு - குற்றம்.

ரு. தொழுகுலவான் தெய்வமாகிய கணவன்; "யாவர்க்குந் தொழுகுலமா மிராமன்" என்பதனாலுணர்க (கம்ப. குகப். கஅ) இழுதை - அறிவின்மை.

சு. திடைத்தென - கிட்டினாற்போல.

எ. இந்திரகுமான் - தேவகுமான்; சயந்தனுமாம்; "இந்திர குமாரின் யாங்கணியகுதிமோ" என்பது, சிலப்பதிகாரம்; (கொலை. ளகரு.)

கசு. ஐய - அழகையுடைய; மெய்யையுடையவென்றுமாம்.

கக. பூ - பூமி. சிவலிங்கத்தேவு - சிவலிங்கப் பெருமான்.

உக. கொழிது - தொகுதி.

உஉ. தப்பியம் = திவ்யம் - தெய்வலோகத்திலிருந்துண்டானது.

உரு. சின்றனை - நின்றாய். உறுவரவு - மிக்கவரவு. வடிவு அமான்.

உச. பன்னம் - அற்பம்.

உரு. வித்தகம் - ஞானம், திறமை.

நூ. மட்டி - சவுட்டோக்கமுடையவன். கலர் - நல்லோர்.

விந்தியன் பிணிநீங்குபடலம்.

உ. அரிருவன - சந்திரவன்; "சுந்திருவர் காதரித்தின்னிசைபாடு" என்பது திருவரங்கத்தந்தாதி.

ஈ. ஒற்கம் - தளர்ச்சி. படியம் - தவவேடம்.

ரு. பயில்வளைத்தவன்.

சு. 'உருவுநின்மெள்ளுநில் ஒன்மையன்று' என்பது "உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க், கச்சாணியன்னாருடைத்து" என்னுந் திருக்குறளைத் தழுவி வந்தது; சுகள.

அ. தென்வந்து - தென்றற்காற்று. மதுரகமாவனம் இந்தநோயை நலியும்.

கக. அரக்குநீர் - இரத்தம். இயலை - வழி.

கஉ. சித்திரைகுலாயதிங்கள் - சித்திரைமாதம். விதி - பிரமதேவர்.

கரு. கறை - இரத்தம். திப்பியவுருவம் - தெய்வவடிவம்.

கச. முடிக்கு அணைமதி புனை; (கடவுள்வாழ்த்து, உ-ம்பாடல் பார்க்க).

கரு. குவலயபால=பூபால - அரச.

நளன் கலிநீங்குபடலம்.

க. தொகைகாந்தெனமாறுக.

உ. இடதம் - கிடதாடு.

ச. வீரசேனன் - நளன் தந்தை. நார் - அன்பு.

ரு. ஓதிமம் - அன்னம்.

சு. சாருகாசினி - தமயந்தியின் தாய்.

அ. சூளுற்று - சபதம்செய்து. தீ எனத் தீ சுடுதல் தொலைவியுற்றதுபோல.

கக. நீதுயில்லவன்றன்னை - வேண்டுநா. உணவு அதி - உணவாவாய்.

கள. திருவருள் - செல்வத்தையளிய. மெலிவு இல் - மெலிவில்லா.

பாண்டவர் பூசைப்படலம்.

உ. வடகாவேரி - கொள்ளிடம்; குடிலை - ஆறு; "வடதிசைமன்னிய காவேரி" என்பர் பின்னும்; (மாந்தர். க) "மறையா விரும்பித்தொடர்வரும்பெண்ணை வீடகா விரிநீ ராக்கலோ" என்றுங்கூறுதல் காண்க; (திருத்தவத்துறைப் பெருந்திருப்பிராட்டியார் பிள்ளைத்தமிழ், செங்கீரைப். க - கம).

௩. தேவநிலை - தெய்வத்தன்மை. அம்மை வடிவு இரண்டு - மங்கல

ளாய், அமுதகரவல்லி யென்பவர்களின் திருவுருவங்கள். ஐந்து கா இயல்கரம் - ஐந்து தருக்களைப்போன்ற ஐந்து கைகளையுடைய.

ஒ. ஒளி - வெட்டுகின்ற; வருத்துகின்ற.

கக. விசயன் - அருச்சுனன். மந்திரங்கள் - மந்திரங்கள்.

கஉ. ஆகாயத்து அரவு - ஆகாயகங்கை; அறல் - நீர்.

கரு. அரியதள்மேற் பாம்பு ஆர்த்த வெண்க; அரி அதள் - சிங்கத்தின் தோல். தேம் பரி - தேனைச்சுமக்கின்ற. நாம் - அச்சம். பரிவு - வருத்தம்.

கசு. பாஞ்சாலன் தவத்துவந்தாள் - திரௌபதி. அலம் - அமைதி.

கசு. குரவர் - ஆசிரியர்; தௌமியமுனிவர். புன்னாகம் - புன்னை.

ககூ. மயர் - மயக்கம்.

உ௦. அன்றுனை - விரோதித்தவர்த்தை; அன்று - அக்காலமுமாம்.

தீர்க்கப்போய்கைப்படலம்.

உ. புரவு - புரத்தல்; பாதுகாத்தல். இடமாய - இடமாகிய.

எ. மை கவர்பு அடர்ந்தாலென்ன. அஞ்சனமானது (கீலா) உட்கொண்டு நெருங்கினாற்போல.

அ. 'பானுறு பிறைபோலிலங்கும் பிராயிய தன்மை' என்பது, "பானுறு பிறையெனப் பரந்த நெற்றிமே" என்பதன்கருத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றது. (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. சக.) கேள் - கோலை.

கசு. ஐயம் - சந்தேகம். தெள்ளல் - தேற்று.

பாண்டவர் அருள்பெறுபடலம்.

ரு. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

சு. விலிங்கம் - ஆடை. இணைந்த தன்மை இல் - வருந்திய தன்மையில்லாத. முனைந்த - போர்செய்தொட்டிய.

அ. மிதப்புற - மிக.

கசு. கருக்கிருகம் - கர்ப்பக்கிருகம். அர்த்தமண்டபம் - அர்த்தமண்டபம். இறையவர் - தேவர்.

கக. தனி - கோயில்.

வையம் - நேர்.

கரு. ஐவர் - பஞ்சமூர்த்திகள்.

கக. மலையனூர்திப்பிரு - மால்வரை, அயன் நாகன்; கிரனிறை. புயங்கயங்கூடனம் செய்தருள்வோய்.

உரு. புராதன - பழையோய். மருந்து - அமிர்தம்.

புன்னைவனப்படலம்.

கூ. என்று அவ்விலிங்கத்தே.

க௦. தலமும் அவிர்கின்ற தீர்த்தமும் இலிங்கமும்.

கஉ. மார்கழிதிரு - மார்கழிமாதத்தில் வருகின்ற.

நீலகண்டப்படலம்.

க. கேத்திரவைபவ கண்டத்து - கேஷத்திரவைபவகண்டத்தில். மலைத்தகார்த்தவியே.

ரு. வீணைப்புகழ்முனி - நாரதர்.

சு. வாள் உழவன் - வாள்வீரன்.

ஞ. கோடு - நுனி. நெடல் ...

அ. புரிதர - செய்ய.

கூ. கந்தரப் படலம் - மேகக்கூட்டம்.

க௦. ஒருவா அச்சம் - நீங்காதபயம்.

கக. குடர்தம் - ஒருவகைவணக்கம்; "குடக்கைக் கூட்டி மெய்யைக் கோட்டொடு கோட்டி நிற்றல்" என்பது, சூடாமணிநிகண்டு, கரு.

கஉ. பிணிப்பு - கட்டு; பாசம். இமிழ்ப்புண்டு - கட்டுண்டு.

கரு. முனை - கூர்மை. குறப்படை - சூலாயுதம்.

கச. என்னின் ஒழிவேன்.

கரு. வரை - மைவயங்கிரி. கிசரன் - இரவிர்சரிக்கும் இராக்கதனாகிய இராவணன். புலாதபுத்தி - குற்றத்தைப்போக.

கஅ. மலர் - தாமரைமலர். இச்செய்யுளின் ரு-ம் அடி, "தாமரை மேவமர் வண்டுபோலத் தன்வயம் மரும்விடத்தை நோக்கி" என்பதை நினைந்து வந்திருத்தல் காண்க; (திருநாகைக் காரோணம். விண்மங். சு. கி)

கசு. நாரதருடைய வீணைக்கு மகதியென்பது பெயர். காப்புறர் - தனர்.

காகம் முத்தியடைந்தபடலம்.

௧. அருளை உாவாய.

௨. கணமணிமாலை - உருத்திராக்கமாலை.

௩. ஊமையம் - சமயம்.

௪. கரும்பமிகட்டளை - வெல்லக்கட்டிகள். வலு - வலி.

௫. ...பானை ; கொள்கலம்.

௬. பொய்ச்சான்று - பொய்ச்சாக்ஷி.

௮. ...ரு - இருவகை மருந்து.

௯. தெய்வாத ... காத.

௰. உலோக ...ப்பேய் - உலோகாயத சமயமாகிய பேய். முருடு - நா... பழையர் - கள்விற்போர்.

௧௨. ...த்தக்கெரிக்க - ஏடப்பட்விட்டு என்றன்மி - இ...

௧௩. கெடுத்தில் - மானம்.

௧௪. ...த்து - தனைத்... மலைபடும் சோர்... - மலைமிய ஒத்தோள்.

... இயலுவத் தண்டம் ... வழியிற் செய்யப்படுந் தண்டனை.

௧௭. இருப்பாலை - இரும்பாற்செய்த ஆலை.

௧௮. கொடுறு - கன்னம். தடி - மாம்ஸம். ...வடு - செம்பு.

௨௦. குக்கும் - பன்றி.

௨௧. கரம் - கழுதை. ...

௨௪. புரவு - காத்தல்.

௨௫. கூவிளம் - வில்வம்.

௨௬. தகளி - அகல். உரப்பம் - உத்தரம். சுடர் - தீபம். கருப்பசவு கமூக்கு - ... மைபரவிய கடிய மூக்கு.

௨௭. முனையலகு - கூர்மையையுடையமூக்கு. இவை ...ரிய - வருந்தாவிலவாத.

௨௮. சிகைதம் - கேசியில், கானம் - காடு.

௩௦. ...சாடி - காக்கை.

கருடசேனன் முத்தியடைந்த படலம்.

௧௦. ...ங்கள் - மாதம்.

௧௧. ...த்தின் - அவ்விடத்து.

௧௩. சம்பம் - சக்கம்.

௧௪. தன்னம் - அற்பம்.

௧௫. படியறு - ஒப்பறு. படியன் - தன்மையை உடையவன்.

௧௮. வளைத்து - கடித்து.

௧௯. பாறுமாற - கெடுமாறு.

௨௨. நவ்வி - மான்.

௨௩. எ... இன்...

௨௪. புனை ...வனம் - மேலாகியவனம்.

௨௭. வான்கோலம் - தெய்வக்கோலம்.

௨௯. குன்றவில்லி - மலையவில்லாகவுடைய சிவபெருமான்; குன்றத்தை இல்லாகவுடையவரென்றுமாம்.

மாந்தாதா பூசைப்படலம்.

௧. அளமால் = அலமால் - சுழலல்

௨. மந்திரகலைபல வல்லார்கள் - மந்திரிகள் ; மந்திரம் - ஆலோசனை. தந்திர அதிபர்கள் - சேனாதிபதிகள் ; தந்திரம் - சேனை.

௩. இயம் - வாத்தியம். மாகதர் - இருந்தேத்துவார்.

௫. ...வ - தாவ.

௬. ...ரிய - உரிஞ்சிய. புள்ளூர் - வைத்தீஸ்வரன்கோயில் ; சம்பாதி, சடாயு என்பவர்கள் பூசிக்கப்பெற்றதலமாதலின், இத்தலம் இப்பெயர்பெற்றது.

௯. வடதிசை மன்னிய காவேரி - கொள்ளிடம்.

௧௩. ... - பழுது. பொற்பணி - பொன்னாபரணம்.

௧௪. ஐவாம் - படிக்கணை காயகர் முதலிய...

௧௫. போனகம் - அன்னம். ...கை - ஒழுக்கம். முகமன் - உபசாரம்.

௧௭. இதிலுள்ள, 'புற்றிலவாளரவப் பூணுடையாய்' என்பது, 'புற்றில்வாளரவன்' என்பதன் கருத்தை ...ழுவியது; திருநேதகைவாயர், கள.

௧௯. கண்ணி - திருமுடிமேற் சூடப்படுமாலை; "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" (புறம். க).

௨௨. கன்றுமனம் - வாழ்...

௨௩. வேண்டுமது ... - வேண்டியது யாது; இன்னும் வேண்டியதென்.

௨௫. அவன்மேல் - அப்புதல்வன்மேல்.

௨௭. சொல்ல ஒண்ணுவதோ.

கலைவிசேடப்படலம்.

௨. ...றி - திருவொற்றியூர். முதுகுன்று - விருத்தாசலம். கூடல் - திருவாலவாய்.

௯. மறைமுதல் - சிவபெருமான்.

௭. கடி கனை - காவலாகியகணையை. முடிக்கு அரைமதியம் சூடி. முண்டம் - நெற்றி. வடி முனை சூல் - கூர்மையாகிய நுனியையுடைய சூலாயுதம்; கனைத்தல் - சொல்லுதல்; சூலத்திற்கு அடை; ஸாரூபம் பெறுவரென்றபடி.

...புதல் - ஊறு.

௰. ...ம்பமிசெருக்தல் - குடம் ...ன்றம ; "குடம்புனா செருத்தல்" என்றார்; (சீவக. உக0உ).

௧௧. இ...ய மன்னும்.

௧௨. வாழ்...ச் சென்...கண்டிடினைக்கூட்டுக.

௧௩. பயம் - பிரயோசனம்.

௧௪. களையிது - அழுகுபிக்க.

௨௦. வினை - தொழில்; ஈண்டு, கைங்கரியம்.

௨௩. அமுதகும்பம் கையுளாள் - அமுதகரவல்லி.

உ

சூசீபத்திரம்.

	பக்கம்.
கடவுள்வாழ்த்து	௧.
ஆக்குவித்தோர்பெயர்	௪.
அவையடக்கம்	௫.
சிறப்புப்பாயிரம்	௬.
திருநாட்டுப்படலம்	௬.
திருநகரப்படலம்	௯.
நைமிசப்படலம்	௧௩.
பாண்டவர் தௌமியரையடைந்தபடலம் ...	௧௭.
குடனவிநாயகப்படலம்	௨0.
மதூகவனப்படலம்	௨௨.
பிரமதீர்த்தப்படலம்	௨௪.
இந்திரன்பழிதீர்ந்தபடலம்	௨௮.
மூடிகம்சுயவுருபம்பெற்றபடலம் ...	௩0.
கந்தருவன்பிணிநீங்குபடலம்	௩௪.
களன்பிணிநீங்குபடலம்	௩௬.
பாண்டவர் பூசைப்படலம்	௩௮.
நச்சுப்பொய்கைப்படலம்	௪0.
பாண்டவர் அருள்பெறுபடலம் ...	௪௨.
புன்னைவனப்படலம்	௪௫.
நீலகண்டப்படலம்	௪௭.
காகம்முத்தியடைந்தபடலம்	௫0.
கருமசேனன் முத்தியடைந்தபடலம்	௫௩.
மாந்தாதாபூசைப்படலம்	௫௫.
தலவிசேடப்படலம்	௫௮.
அரும்பதவுரை	௬௩.